BİLİM VE SOSYALİZM YAYINLARI • VİETNAM HALK SAVAŞI • VO NGUYEN GİAP

bilim ve sosyalizm yayınları
21
ÜÇÜNCÜ BASKI

VİETNAM HALK SAVAŞI

V. N. GİAP

ÜÇÜNCÜ BASKI: EKİM 1994

Birinci baskı: Haziran 1975
İkinci baskı: Kasım 1978

Vo Nguyen Giap'ın bu yapıtı, Eylül 1967'de Hanoi'de yayınlanan Vietnamcasından İngilizceye çevrilerek *Pall Mall Press* (London) yayınları arasında ilkin Birleşik Amerika'da *"Big Victory Great Task"* (Büyük Zafer Büyük Görev) adıyla basılan metninden dilimize çevrilmiştir.

BİLİM VE SOSYALİZM YAYINLARI
Ataç Sokak, No. 36/2
Yenişehir - Ankara
Tel : 431 46 97

VİETNAM HALK SAVAŞI

Vo Nguyen GİAP

Çeviren
Mehmet TUNÇ

İÇİNDEKİLER

VİETNAM HALK SAVAŞI

GİRİŞ

HALKI MI Zyabancı saldırılara karşı binlerce yıl ve partimizin önderliğinde onlarca yıl süren devrimci savaşımlarının tarihi içinde en parlak yılları ve ayları yaşamaktadır. Onlar 170 bin metrekarelik kahraman Güneyde Amerikan emperyalistlerinin ve onların uşaklarının 1 milyondan fazla saldırgan askerini yenilgiye uğratıyorlar ve gitgide daha büyük zaferler kazanıyorlar. Ordumuz ve halkımız Kuzeyde Amerikan emperyalistlerinin saldırı savaşını yenilgiye uğratıyorlar, sosyalizmin kurulmasını, ekonomik gelişmeyi ve ulusal savunmayı pekiştirip büyük cephe gerisinin büyük cepheyle ilgili yükümlülüğünü yerine getiriyorlar ve onların temel oyunlarını boşa çıkarıyorlar.

Bu parlak zaferler ulusumuzun ve halkımızın dağları deviren, ırmakları taşıran büyük gücünü ortaya koymaktadır. Bu güç dize getirilemez. Partimizin çok gerçekçi anti-Amerikan ulusal kurtuluş programı, halkımızı ve silâhlı kuvvetlerimizi yenilmez bir düzeye çıkarmıştır. Halkımızın anti-Amerikan ulusal kurtuluş ülküsü için kardeş sosyalist ülkelerin ve dünyanın

her yerindeki ilerici halkların desteği ve sevgisi her gün büyümüş ve gitgide daha etkili olmuştur.

Ordumuz ve halkımız, üretimi ve savaşı yürütmenin, Ağustos Devriminin ve 2 Eylül Ulusal Gününün yıldönümlerini kutlamanın coşkulu havası içinde, geçen iki yılın anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişine bakarak, büyük zaferlerimizin ve düşmanın ağır yenilgilerinin öneminin tam bilinciyle, ulusumuz, halkımız ve sevgili başkanımız Ho için gitgide artan bir güven ve gurur duymaktadırlar. Ulusumuz ve halkımız, savaş için kararlılıklarını yükseltmeye, büyük ulusal kurtuluş direnişlerini artırmaya, Amerikan emperyalistlerinin bütün saldırı planlarını boşa çıkarmaya ve nihaî zafere doğru ilerlemeye kararlıdırlar.

BÖLÜM I

GEÇEN İKİ YIL İÇİNDE ANTİ-AMERİKAN ULUSAL KURTULUŞ DİRENİŞİNİN DURUMU

GÜNEY Kurtuluş Kuvvetlerinin ve halkının Ocak 1965'te gerçekleştirdiği Binh Gia zaferi, Amerikan emperyalistlerinin ülkemizin güneyindeki özel-savaş stratejilerini temelden boşa çıkarmıştır. Bu durumla karşı karşıya kalarak paniğe uğrayan ve savunma durumuna düşen Amerikan emperyalistleri çok ciddî bir çöküş tehlikesi geçiren kukla yöneticilerini ve ordusunu kurtarmak için her türlü çareye başvurdular. Başlangıçtan 1965'in ortalarına dek birkaç Amerikan saldırı birliğini Güneye sokarak bir geçici önlem stratejisi uyguladılar. Aynı anda da sürekli bir saldırı savaşı açmak ve böylece kukla Saygon yöneticilerinin ve ordusunun çöküşünü engellemek, Güneydeki gerici kukla kuvvetlerini pekiştirip güçlendirmek ve özel-savaş stratejilerini yenilgiden kurtarmak için hava kuvvetlerini ve donanınalarını harekete geçirerek savaşı Kuzeye yaydılar. Ama durumun Amerikan emperyalistleri ve onların uşakları için olumsuz gelişmesi sürüp gitti.

Zaferlerin coşkusuyla şahlanan halkımız ülkenin her yerinde, bir tüm olarak, ulusal kurtuluş için, Ame-

rikalılara karşı direnmek için ayaklandı; savaş alanındaki inisiyatifi geliştirmeyi ve düşmana ummadığı yerlerden saldırılarını sürdürdü.

Binh Gia zaferinden sonra, Güney ordusu ve halkı 1965'in Şubat ve Haziran ayları arasında, silâhlı savaşımı siyasî savaşımla birleştirmek amacıyla, gerilla savaşını hızlandırdı, ve aynı zamanda, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin güçlü saldırıları karşısında tutunamayan kukla birliklerini tam bir yenilgiye uğratarak onları çöküş noktasına iten büyük çaplı saldırılar geliştirdi.

Bu sırada, daha yeni gönderilmiş bulunan Amerikan birlikleri An Tan'da, Nui Thanh'da, Pleiku'da, Da Nang'da ve özellikle Van Tuong'da ağır kayıplara uğradılar. Gerilla kuşakları onları üsleri içinde sımsıkı bir biçimde çembere aldılar. Ne Amerikan ne de onların kukla kuvvetleri, Güney halkının ve ordusunun yığın halinde gelişen sürekli ve zaferlerle sonuçlanan saldırılarını durdurmayı başarabildiler. Amerikan emperyalistleri ve onların uşakları gitgide artan bir şaşkınlığa uğradılar.

Kuzeyde, 7 Şubat 1965'te Amerikan emperyalistlerinin saldırılarını sürdürmek için hava kuvvetlerini kullanmaya başlamalarından sonra, halkımız ve ordumuz Amerikan Hava Kuvvetlerine ağır vuruşlar indirdiler ve böylece emperyalistlerin ağır kayıplara uğramalarını ve daha da artan bir biçimde savunmaya çekilmelerini sağladılar. Böyle bir yenilgi durumu ve tehlikesiyle karşı karşıya gelerek, özellikle 1965'in sonlarına doğru kukla birliklerinin sürekli saldırıya uğramaları ve yokedilmeleri olgusu karşısında, Birleşik Amerika Başkanı Johnson, General Taylor'u istifaya zorladıktan sonra, Güney Vietnam'da doğrudan savaşa katılmak için ülkemize büyük sayıda Amerikan saldırı birliklerinin sokulmasına ve böylece saldırı sa-

vaşını yeni bir stratejik aşamaya: sınırlı-savaş stratejisine dönüştürmeye karar verdi.

Amerikan emperyalistleri, Ekim 1965'te Güney Vietnam'a 180 bin kişilik saldırı birliği gönderdikten ve böylece toplam Amerikan ve kukla kuvvetlerinin sayısını 700 bine çıkardıktan sonra, Güney Kurtuluş Kuvvetlerinin nizamî birliklerini çabucak yok etmek ve savaşı 1966'da sona erdirmek hayaliyle ilk stratejik karşısaldırılarına geçtiler. Bu stratejik karşısaldırı 1965–66 yaz mevsiminde birbirini izleyen iki harekât biçiminde geliştirilmişti.

İlk harekât 1965 kışı boyunca Amerikan silâhlı kuvvetlerinin en deneyimli birliklerinden, örneğin Birinci Hava Tümeni, Birinci Piyade Tümeni ve paraşüt birliklerinden oluşan büyük bir kuvvetle başlatılmıştı. Amerikan emperyalistleri saldırılarını iki ana yöne yönelttiler: kurtuluş birliklerinin ana kuvvetlerini yığdıklarını sandıkları Saygon'un kuzeyine ve yüksek yaylalara. Amerikan emperyalistlerinin umduklarının tersine, bu saldırıların her ikisi de başarısızlıkla sonuçlandı.

Van Tuong'daki ağır yenilgilerinden sonra, Amerikalılar ve onların kuklaları Bau Bang'da, Dau Tieng'de, Saygon'un kuzeyinde, Plei Me'de, yüksek yaylalarda ve öteki yerlerde birçok tabur kaybettiler. Böylece, Amerikan birlikleri daha baştan yenilgiye uğratıldılar. McNamara çok şaşırmış, Washington dehşete düşmüştü. Amerikan birliklerinin sayısını çabucak artırdılar, sonra, 1966 baharında, ikinci dalga saldırılarını başlattılar.

Bu sırada Amerikan birliklerinin toplam sayısı 250 bine ulaşmıştı. Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerini yoketmek, aynı zamanda pasifikasyon hareketini yürütmek için tüm saldırı kuvvetlerini üç ana yöne —Kuzey Nam Bo'ya, Trung Bo Deltasına ve yüksek yaylalara—

saldırmaları amacıyla beş kolda topladılar. Ama yine feci bir biçimde başarısızlığa uğradılar. Düşman, bu büyük çaplı saldırı dalgaları sırasında, Bong Son'da ve Binh Dinh'de olduğu gibi, bazı çarpışmalarda sayısı yirmiyediyi bulan taburlar kullandı. Ama kurtuluş müfrezelerinin hiçbirini yoketmeyi başaramadı. Tersine, Amerikan ve kukla birlikleri Cu Chi'de, Nha Do'da, Bong Trang'da, kuzey Nam Bo'da, Phu Yen'de, Quang Ngai'de, Binh Dinh'de, Trung Bo Deltasında, yüksek yaylalarlarda ve öteki yerlerde ağır kayıplara uğradılar. Amerikan emperyalistlerinin birinci yaz mevsimi stratejik karşısaldırıları trajik bir biçimde sonuçlandı; ondördü Amerikan ve uydu piyade taburlarından oluşan otuzdan çok tabur yokedildi, ve 40 bini Amerikan ve uydu birliklerinden oluşan 110 bin kişi öldürüldü ya da yaralandı.

1965-66 kış-bahar döneminde, Amerikan birlikleri ilk çarpışmalarda ağır yengililere uğradılar ve kukla birlikleri sürekli olarak savunmada kalmaya zorlandılar; Güney ordusu ve halkı, tersine, savaş alanlarındaki inisiyatiflerini koruyup geliştirdiler, gerilla ve büyük çaplı saldırılarını artırdılar. Düşmanın çeşitli harekâtlarında, karşısaldırıda bulunmada, düşmanı yoketmede ve aynı zamanda, örneğin Saygon'da düşmanın kendi inine, barakalarına ve çeşitli yerlerdeki lojistik üslerine karşı olduğu gibi, düşmanın ta gerilerine saldırarak onu tahrip etmede inisiyatifi ele aldılar.

Güney ordusu ve halkı, Amerikan, kukla ve uydu birliklerini, Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaşını daha ilk aşamasında yenilgiye uğrattılar. 1965-66 kış-bahar dönemi zaferleri üzerine, Güney ordusu ve halkı, askerî savaşımı siyasî savaşımla birleştirmeyi hızlandırdılar ve etkin bir biçimde düşmana saldırdılar; kukla yöneticilerini ve ordusunu her yerde bunalımlara, Amerikan emperyalistlerini utanç verici bir bi-

çimde savunmaya çekilmeye iterek, onlar için zor bir durum yarattılar. Tüm Güneye yayılan otuz kent ve kasaba, saldırgan Amerikan birliklerinin ülkeye sokulmasına ve Thieu-Ky kliğine karşı halk savaşımıyla kaynadı. Siyasî savaşım, bu dönemde Da Nang'da ve Hue'de en geniş ve canlı bir biçimde gelişti.

Amerikan emperyalistleri, hainler ve Güney halkı arasındaki çelişmelerin çok keskinleştiği açıkça görülüyordu. Güney ordusu ve halkının zorlu saldırıları Amerikalıların ve kuklalarının ağır yenilgilere uğramalarına ve büyük bunalımlara sürüklenmelerine yol açtı. 1. Kolordu bölgesinde kukla yöneticilerle ordu arasında tartışmalar, çatışmalar ve anlaşmazlıklar ortaya çıktı. Bu bunalım iki aydan daha uzun sürdü ve kumandanlar arasında beş kez değişiklik yapılmasına yol açtı. Birbirlerine ateş açmaları nedeniyle düşman taburlarından altısı safdışı oldu.

Bu durum karşısında ve özellikle Amerikan birliklerinin yenilgileri üzerine, kukla birliklerinin çöküşü hızlandı. Bazı aylarda firar olaylarının sayısı 20 bini buluyordu. Aynı zamanda, örneğin Thu Dau'daki 1. Alayda ve öteki kukla birliklerinde birçok askerî isyan patlak verdi.

1966 yazı boyunca, birinci yaz mevsimi stratejik karşısaldırısının yenilgiye uğramasından sonra, Amerikan emperyalistleri Kurtuluş Kuvvetlerinin önemli saldırılarından kaçınmak ve 1966-67 yazında yeni bir stratejik saldırıya hazırlanmak amacıyla, saldırgan Amerikan birliklerini etkin bir biçimde pekiştirmek ve sayısını artırmak için savunmaya çekilmeyi planladılar.

Ama 1966 yazı boyunca, Amerikan ve kukla birlikleri, Tri Thien, yüksek yaylalar, merkezî ve kuzey Trung Bo, merkezî ve batı Nam Bo gibi bütün stratejik savaş alanlarında Güney ordusunun ve halkının sü-

rekli saldırıları karşısında ağır kayıplara uğramaktan kurtulamadılar.

1966-67 yazı boyunca, Amerikan saldırı birliklerinin asker sayısı 400 bine ve böylece toplam Amerikan ve kukla birliklerinin asker sayısı bir milyonun üzerine ulaştıktan sonra, Amerikan emperyalistleri ikinci stratejik karşısaldırıya geçtiler. Bu büyük karşısaldırının ana hedefleri şunlardı: 1) İki yönlü bir strateji planının uygulanması —bul-yoket ve pasifikasyon akınları; 2) İlk karşısaldırının yenilgiye uğramasının deneyimlerinden yararlanarak yeni karşısaldırının ana görevlerini gerçekleştirmek; 3) Amerikan kuvvetleri bul-yoket`göreviyle yükümlenirken, kukla askerleri de pasifikasyonu yükümlenecek, böylece iki stratejik kuvvet arasında yeni bir işbölümü gerçekleştirilecekti.

Amerikan emperyalistleri bu kez karşısaldırılarını, direniş organlarının toplu olarak bulunduğunu sandıkları alanları tahrip etmek ve kurtuluş birliklerini yoketmek amacıyla çok büyük bir askerî kuvvetle başlattılar; durumu lehlerine çevirmek, kısa sürede stratejik önemde bir zafer kazanmak ve Vietnam sorununu hızla bir çözüme bağlamak için pasifikasyon hareketini hızlandırdılar. Ama bu ikinci yaz mevsimi stratejik karşısaldırısında Amerikan emperyalistleri yine ağır kayıplara uğradılar ve daha da zor bir savunma durumuna girmek zorunda kaldılar.

Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi Merkez Komitesi'nin 17 Ekim 1966 tarihli kararıyla, 1966-67 kış-bahar döneminde kararlı bir biçimde savaşma ve Amerikan emperyalistlerini yenme çağrısı üzerine, Güney halkı ve ordusu 1966 kışı başlarında, karşısaldırıya geçmek için hazırlık yaparak bütün savaş alanlarında yeni saldırılar geliştirdiler. 1966 yazının bitiminde, Güney ordusu ve halkı Tri Thien'de yeni bir savaş alanı açtılar, Amerikan ve kukla kuvvetlerine

karşı güçlü ve sürekli saldırılara geçtiler, onları bu saldırılarla başa çıkabilmek için buraya başka savaş alanlarından Amerikan birlikleri getirmeye ve böylece kuvvetlerini dağıtmaya zorladılar.

Bu saldırılarımız, daha ikinci stratejik yaz dönemi saldırılarına başlayamadan zor ve şaşkın bir duruma itilen Amerikan emperyalistleri için tam bir sürpriz olmuştur.

Yüksek yaylalar alanındaki Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri Amerikan birliklerini Plei Djereng üzerine çektiler ve onları Sa Thay Irmağı kıyılarındaki kanlı savaşlarda yokettiler. Nam Bo savaş alanında, özellikle Nam Bo Deltası'nda, Güney ordusu ve halkı yeni bir saldırı durumu geliştirdiler.

Güney Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri, 1966-67 kışbahar dönemi zaferlerini, 28 Ekim'de Long Binh cephane deposuna saldırarak, 1 Kasım'da da Saygon'un göbeğinde Amerikan kukla kliğinin bir askeri geçit resmini bombalayarak kutladılar. Bunlar düşman için ağır vuruşlardı.

Tüm 1966-67 kış-bahar dönemi boyunca, Amerikan birlikleri, saldırılarının ana hedefi olan doğu Nam Bo'da birçok askerî harekâta giriştiler. En önemlileri Attleboro, Cedar Falls, Junction City'ydi. Bunlar aslında, Nam Bo birliklerinin ve halkının zorlu saldırılarıyla başa çıkmaya çalışan savunma harekâtlarıydı. Attleboro harekâtı için düşman 30 bin askerini seferber etti. Ama harekât 196. Tugay, 25. Tümene bağlı birlikler, Tropic Lightning, 1. Tümen, Big Red One, 173. Tugay vb. için ağır kayıplarla sonuçlandı.

Şubat 1967'de başlatılan Junction City harekâtı, Amerikalıların bu yaz dönemi içinde tek bir hedefi ele geçirmek için birliklerini en büyük sayıda kullandıkları bir harekât oldu. Kesin bir zafer kazanmak umuduy-

la büyük bir kuvveti —45 bin kişiyi ve çok sayıda uçak, topçu birlikleri ve zırhlı aracı— 400 km2 den küçük bir savaş alanına gönderdiler. Ama bu en büyük harekât en büyük yenilgiye uğradı ve Amerikalıların ikinci stratejik yaz dönemi karşısaldırılarının bozgunla sonuçlanmasının nedeni oldu.

Amerikalıların ve kuklalarının bul-yoket harekâtları başarısızlığa uğramıştı. Doğal olarak pasifikasyon harekâtları hiçbir sonuç sağlamadı.

Güney ordusu ve halkı bir yandan amansızca savaşırken askerî ve siyasî savaşımlarını birleştirmeyi de geliştirdiler. Güneyli kent halkının siyasî savaşım hareketi güçlü bir biçimde gelişmesini sürdürdü ve bunun anti–Amerikan niteliği gitgide arttı. Güney halkının kurtarılmış bölgelerinin sıkıca elde tutulması sürdürüldü, hattâ bazı kurtarılmış bölgelerin alanı daha da genişletildi. Amerikan pasifikasyon planının acı başarısızlığı Cabot Lodge ve Lansdale'in azledilmesiyle vurgulanmıştı. Böylece, ikinci stratejik karşısaldırılarında, Amerikan emperyalistleri ilkinden de ağır bir yengilgiye uğratılmışlardı. 70 binden çok Amerikan askeri de içinde olmak üzere, 175 bin kişi yokedilmişti. Aralarında 28 Amerikan taburu bulunan toplam 99 tabur ya da tabur büyüklüğünde birlik safdışı edilmişti. Üç bin kadar uçak, yüzlerce topçu bataryası ve başka teçhizat tahrip edilmişti.

Amerikan emperyalistleri ve onların uşakları gitgide daha çok batağa saplanmışlar ve sürekli olarak pasif bir duruma sürüklenmişlerdir. Kurtuluş birliklerinin ana kuvvetinin bir tek küçük birliğini bile tahrip edememişler, ama kendileri yığınlar halinde yokedilmişlerdir. İnisiyatifi ele geçirememişler, ama bütün savaş alanlarında kuvvetlerimize karşı güçlükle direnmeye çabalamışlardır.

Kuvvetlerini en çok nerede toplamışlarsa, en bü-

yük kayıplara orada uğramışlardır. Mekong Irmağı Deltası'na birlikler göndermeyi planlamışlar, ama bütün savaş alanlarında durumun kendileri ve uşakları aleyhinde gelişmesi nedeniyle bunu ertelemek zorunda kalmışlardır. Kukla birliklerini kurtarınayı amaçlamışlar, ama nizamî kukla birlikleri pasifikasyon uygulamasında bile durmadan zayıflamışlar ve savaş yeteneklerini kaybetmişlerdir.

Bu yaz, ikinci yaz dönemi stratejik karşısaldırısının başarısızlığından sonra Amerikan yönetici kliğini ve Saygon'daki Vietnamlı hainleri kötümser bir hava sarmıştır. Amerikan saldırganları ve onların uşakları gitgide artan ağır ve başa çıkılmaz siyasî ve askerî zorluklardan ve sürüklendikleri çıkmazdan iyice bunalmışlardır. Onlar Güney ordusunun ve halkının gitgide güçlenen saldırılarından ve tüm halkın ulusal kurtuluş için Amerikalılara karşı çıkmakta gösterdikleri kararlılıktan şaşkın bir durumdadırlar. Dünyanın her yerindeki ilerici halkların ve hattâ Birleşik Amerika halkının bile gitgide artan kararlı muhalefetiyle karşılaşıyorlar.

Beyaz Saray ve Pentagon'daki yönetici klik Birleşik Amerika'nın Vietnam'da ciddi olarak çıkınaza giren durumu üzerine birbirleriyle çok sert tartışmalara girmişlerdir. Bir görüşme için Birleşik Amerika'ya çağrılan Westmoreland hiçbir çıkmaz durum olmadığı yolunda yalan söylemiş, ama kendisi bizzat Başkan Johnson'dan Güney'e daha çok takviye kuvvet göndermesini istemişti. Savaşın bütün yönlerini incelemek için dokuzuncu kez ivedi olarak Saygon'a giden Birleşik Amerika Savunma Bakanı McNamara, boşuna insan gücü israf ettiği nedeniyle Westmoreland'i açıkça eleştirdi, ona halen Vietnam'da elde bulunan Amerikan kuvvetlerinin sayısını artırmasını söyledi.

Arkasından, Birleşik Amerika stratejisti Taylor ve

Birleşik Amerika entelijans şeflerinden Clifford daha çok sayıda paralı asker toplayabilmek için Birleşik Amerika'nın Güneydoğu Asya'daki uydu ülkelerini dolaştılar, ama Amerikan emperyalistlerince istenen sonuçları elde edemediler.

Şurası açıktır ki, ikinci stratejik karşısaldırılarından sonra Amerikan emperyalistleri gitgide daha çok çıkmaza girdiler. Sınırlı-savaşları korkunç bir biçimde yengilgiye uğratıldı. Güney ordusu ve halkı içinse, 1966-67 kış–bahar silâhlı çatışmalarından sonra, bütün savaş alanlarında coşturucu, güvenli, canlı bir hava, Güney ordusunu ve halkını daha büyük ve daha çok yankılar uyandıracak başarılar kazanmaya şevkledirici bir hava hüküm sürdü.

Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri hızla olgunlaştı ve daha çok savaş deneyimi kazandı ve çok iyi bir durumda olduğunu gösterdi. Bu yaz, kazanılan büyük zaferlerin dürtüsüyle, Güney ordusu ve halkı her yerde inisiyatiflerini geliştirmeyi, askerî alanda olsun siyasî alanda olsun, saldırılarını yoğunlaştırmayı sürdürüyorlar, Con Tien'de, Gioc Mieu'da, Gio An'da, Nong Son'da, Mo Duc'da, Tan Uyen'de, Can Le'de, My Tho'da ve Quoi Son'da ve Da Nang, Chu Lai ve başka yerlerdeki birçok hava üslerine ağır vuruşlar indiriyorlar.

Geçen iki yıl boyunca Güneydeki savaş durumu işte böyleydi. Aynı dönem içinde, Amerikan emperyalistleri kendilerini Güneydeki kötü durumlarından kurtarmak için Kuzeye saldırarak her iki bölgedeki halkımızın moralini sarsmak ve Kuzey halkının Güneyli yurttaşlarının savaşımını desteklemesini engellemek için 7. Filo'da, Güneyde ve Tayland'da üslenmiş Amerikan hava kuvvetlerinin büyük bir bölümünü harekete geçirdiler. Sınırlı-savaş stratejilerinin önemli bir önlemi olduğu kadar, Amerikan emperyalistlerinin umutsuz bir çabasıydı bu.

İlkin Dördüncü Askerî Bölgenin güney kesimlerine saldırdılar. Daha sonra savaşı kerteli bir biçimde Kuzey Vietnam'ın kuzey bölgelerine tırmandırdılar. Birkaç kez, barış hileleriyle halkı aldatmak ve kuvvetlerini yeniden düzenlemek için Kuzeye yaptıkları saldırılarını geçici olarak durdurdular, sonra, daha geniş bir biçimde, savaşı paralelin çok ötelerine tırmandırmayı sürdürdüler.

21, 22 ve 28 Haziran 1966'da başkent Hanoi'ye çılgınca saldırılar yapmaya başladılar, böylece Kuzeye karşı tahrip savaşlarını alabildiğine artırdılar. Ve, aynı zamanda askerî bölgenin kıyı kesimlerine ve Vinh Linh'in güney kesimlerine karşı hava kuvvetlerinin etkinliklerini desteklemek için askerî geçici sınır bölgesinin güneyinde üslenmiş topçu birliklerini ve 7. Filo'ya bağlı deniz kuvvetlerini harekete geçirdiler. Bu saldırılarında haberleşme merkezlerini, sanayi merkezlerini, barajları, setleri, yerleşik yerleri, okulları, hastaneleri, pazarları vb. hedef olarak seçtiler.

Bununla birlikte, Amerikan emperyalistlerinin Kuzeyde izledikleri yoketme savaşları yenilgiyle sonuçlandı. Emperyalistler Kuzey ordusunun ve halkının yüksek anti-Amerikan ulusal kurtuluş ruhuna çarptılar. Bugüne dek, Kuzeyde Birleşik Amerika'nın yaklaşık 2.300 avcı uçağı düşürüldü ve binlerce Amerikan pilotu öldürüldü ya da tutsak alındı. Amerikan hava kuvvetlerinin saygınlığı korkunç bir biçimde sarsıldı. Bu rakamlar 14 Eylül 1967 tarihi başlangıç alınarak hesaplanmıştır.

Kuzey, savaş boyunca iyi bir üretimi gerçekleştirmenin yanısıra sosyalist rejimini de güçlendirmiş ve iyi savaşmıştır. Kuzey, sürekli olarak iyi haberleşme ve ulaştırmayı sağlamış, ekonomisini ve kültürünü durmadan geliştirmiştir. Düşmanın yarattığı birçok

zorluklara karşın, halkın yaşam koşullarının düzeltilmesi sürdürülmektedir. Ulusal kurtuluş için halkımızın Amerikalılara karşı koyması gitgide güçlenmiştir.

Savaş boyunca Güneyde, "Kuzey çağırıyor, Güney yanıtlıyor" sloganıyla Güney ordusu ve halkı sürekli olarak Amerikan, kukla ve uydu birliklerine her yerde saldırdılar, hava üslerine ve lojistik depolarına saldırmaya çabaladılar, böylece onları ağır kayıplara uğrattılar ve gitgide savunma durumu almaya zorladılar.

Genel olarak söylemek gerekirse, savaşın geçen iki yıl içindeki gelişmeleri şöyle özetlenebilir :

DÜŞMAN YÖNÜNDEN

1. Özel–savaş stratejilerinin başarısızlığa uğraması nedeniyle, Amerikan emperyalistleri savunma amacıyla sınırlı-savaş stratejisine dönmüşlerdir. Şimdiye dek görülmemiş ölçüde büyük bir saldırı savaşı açtılar. Askerî güçlerine ilişkin olarak, 500 bini Amerikan askeri olmak üzere, 1 milyon askeri seferber ettiler. Askerî araçlar bakımındansa, Amerikan stratejik hava kuvvetlerinin yaklaşık üçte birini, 1300'ü modern avcı uçağı olmak üzere, sayısı 4 bini bulan her türden hava aracını ve Amerikan donanmasının onyedi saldırı uçak gemisinden onüçünü seferber ettiler. Atom silâhları dışında, çok sayıda en modern silâh ve teçhizat kullandılar.

Resmi kaynaklara göre, savaş bütçesiyle ilgili olarak, Amerikan emperyalistleri yalnızca 1966'da 13 milyar dolar harcadılar; bunu 1967'de ve 1968'de 30 milyar dolara çıkarmayı planlıyorlar.

Amerikan emperyalistleri Güney Vietnam'da iki stratejik saldırıyı gerçekleştirmek için Amerikan, kukla ve uydu kuvvetlerini seferber ettiler, ve Kuzeye yaptıkları saldırılarda sürekli olarak hava ve deniz kuvvetlerini kullandılar. Ama Vietnam'da gittikçe kötüleşen

durumlarından kendilerini kurtarmayı başaramadılar.

2. Amerikan emperyalistleri sınırlı-savaşın çok önemli dönemi boyunca —askerî, siyasî ve taktik— bütün alanlarda tam bir yenilgiye uğratıldılar. Bütün stratejik amaçları boşa çıkmıştır. Bütün pasifikasyon planları iflâs etmiştir. Amerikan ve kukla kuvvetleri ağır engellemelerle karşılaşmışlardır. Kukla yönetimi ve ordusu her geçen gün zayıflamış, çok kötü ve ciddi bir savaş çıkmazına saplanmışlardır.

3. Vietnam'da bir saldırı savaşına girişmelerinin sonucu olarak, Amerikan emperyalistleri dünyada gitgide yalnızlığa itiliyorlar. Birleşik Amerika halkı da içinde olmak üzere, dünyanın bütün ilerici halkları Amerikan emperyalistlerini Vietnam'daki saldırıları için şiddetle kınamışlar ve bütün olanaklarıyla onlara karşı koymuşlardır. Vietnam'daki saldırı savaşı karşısında Amerikan emperyalistlerinin birçok uydu ülkesi kayıtsız kalmış, bazıları da resmen protestoda bulunmuşlardır. Amerikan yöneticileri bile Vietnam'da uğradıkları ağır gerilemeler karşısında kendi aralarında ayrılığa ve anlaşmazlığa düşmüşlerdir.

BİZİM YÖNÜMÜZDEN

1. Halkımızın anti-Amerikan ulusal kurtuluş direniş savaşının bütün yönlerine bir göz atış, durumun hiçbir zaman şimdiki kadar olumlu olmadığını gösterir. Ülkenin her yerindeki silâhlı kuvvetler ve halk, düşmana karşı savaşmak için ayaklanmışlar ve birbiri ardından büyük zaferler kazanmışlardır. Amerikan emperyalistlerinin değişen stratejileriyle karşı karşıya kalan Güney Vietnam'da, Güney Silâhlı Kuvvetleri ve halk inisiyatiflerini geliştirmeyi sürdürmüşler, düşmana bütün savaş alanlarında saldırılara geçmişler ve Amerikan, kukla ve uydu kuvvetlerinin iki bü-

yük çaplı stratejik karşısaldırısını püskürtmüşlerdir. Askerî savaşım gitgide derinleşen ve genişleyen siyasî savaşıma bağlı olarak hızlandırılmıştır. Güneyli savaşçılarm ve halkın direniş kuvvetleri sayıca ve nitelikçe hızla büyümektedir.

Kuzey Vietnam'da silâhlı kuvvetlerimiz ve halkımız, Amerikan emperyalistlerinin yoketme savaşını yenmişler ve yeniyorlar; sosyalizmi kurmayı sürdürüyorlar ve aynı zamanda büyük cephenin büyük cephe gerisi yükümlülüğünü yerine getirmeye çaba gösteriyorlar. Kuzey Vietnam bütün alanlarda gittikçe güçlü ve şaşmaz bir biçimde gelişmektedir.

2. Halkımızın ve silâhlı kuvvetlerimizin tüm ülke içinde kazandıkları zaferler büyük siyasî ve stratejik önemdedir. Halkımız ülkenin tümünde omuz omuza anti–Amerikan ulusal kurtuluş direniş savaşını ilerletmekte ve kesin zafere doğru götürmektedir.

3. Halkımızın anti–Amerikan ulusal kurtuluş direniş savaşı haklı bir savaştır, halkın bağımsızlık ve özgürlüğünü korumayı amaçlayan bir savaştır. Bunun uluslararası önemi büyüktür; bu nedenle kardeş sosyalist ülkelerce ve dünyanın her yerindeki ilerici halklarca direniş savaşımız onaylanmakta ve desteklenmektedir. Halkımızın yabancı saldırıya karşı direnişi hiçbir zaman şimdiki kadar güçlü bir biçimde dünya halklarınca teşvik görüp desteklenmemiştir. Dünyanın devrimci halkları, halkımızın anti–Amerikan ulusal kurtuluş direniş savaşını dünya halklarının bir anti–Amerikan cephesi ve günümüz ulusal kurtuluş hareketlerinin merkezî olarak görmektedirler.

BÖLÜM II

AMERİKAN EMPERYALİSTLERİ GÜNEY VİETNAM'DAKİ SINIRLI-SAVAŞ STRATEJİLERİNİN EN ÖNEMLİ AŞAMASINDA AĞIR YENİLGİYE UĞRATILMIŞLARDIR

İKİNCİ Dünya Savaşı'ndan ve özellikle Çin, Kore, Hindiçini ve Küba'daki yenilgilerinden sonra, Amerikan emperyalistleri, kendilerinin ve emperyalist kampın dünya güç dengesi içindeki zayıflığının farkına varmışlardır. Amerikan emperyalistlerinin elebaşılığını yaptığı emperyalist kamp, sosyalist kampın gitgide büyümesi, kaynayan ve artan ulusal kurtuluş hareketleri ve dünyadaki devrimci hareketin sürekli biçimde gelişme göstermesi karşısında, pasifliğe ve bir savunma durumu almaya zorlanmışlardır.

Amerikan emperyalistleri muazzam misilleme stratejilerini bir yana bırakmak ve esnek-karşı koyma stratejisini benimsemek zorunda kalmışlardır. Özel-savaş, sınırlı-savaş ve topyekûn savaş olmak üzere üç tür savaş biçimini içeren esnek-karşı koyma stratejisinin, nükleer bir savaş açamadıkları bir durumda, pasifliklerinden kendilerini kurtarmaya yardımcı olacak en uygun yol olduğunu savunmaktadırlar. Ayrıca, tüm dünyada kasırga gibi yayılan ulusal kurtuluş hareketleriyle başa çıkmak, uluslararası bir jandarma gö-

revini yürütmek ve sosyalist ülkelere karşı bir saldırı hazırlamak ve saldırgan politikalarını yürütmek için bunun en etkili bir strateji olduğuna inanmaktadırlar. Özel ve yerel savaşları, bir dünya savaşma yol açacak uygun koşulları yaratan keskin bir kılıca benzetiyorlar.

Amerikan emperyalistleri ülkemizin güneyinde özel-savaş stratejisine başvurmuşlar ve başarılı olamamışlardır. Tehlikeye giren durumlarını kurtarmak için ivedi olarak savunma durumunda bir sınırlı-savaş stratejisine dönmek zorunda kalmışlardır. Bu hareket onların yalnızca başarısızlıklarını yansıtmakla kalmamış, aynı zamanda inatçı saldırgan ve savaşçı niteliklerini de apaçık ortaya çıkarmıştır.

Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaş stratejisi nedir? Kendilerinin görüşüne göre, sınırlı-savaş onların üç saldırgan savaş biçimlerinden biridir. Bu, Ameriklılar için gerçek bir savaştır, ama büyüklük ve amaca ilişkin kısıtlamaları da yanısıra getirmektedir. Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaşı esas olarak uşak birliklerince yürütülen özel-savaştan Amerikan birliklerinin doğrudan katıldıkları bir savaş olmasıyla ayırdedilir.

Ama Amerikan emperyalistlerinin genel saldırı politikasının asıl amacı, yeni-sömürgeciliği gerçekleştirmektir. Böylece, bir ulusal kurtuluş hareketini bastırmak için bir sınırlı-savaş başlattıklarında, Amerikan birliklerinin yanısıra yerli birlikleri ve kukla yöneticileri de açıkça kullanmak zorunda kalmaktadırlar. Kukla birliklerini ve yöneticilerini önemli bir payanda saymaktadırlar.

Saldırgan yeni-sömürgeci politikalarını gerçekleştirmeyi amaçlayan Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaşlarında, gerçekleşmesi istenen nihaî amaç, kukla ordu ve hükümetinin pekiştirilmesi ve onların yeni-

sömürgeciliği başaracak etkili araçlar haline dönüştürülmesidir. Sınırlı-savaş stratejisinin temel askerî amacı, düşmanın askerî kuvvetlerini yoketmektir. Bu stratejinin felsefesi saldırmak ve savaşı çabucak sona erdirmek için hızla saldırmaktır.

Sınırlı-savaş stratejisinin belirgin özelliği, savaşın kapsamını kısıtlarken Amerikan askerî birliklerini doğrudan bir saldırı için kullanmak; mümkün en kısa zamanda askerî zaferi kazanmak; ve yeni-sömürgeciliğin boyunduruğundaki tutsaklığın gerçekleşmesini sağlayacak koşulları yaratmaktır.

Amerikan birliklerinin sayısını kısıtlamak, bir sınırlı-savaş içinde Amerikan piyade, hava ve deniz kuvvetlerinin ancak belirli bir bölümünü kullanmak demektir. Amerikan emperyalistleri bir sınırlı-savaşa katılan Amerikan birliklerini kısıtlamak zorundadırlar, çünkü bu kısitlama olmaksızın, dünya stratejileri güçlüklere uğrayacak, bundan da dünya üzerindeki nüfuzları sarsılacaktır. Birleşik Amerika'daki politik, ekonomik ve toplumsal yaşantıyı sekteye uğratmamak için bu kısıtlamayı başarmak zorundadırlar. Bunun anlamı, savaş açmakla birlikte, kuvvetlerini seferber etmelerinin gerekmediği ve Birleşik Amerika'daki ekonomik ve toplumsal programlarını uygulamayı sürdürecekleri kanısında olmalarıdır.

Bu kısıtlamayı koyarlar, çünkü Asya, Afrika ya da Latin Amerika'nın herhangi bir ülkesindeki ulusal kurtuluş hareketini ezmeyi amaçlayan bir savaşta, askerî birliklerinin ancak sınırlı bir bölümünün doğrudan savaşa katılması durumunda bile, zaferi kazanacaklarından kuşkuları yoktur.

Birliklerinin sayısını kısıtlamak zorunda kalmaları sonucu Amerikan emperyalistleri, yerli uşak birliklerini kullanmaya ve bunları güçlendirmeye özel bir dikkat gösterirler. Ekonomileri oldukça geri ya da yeni

gelişmiş ülkelerde bir saldırı savaşı açmak için modern silahlarla donatılmış yerli uşak birlikleri içinde asıl güç olarak sınırlı sayıda Amerikan birlikleri kullandıkları takdirde, askerî güç ve atış gücü üstünlükleri sayesinde, hasımlarını ezebileceklerine ve kısa sürede zafere ulaşacaklarına inanırlar. Stratejik amaçların kasıtlanması, savaşın siyasî amaçlarını kısıtlamak ve askerî alanda düşmanın askerî kuvvetlerini —özellikle nizamî kuvvetlerini— çarçabuk tahrip etmek için kuvvetleri toplamak demektir. Birliklerini çeşitli hedeflere dağıtmak zorunda kalmamak ve savaşabilmelerini sağlayarak savaşı çabucak sona erdirmek için bunu yapmaları gerekir.

Onlara göre, hasımlarının can damarı silâhlı kuvvetleridir. Bunu yenebilirlerse savaşı sona erdirebilirler, ama bunu başaramazlarsa savaş uzun sürecek ve yenilgiye uğratılacaklardır. Yenmelidirler, çünkü zaferden sonra, görevlerini uşak birliklerinin yürütecekleri uygun koşulları yaratmak, böylece kendi birliklerini ülkelerine çabucak geri çekme fırsatını bulmak, ama yine de yeni-sömürgeciliği yerleştirecek siyasî koşulları sürdürmek isterler.

Savaşın kapsamını kısıtlamak demek, yalnız belli bir ülke ya da alanda savaşmak, böylece savaşın başka uluslara ya da bölgelere sıçratılmasına engel olmaktır. Savaşın kapsamını kısıtlayamazlarsa daha büyük ülkeler de savaşa katılmaya zorlanmış olacaklarından daha çok savunma durumuna geçmek zorunda kalacakları ve daha büyük yenilgilere uğrayacakları kanısındadırlar. Şimdiki durumda yeni bir dünya savaşı için hazırlıklarını henüz tamamlamamışlardır.

Amerikan emperyalistleri somut koşullara dayanarak sınırlı-savaşı belli bir ülke ya da bölgeye kısıtlayabilirler. Ama savaşın kapsamı ne olursa olsun, hedef-

leri, hemen devrimci güçleri yoketmek ve yeni-sömürgeciliği başarmayı sağlamaktır.

Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaş stratejileri üzerindeki bu görüşlere dayanarak diyebiliriz ki, Güney Vietnam'da yürüttükleri sınırlı-savaş, kapsam bakımından kendi özgün kısıtlamalarını aşmıştır. Amerikan kuvvetleri, her biri için ancak üç ya da en çok altı tümeni seferber edebilecekleri sınırlı-savaşların boyutlarını çok aşmışlardır. Şimdi Güney Vietnam'daki Amerikan ve uydu kuvvetleri (dokuzu Amerikan ve ikisi Güney Kore olmak üzere) onbir tümene ulaşmıştır.

Güneydeki savaş alanlarında Amerikan birliklerinin stratejik amaçları, yalnız Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerini yoketmekle kısıtlanmamış, pasifikasyon görevini de içermiştir. Bir kez , savaşın kapsamı söz konusu olunca, Amerikan emperyalistleri savaşı Güney Vietnam'a sınırlama kısıtlamasını aşmışlardır. Hava ve deniz kuvvetlerini Kuzey Vietnam'a karşı bir yoketme savaşı için kullanmaktadırlar; Laos Krallığına yaptıkları müdahalelerin dozunu gittikçe artırmaktadırlar; Kamboçya Krallığını açıktan açığa savaşa kışkırtmaktadırlar; Vietnam'daki tehlikeli durumlarından kendilerini kurtarabilmek için savaşı tüm Hindiçini yarımadasına yaymayı planlamaktadırlar.

Amerikan emperyalistleri ülkemizin güneyinde sınırlı-savaş stratejisine döndükleri zaman, kuşkusuz yeni-sömürgeciliği amaçlıyorlardı. Güneye bu nedenle yüzbinlerce Amerikan birliği göndermiş olmalarına karşın, yine de hâlâ, saldırgan yeni-sömürgeci savaşlarının siyasî ve askerî bakımdan desteklenmesi için kukla ordusu ve yönetimini sağlama almaya çabalamaktadırlar. Onlar hâlâ kukla yönetimini desteklemekte, onun ordusunu pekiştirmeye çalışmaktadırlar. Saldırı savaşının askerî hileleriyle birlikte yeni-

sömürgeciliğin siyasî hilelerini de sıkı sıkıya uygulamışlardır. Bu yüzden, Amerikan emperyalistlerinin şimdiki sınırlı-savaşı hâlâ yeni-sömürgecliğin siyasî amaçlarını gerçekleştirmeye çabalayan bir saldırı savaşıdır; bir yeni-sömürgeci saldırı savaşıdır. Özel olarak sınırlı-savaş, genel olarak da esnek-karşı-koyma stratejisi Amerikan emperyalistlerinin burjuva askerî düşüncesinin ürünleridir. Dünyadaki güç dengesinin gitgide artan biçimde emperyalizmin aleyhine döndüğü bir durumda, emperyalizmin bunalımlara, yenilgilere ve savunma durumuna sürüklendiği koşullar ortamında ortaya çıkmışlardır.

Tıpkı saldırgan yeni-sömürgeci politikaları gibi, Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaş stratejisi tamamen çelişmelerle, giderilemez temel güçsüzlüklerle doludur. Bunlar özünde, haksız bir savaşın, bir saldırı savaşının doğurduğu çelişmeler ve güçsüzlüklerdir. Ülkemizin güneyinde bu çelişmeler ve güçsüzlükler gitgide derinleşmiş, Amerikan emperyalistlerinin saldırı savaşının ve halkımızın anti-Almerikan ulusal kurtuluş direnişinin gelişme süreci içinde açıkça kendisini göstermiştir.

Sınırlı-savaşı başlatmakla, Güneye karşı doğrudan bir saldırıya geçmek için Amerikan birlikleri göndermekle ve Kuzeye karşı akınlar düzenlemek için hava ve deniz kuvvetlerini kullanmaya başlamakla, Amerikan emperyalistleri hunhar saldırgan yüzlerini açıkça göstermişler, kendileri, uşakları ve tüm Vietnam halkı arasındaki çelişmeleri ulusal bir düzeyde gitgide keskinleştirmişlerdir. Vietnam halkı, Amerikan emperyalistleri ve onların uşakları arasındaki çelişmeler, Amerikan emperyalistlerinin saldırı savaşının başarısızlığını belirleyecek temel çelişmelerdir.

Amerikan emperyalistleri, yürekli, yılmaz bir halkın, savaş deneyimiyle dolu, tekvücut ve etkin bir halkın direnişiyle karşılaşmışlardır. Güney ve Kuzey,

haklı amaçları için, anayurtlarının tam bağımsızlık ve özgürlüğü için, tam bir bağlaşma halinde silâha sarılmışlar, omuz omuza çarpışmışlardır. Amerikan emperyalistleri Güney Vietnam'a kuvvetler göndermekle, yüksek düzeyde gelişmiş, saldırı durumunda bir halk savaşıyla karşılaşmışlardır. Bu halk savaşı, halkın gücünü başarıyla geliştirmiş, saldırganları askerî ve siyasî her yönden, en ilkel silâhlardan en modern silâhlara dek her türden silâhlarla savaşmak için seferber etmeyi başarmış ve çok büyük bir birleşik güç yaratmıştır.

Bu büyük halk savaşı, Amerikan emperyalistlerinin özel-savaşını parlak bir biçimde alt etmiş, yolundan saptırılmaz canlı bir gelişme göstermiştir. Olaylar, Amerikan emperyalistlerinin, Güneye doğrudan kendi birliklerini göndermelerinden buyana yenilgiye uğratıldıklarını kanıtlamıştır. Bütün savaş alanlarında kuvvetlerini dağıtmak ve savunma durumu almak zorunda kalmışlardır. Kuzeye karşı açtıkları saldırı savaşında Amerikan emperyalistleri, kafalarını sağlam, çelikten bir tabyaya çarpmışlardır.

Kuzeyi korumak, Güneyi kurtarmak ve ülkeyi birleştirmeye geçmek için, Kuzeyin silahlı kuvvetleri ve halkı Amerikan saldırganlarının yoketme savaşına karşı, halk savaşını amansızca hızlandırmışlar ve hızlandırmaktadırlar. Kuzeyin silahlıkuvvetlerive halkı devrimci kahramanlıklarını yüksek bir düzeye çıkarmışlar, Amerikan emperyalistlerinin yoketme savaşını alt etmişler, yürekten ve canla başla büyük cephe için büyük cephe gerisinin yükümlülüğünü en iyi biçimde yerine getirmişlerdir.

Birleşik Amerika, birliklerini ülkemizin güneyine doğrudan saldırı için göndermekle sosyalist kampın bir parçası, bağımsız ve özgür bir ülke olan Kuzey'e karşı hava akınlarına girişmekle, emperyalistlerin sos-

yalist kampla, ulusal kurtuluş hareketleriyle ve dünyanın ilerici halklarıyla arasındaki çelişmeleri daha da çok kesinleştirmiştir. Amerikan emperyalistleri Vietnam'daki saldırı savaşlarını ne kadar yoğunlaştırmışlarsa, sosyalist ülkeleri o kadar kararlı biçimde karşılarına almışlardır. Sosyalist kampın bir üye ülkesini ve sosyalizmin bir ileri karakolunu korumak için Vietnam halkına olumlu bir biçimde yardım edilmesine yol açmakta ve sosyalist ülkelerin ulusal kurtuluş hareketlerine karşı büyük yükümlülüklerini yerine getirmelerine yardımcı olmaktadırlar.

Dünyanın ilerici halkları, Vietnam halkının Amerikan saldırganlarına karşı savaşımını gitgide artan bir güçle desteklemekte ve dünyanın her yerinde onlara karşı koymaktadırlar. Amerikan emperyalistleri, Amerikan halkı da içinde olmak üzere, dünyanın bütün ilerici halklarının güçlü protestosuyla karşılaşmaktadırlar.

Amerikan emperyalistleri saldırgan bir yeni-sömürgeci politika izlemişlerdir. Böylece Güney Vietnam'a doğrudan bir istilaya girişebilmek için Amerikan birlikleri göndermek zorunda kalmışlardır. Bu da yeni-sömürgeciliği yerleştirme amaçlarıyla Amerikan birlikleri kullanarak savaşı yayma hileleri arasındaki çelişmeyi artırmıştır. Güneye doğrudan saldırıya geçmek için Amerikan birlikleri göndermekle, Amerikan emperyalistleri, gizleyemedikleri vahşi saldırgan yüzlerini açıkça göstermişlerdir. Bu çelişmeler yeni-sömürgeciliğin birçok temel siyasî sorununu derinleştirmiş ve Amerikan emperyalistlerini yığınla güçlüklere ve yenilgilere sürüklemiştir.

Amerikan emperyalistlerinin Güneye askerî birlikler sokmalarının amacı, kukla ordusu ve yönetiminin çöküşünü önlemek, kukla kuvvetlerini güçlendirecek ve pekiştirecek yeni koşulları yaratmaktı.

Ama, saldırı savaşları ne ölçüde Amerikanlaştırı-

lırsa, kukla Saygon ordusu ve yönetimi de o ölçüde parçalanacaktır. Kukla ordusu ve yönetiminin önderlerinin hainlikleri ve yurtlarını satıcı nitelikleri gözler önüne serilmiştir. Bunlar tüm halkımızca lânetlenmişlerdir. Ayrıca, kukla ordusu ve yöneticilerinin iç çelişmeleriyle Amerikan birlikleri, kukla ordusu ve yönetimi arasındaki çelişmeler gitgide derinleşmiştir. Kukla ordusu ve yönetimi içinde henüz biraz ulusal ruha sahip olanlar gitgide uyanmışlardır. Bunlar gittikçe çoğalarak halkın yanında yer almışlardır. Amerikan saldırganlarının ve ülkelerini satan hainlerin ayyuka çıkan cinayetleri karşısında, Güney halkımız daha çok nefretle dolmuş, birliğini güçlendirmiş, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin anti-Amerikan ulusal kurtuluş bayraktarlığı altında kesin zafer için kahramanca ve kararlı bir biçimde savaşmıştır.

Amerikan emperyalistleri Güneydeki birliklerinin sayısını ne kadar artırmışlarsa ve savaşı ne kadar yaygınlaştırmışlarsa, kendi sınırlı-savaş stratejileriyle dünya stratejileri arasındaki çelişmeleri de o kadar derinleştirmişlerdir. Güneydeki sınırlı-savaş ne kadar hızlandırılmışsa, Amerikan emperyalistlerinin dünya üzerindeki başka durumları da o kadar ters bir biçimde etkilenmiştir —özellikle, tahminlerini çok aşan bir sınırlı-savaş için kuvvetlerini seferber ettikleri zaman. Bunun sonucu olarak, sınırlı-savaş stratejileriyle dünya stratejileri arasındaki çelişmeler de daha fazla keskinleşmiştir.

Dünyanın devrimci halkları, bu durumdan yararlanarak Amerikan emperyalistlerini adım adım geriletmek ve parça parça yok etmek için onlara karşı saldırılarını yoğunlaştırabilirler. Amerikan emperyalistlerinin bağlaşıkları da kendi çıkarları için yaptıkları pazarlıklarda bu durumdan yararlanabilirler ve böylece Amerikanemperyalistleri için güçlükler yaratabilirler.

Geçen iki yıl içinde, Amerikan emperyalistlerinin ülkemizin güneyindeki sınırlı-savaş stratejileri birçok temel güçsüzlükler göstermiştir. Bir kez, Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaş stratejileri özel-savaş stretejilerinin yenilgisi üzerine benimsenmişti. Amerikan emperyalistleri birliklerini Güneye, kukla ordusu ve yönetiminin zaten çökmekte olduğu bir sırada, savunma durumunda ve yenilgiye uğramış bir savaşın içine göndermişlerdir. Bundan dolayıdır ki, sınırlı-savaş stratejileri daha baştan bir savunma stratejisi olmuş ve çok olumsuz bir stratejik durumun içine girmeye zorlanmışlardır.

Amerikan emperyalistleri, bir sınırlı-savaş açarken, kukla ordusu ve yönetiminin düşmesini geciktirmeyi ve böylece saldırgan yeni-sömürgeci savaşlarında onları siyasî ve askerî bir destek olarak kullanmayı düşünmüşlerdir. Ama, ülkemizin güneyinde kukla ordusu ve yönetimi egemenliğini yitirmiş ve gitgide zayıflamıştır.

Güneye Amerikan saldırı birliklerinin sokulması, kukla ordusu için askerî bir destek sağlamayı amaçlamıştır. Ama Amerikan birlikleri sürekli yenilgilere ve ağır kayıplara uğramışlardır. Amerikan ve kukla birlikleri birbirlerine güvenmeyi, birbirlerine destek olmayı, birlikte hareket etmeyi başaramamışlardır. Bunun sonucu, stratejik etkileri azalmıştır. Amerikan emperyalistleri sınırlı-savaş stratejilerini çok zor bir savunma durumunda geliştirmişlerdir. Kukla ordusu ve yönetimi iktidarsız bir duruma düşmüşlerdir.

Buna karşın, Amerikan emperyalistleri, büyük bir halk savaşıyla, savaşmaya ve yenmeye kararlı bir halkla, strateji ve tatkiklerini yüksek bir düzeye çıkarınış ve yenilmez bir güce sahip Vietnam halkıyla karşılaşmışlardır. Bu nedenle, Amerikan birliklerinin uğradığı ağır yenilgiler kaçınılmaz olmuştur.

Güneye karşı yapılan haksız saldırı savaşında, saldırgan Amerikan birlikleri bir ülküden yoksun olarak savaşmaktadırlar, bu yüzden moralleri çok düşüktür. Ne kadar çok yenilgiye uğrarlarsa, bu temel güçsüzlük o kadar kötü bir durum almaktadır. Ayrıca, sayıca üstün ve modern silâhlarla donatılmış olmalarına karşın, çok büyük güçlüklerle karşılaşmışlardır: arazi durumu, iklim ve Vietnam savaş alanlarına uygun olmayan örgütlenme ve eğitim durumları gibi. Arazi durumuna ve iklime alışkın olmayan Amerikan birlikleri çok büyük güçlüklerle karşılaşmışlardır.

Güney Vietnam'da açtıkları sınırlı-savaşın iki yılı boyunca, Amerikan emperyalistlerinin stratejik yenilgileri nasıl gelişmiştir? Bildiğimiz gibi, en modern silâh ve teçhizatla donatılmış birliklerini yığınlar halinde Güneye soktukları zaman, Amerikan emperyalistleri büyük askerî üstünlüklerini kullanmak, kuvvetlerini toplamak ve Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerini yoketmek ve inisiyatifi yeniden ele geçirmek için bir saldırıda bulunmak istemişlerdir. Ama, ellerinde asker sayısı 1 milyonu aşan birlikler bulunmasına karşın, şimdiye dek bu stratejik tasarılarını gerçekleştirememişlerdir. Kuvvetlerini toplamak istemiş olmalarına karşın, onları birçok savaş alanlarına dağıtmak ve onlara birçok görevler vermek zorunda kalmışlardır. 1966 yılı sonunda Güneye sokulmalarından buyana, saldırgan Amerikan birlikleri, gittikçe zorlu bir biçimde gelişen halk savaşıyla başedebilmek için, doğu Nam Bo, yüksek bölgeler ve merkezi Trong Bo olmak üzere, üç ana bölgeye dağılmak zorunda kalmışlardır.

Yakın zamanlarda Amerikan birlikleri başka bir bölgeye, Quang Tri-Thua Thien bölgesine yayılmışlardır. Genel olarak söylemek gerekirse, Güney savaş alanında Amerikan birlikleri hemen hemen eşit bir biçimde bu dört bölgeye dağılmışlardır.

Stratejik birliklerin bu dağınık durumu Amerikan askerî liderlerinin planlarına ters düşmektedir. Bu dört bölgenin her birinde Amerikan birliklerinin seyrek olarak dağılmış olmaları Amerikan emperyalistleri için acı bir olgudur.

Birinci Kolordu bölgesinde Amerikan deniz piyadeleri yaklaşık 500-600 kilometrelik bir alana yayılmışlardır. Sayıca az bulundukları yüksek bölgelerde Amerikan birlikleri 200 kilometrelik bir alana yayılmışlardır. Doğu Nam Bo'da Amerikan birlikleri birçok cephelere dağılmak ve böylece bütün bölgeleri savunmak zorunda kalmışlardır. Sonuç olarak, büyük sayıdaki Amerikan kuvvetleri küçük kuvvetler haline gelmişler ve güçlerini yeterince gösterememişlerdir.

Amerikan ve kukla birlikleri, yalnızca birçok alana dağılmakla kalmamışlar, birçok görevlerle yüklendirilmişlerdir. Amerikan emperyalistleri, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerini yoketmek ve böylece savaşı hızla sonuçlandırmak için kendi kuvvetleriyle kukla kuvvetlerini birleştirmeyi tasarlamışlardır. Ama Güney halkının kırlardan kentlere doğru gitgide artan askerî ve siyasî savaşımı karşısında, emperyalistler, Amerikan ve kukla birliklerini pasifikasyonla görevlendirmek zorunda kalmışlardır. Kukla ordusunun nizami birliklerinin büyük bir bölümünün pasifikasyonla görevlendirilmesi stratejik bir gerilemedir. Amerikan ve uydu birliklerinin pasifikasyonla görevlendirilmeleri, kuşkusuz, Amerikan emperyalistlerini büyük siyasî ve askerî gerilemelere sürükleyecektir.

Amerikan emperyalistleri her ne kadar saldırılarını yürütmek istemişlerse de, bir savunma durumunun içine düşmüşlerdir. Saldırgan bir ordu için kuvvetleri dağıtmak çok tehlikelidir, savunma durumunda kalmaksa daha da tehlikeli.

Şimdiki durumda, Güney Vietnam'daki Amerikan birliklerinin yaklaşık yüzde yetmişi savunma görevi yapmaktadırlar. Pentagon'un hesaplarına göre, Güney Vietnam'daki çeşitli büyüklükteki Amerikan üslerini savunmak için en az 200 bin kişilik kuvvet gerekmektedir. Amerikan emperyalistleri, yalnızca Da Nang hava üssünü korumak için, Amerikan birliklerinin bir tümenini seferber etmişler, bunları 25 kilometre çapında bir alana yaymışlardır. Yakın geçmişte, Amerikan emperyalistleri Güney Vietnam'daki askerlerinin ancak sekizde birinin fiilen çarpışmaya katıldığını tahmin etmişlerdir. McNamara, Amerikan birliklerinin savaş etkinliğinin çok düşük olduğunu teslim etmiş ve 500 bin kişilik Amerikan birliğinden ancak 70 bininin doğrudan savaşa katıldığını saptamıştır.

Amerikan emperyalistleri savaş kuvvetlerini üslerin, kentlerin, askerî haberleşme hatlarının, ve hattâ, iyice sarsılmış, bunalmış ve dağılmış kukla ordusunun savunmasına ayırmak zorunda kalmışlardır. Bu yüzden, sayıca çok kalabalık olmalarına karşın, Amerikan birlikleri dağınıktırlar ve vurucu güçten yoksundurlar.

Amerikan emperyalistleri, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerini yoketmek istemişler, ama kendileri ciddi olarak bozguna uğramışlardır. Geçen iki yıl boyunca, Güneydeki savaş alanlarmda kendilerini dağınıklıktan ve savunma durumundan kurtarmak için yoğun bir çaba göstermişlerdir. Birliklerinin sayısını sürekli artırmışlar ve saldırı harekâtları düzenlemişlerdir. Ama başarısızlığa uğramışlardır. Her iki "yaz mevsimi stratejik karşısaldırısı"nda çok ağır yenilgilere uğramışlardır.

Acaba Amerikan ve kukla birlikleri birçok tabur, tümen ve hattâ birkaç tümenden oluşan büyük bul-yoket harekâtları düzenlemelerine karşın, niçin strate-

jik etkinlikten ve çarpışma yeterliliğinden yoksundurlar?

Düşmanı yoketmek için önce kuvvetlerin toplanması gereklidir. Amerikan birlikleri kapsamlı ve güçlü bir halk savaşıyla başa çıkabilmek için kuvvetlerini dağıtmak zorunda kalmışlardır. Yalnız saldırı kuvvetlerini toplamayı başaramamakla kalmamışlar, aynı zamanda Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin iradesine göre savaşmak zorunda kalmışlardır. Çoğu savaşlardaki fiili çarpışmalarda Amerikan birlikleri, Amerikan emperyalistlerinin modern keşif aygıtlarından yoksun olmalarından değil, Güney Vietnam'da yüksek bir düzeye ulaşmış halk savaşında, hedeflerin ve cephelerin hem her yerde bulunması hem de hiçbir yerde bulunmaması yüzünden, hedeflerini bulmayı başaramamışlardır.

Güney Vietnam'daki savaşın ortaya koyduğu temel olgu, Amerikan birliklerinin her zaman sürprizle karşılaştığı, silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin tuzaklarına düştüğü ve yokedildiğidir. Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerini bozguna uğratamamışlardır; tersine, çok kalabalık olmalarına ve sürekli olarak bul-yoket harekâtları düzenlemelerine karşın, kendileri ciddî olarak yok edilmişlerdir. Bu, Güney savaş alanında Amerikan birliklerinin uğradıkları stratejik ve tatkik bir yenilgidir.

Amerikan emparyalistleri yeniden inisiyatifi ele almak istemişler, ama gitgide artan bir biçimde savunma durumuna düşmüşlerdir. Herkesçe bilinir ki, savaş alanındaki inisiyatif, insanın serbestçe, istediği gibi hareket etmesiyle, saldırıda bulunmak için istediği yeri ve zamanı seçmesiyle, düşmanı manevrayla kendi seçtiği savaş yöntemlerine göre çarpışmaya zorlayabilmesiyle belirlenir. En önemli etken düşmanı tahrip etmeyi başarabilmektir.

Geçen iki yıl içinde, Güney savaş alanında Amerikan birlikleri hareket serbestliğine sahip olamamışlar, Güney Silâhlı Kuvvetleri ve ordusunun dayattıkları koşullara göre savaşmak zorunda kalmışlar, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin hiçbir kısmını yokedememişlerdir. Bu durumda savaş alanında inisiyatifi nasıl ele alabilirler?

Geçen iki yıl boyunca, Amerikan kuvvetleri, Ulusal Kurtuluş Kuvvetlerini kuzey Nam Bo'da, yüksekyaylalarda, Beşinci Bölge Deltasında ve Tri Thien bölgesinde yenmek için çok uğraşmışlardır. Ama yine bu bölgelerde Amerikan saldırı birlikleri ciddi, öldürücü vuruşlarla karşılaşmışlardır. Amerikalılar Mekong Deltasına birliklerini sokma planlarını henüz uygulayamamışlardır.

Geçen iki yıl içinde, Amerikan birlikleri yoğun çabalar harcamışlar, çeşitli büyüklükte binlerce harekâtâ girişmişlerdir. Ama inisiyatifi ele geçirmede başarılı olamamışlardır.

Amerikan kuvvetlerinin, bir saldırı niteliği taşıyan bu harekâtları yürütürken inisiyatife sahip oldukları sanılabilir. Ama, temelde ne çarpışma yeterliliğine, ne de stratejik etkinliğe sahip olabilmişlerdir. Bu yüzden de, Amerikan birlikleri gitgide daha çok savunma durumuna düşmüşlerdir.

Bir *blitzkrieg*'e* girişmek istemelerine karşın, Amerikan emperyalistleri bir uzun savaşa itilmişlerdir. Emperyalistlerin saldırı savaşında egemen olan stratejik düşünce, savaşı çabucak bitirmek için hızla savaşmaktır. Dünyadaki ve Birleşik Amerika'daki mevcut koşullar altında, Güney Vietnam'da savaş açmakla Amerikan emperyalistleri hızla savaşmak zorundadırlar. Ama saldırı savaşını büyük boyutlara çıkarmala-

*Yıldırım savaşı, -Ç.

rına karşın, yine de bir uzun savaşa zorlanmışlardır. Karşılarında hem kararlı hem de usta bir hasım, *blitzkrieg* dolaplarını daha özel-savaş stratejilerini uygulamaya başlamalarından itibaren bozmuş olan Güney ordusunu ve halkını bulmuşlardır. Hasımlarını tanımamaları yüzünden, sayıca üstünlükleri ve modern silâhlara sahip olmaları gibi güçlü yönlerini değerlendirmede yanıldıkları için hızlı bir savaş yapamamışlardır.

Amerikan emperyalistlerinin bir uzun savaşa zorlanmış olmaları gerçeği bile, onlar için başlıbaşına büyük bir yenilgidir. Uzun savaş ne kadar uzarsa Amerikan emparyalistlerinin Güney Vietnam'daki saldırgan savaşında temel çelişme ve güçsüzlükleri de o kadar derinleşecektir. Bu çelişme ve güçsüzlükler kendilerini gitgide daha büyük yenilgilere uğratacaktır.

Emperyalistler kırsal alanları pasifleştirmeyi ve kentlerdeki durumlarını düzeltmeyi başaramamışlardır. Kukla birliklerinin çoğunu, kendi kuvvetlerinin de bir bölümünü pasifikasyon uygulamasında kullanmışlar, ama yürekler acısı bir başarısızlığa uğramışlardır. Pasifikasyon planları hiçbir gelişme gösterememiş, kentlerdeki durumları da gitgide kötüleşmiştir. Emperyalistler, "Güney Vietnam pasifikasyon tarihçesinin, çöken bir dizi plandan, yetenekli danışmanların boşa giden sınırsız çabalarından oluştuğunu" acı bir biçimde açıklamışlardır (AP, Ocak 6, 1967).

Amerikan emperyalistlerinin Güney Vietnam'daki saldırgan savaşının nihaî amacı, kukla ordusunu ve hükümetini pekiştirmek ve yeni-sömürgeciliği gerçekleştirmektir. Bununla birlikte, Amerikan emperyalistleri, uşakları ve tüm halkımız arasmdaki çelişmeler ve Güney halkımızın gitgide artan güçlü direnişiyle karşılaşmaları sonucu, kukla ordusu ve hükümetinin iç çelişmeleri her gün gelişerek artmıştır.

Kukla ordusu ve hükümeti her geçen gün zayıfla-

mıştır, sonunda mutlaka tam bir çözülmeye ve çöküşe girecektir. Bu bir gerçektir ve şimdi ülkemizin güneyinde oluşumunu sürdürmektedir. Bu, Amerikan emperyalistlerinin nihaî amaçları olan yeni-sömürgecilik uğrundaki saldırgan savaşlarında ağır yenilgilere uğradıklarını gösterir.

Böylece, Amerikan emperyalistleri stratejik yönden yenilgiye uğratılmışlardır. Ya taktikleri? Denebilir ki, iki yıllık sınırlı-savaş uygulamalarından sonra, gitgide daha büyük bunalımlara sürüklenmişler, taktik alanda gitgide daha büyük çıkmazlara saplanmışlardır. Amerikan silâhli kuvvetlerinin , her dalının özel taktikleri de içinde olmak üzere, saldırı ve savunma taktiklerinin hiçbiri umdukları sonuçları vermemiştir.

Bütün taktik biçimleri —bul-yoket, temizlik harekâtları, pasifikasyon uygulamaları, kurtarma harekâtları, polis ve güvenlik harekâtları, ateş gücüyle saldırı, kimsayal zehirleme vb.— etkisiz kalmıştır. Five Arrows, Attleboro, Cedar Falls, Junction City, Highway 9 vb. gibi önemli harekâtlar sırasında yer alan bul-yoket ve temizlik harekâtlarının yanısıra, Van Tuong, Cu Chi ve Plei Me savaşları da bu biçimdeki taktiklerin çıkmazını ve başarısızlığını kanıtlamıştır. Da Nang ve Chu Lai gibi modern askerî üsleri ve Long Binh, Bien Hoa gibi lojistik üsleri sürekli olarak tehdit edilmiş, sürekli saldırıya uğramış ve ağır kayıplar vermişlerdir. Amerikan silâhlı kuvvetlerinin her bir dalının özgül taktikleri de yenilgiye uğratılmıştır.

Zırhlı araçlar, topçu ve hava gücüyle desteklenen 1. Tümenin motorize piyade taktikleri etkisiz kalmıştır. Kurtuluş birliklerinin usta taktikleriyle karşılaşınca 1. Tümenin bu taktikleri birçok temel güçsüzlükler göstermiştir: kişinin düşündüğünü elde etmede serbest olmaması, tersine, düşmanın koşullarına ve tak-

tiklerine uymak zorunda kalması gibi. Bau Bang, Cam Xe, Nha Do, Bong Trang savaşları ve öteki savaşlar bu tümen için acı yenilgiler getirmiştir.

Hava Şövalyeleri Tümeninin yoğun helikopter indirme taktikleri, süpriz akınlar düzenlemeyi ve düşmanını çabucak yoketmeyi amaçlamıştır. Ama ne bir sürpriz etkisi sağlayabilmiş ne de Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin herhangi bir bölümünü tahrip edebilmiştir. Hava Şövalyeleri Tümeninin birlikleri, motorlu ve topçu birliklerinin desteğinden yoksun oldukları ndan, sıradan Amerikan birliklerinden bile zayıftırlar. Hava Şövalyeleri Tümeninin birlikleri Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerince Plei Me, Binh Dinh ve öteki yerlerde perişan edilmişlerdir.

Amerikan deniz piyadelerinin toplu savunma taktikleri ve askerî üsleri çevreleyen alanları pasifleştirmeyi amaçlayan temizlik harekâtları, birçok güçsüzlüklerini ortaya çıkarmıştır. Da Nang ve Chu Lai'deki deniz piyade üsleri, halk savaşı içinde açık denizdeki yalıtık adalara benzemektedirler. Amerikan emperyalistlerinin, Amerikan silâhlı dallarının en deneyimlilerinden biri saydıkları deniz piyadeleri en sık ve en ağır yenilgilere uğratılmışlardır —gergin bir yay gibi Tri Tien bölgesi ve 9 nolu karayolu boyunca yüz kilometrelik bir alana yayılmaktadırlar.

Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerini ve direniş üslerini yoketmeyi, halkı katletmeyi amaçlayan bombalama ve tahrip etme taktikleri de, yanlış haber alma ve hedefleri doğru olarak seçmedeki başarısızlık nedeniyle, etkisiz kalmıştır. Bugüne dek, B-52 bombardıman uçakları da içinde olmak üzere, Amerikan Hava Kuvvetlerinin bombardıman ve tahrip girişimleri, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin hiçbir birliğini tahrip edememiş, ama Amerikan emperpalistlerinin de çoğu kez kabul ettikleri gibi, ancak ağaçları yıkmış, boş tünelleri tahrip etmiştir.

Amerikalıların uyguladıkları çeşitli taktikler neden etkisiz kalmıştır? Herkesçe bilindiği gibi, taktikler stratejiden ayrılmaz. Strateji savunmaya dönüşürse ve bir çıkmaza girerse, taktikleri de zorlu ve ters bir biçimde etkileyecektir. Amerikan birliklerince uygulanan çeşitli taktiklerin başarısızlığa uğramasının ve çıkmaza girmesinin nedeni, aynı zamanda onların yanlış taktik düşünme biçimlerinde yatmaktadır. Amerikan birliklerinin taktikleri yalnızca silâh gücüne ve ateş gücünün de bunun özü olduğu varsayımına dayandırılmıştır. Bu nedenle, silâhlar ve ateş gücü kısıtlanınca ya da istenen etkinliği yapamayınca, taktikler etkisiz kalmakta ve yenilgiye uğramaktadır.

Amerikan kuvvetlerinin Güney Vietnam'da uyguladıkları taktikler, modası geçmiş burjuva askerî biliminin ürünleri olmasından değil, kahraman, zeki, yürekli ve usta Güney Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin ve halkının yürüttüğü yaratıcı ve esnek halk savaşının taktikleriyle boy ölçüşememesi yüzünden bir bunalıma ve çıkmaza girmektedir. Amerikan birlikleri, savaş deneyiminden yoksun bir düşmana karşı ve kendi taktiklerine göre çarpışma serbestliğine sahip olsalardı, taktikleri gelişebilir ve belli bir etkinlik kazanabilirdi. Ama halk savaşının gücü, Güney Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin ve halkının usta stratejileriyle kaşılaşınca hiçbir hareket serbestliğine sahip olamamışlar, bu yüzden de bütün taktikleri etkisiz kalmıştır.

The New York Times, 28 Şubat 1967'de, doğru olarak "onlar —yani Amerikan birlikleri—, dize getirilemez Güney Vietnam halkının silâhlı kuvvetleri üzerinde nasıl olur da kesin zaferler kazanabilirler? Halkın içinden çıkan bu silâhlı kuvvetler çok iyi bildikleri yerlerde savaşmaktadırlar. Bu yüzyılın ilk çeyreğinden buyana yürüttükleri savaşın sanatını ve deneyimlerini usta bir biçimde uygulamayı biliyorlar" demiştir.

Geçen iki yıl boyunca, Amerikan emperyalistleri-

nin Güney savaş alanlarındaki taktik ve stratejilerinin yenilgisi çok ağır olmuştur. Sınırlı saldırgan savaşlarını tezgâhlamak için gitgide daha çok birlik göndermelerine karşın, Amerikan emperyalistleri, yalnızca stratejik tasarılarını gerçekleştirememekle kalmamışlar, aynı zamanda stratejik amaçlarının hiçbirini elde etmede başarı kazanamamışlardır.

Geçen iki yıl boyunca, Amerikan emperyalistleri, kendilerini zafere götürecek bir dönüş noktası sağlayabilmek amacıyla savaşı yaygınlaştırmışlardır, ama bu kendilerini gitgide daha çok batağa saplamıştır. Üstelik, yenilginin dönüş noktası onlar için gitgide daha çok yaklaşmaktadır. Güneydeki saldırgan savaşları bir sınırlı-savaşın kısıtlamalarmı aşmıştır. Ama, hâlâ bir çıkış yolu bulmaktan aciz durumdadırlar. Johnson bu savaşı kanlı ve çıkmaz bir savaş olarak görmeye devam etmektedir. McNamara ve Westmoreland kararsızlığa düşmüşler ve aralarında Amerikan gücünü artırma ya da Amerikan birliklerinin savaş etkinliğini artırma sorunlarını tartışmaya başlamışlardır. Beyaz Saray ve Pentagon'un ileri gelenlerinin hemen hemen tümü hasımlarını yenemediklerini teslim etmişlerdir. 20 Mayıs 1967 tarihli *Wall Street Journal* "Amerikalılar Vietnam'da kendilerini korkunç, amansız bir savaş tasarısına kaptırmışlardır. Artık Vietnam'ın Amerikalılar için süreğen bir hastalık haline geldiğini teslim etmenin zamanı gelmiştir" demiştir.

Geçen iki yıl içinde, Vietnam savaşında kazanılan deneyimler, genellikle burjuva askerî bilimince ve Amerikan emperyalistlerince de benimsenen bir dizi askerî görüşlerin yanlışlığmı ortaya koymuştur.

Amerikan emperyalistleri modern silâhlarla donatılmış kuvvetlerle, hava kuvvetlerinin ve donanmasının desteğinde açacakları bir sınırlı-savaşı kesin olarak kazanacakları savındaydılar. Vietnam savaş alanla-

rındaki gerçekler, saldırgan Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaş teorileriyle birlikte bu görüşü de iflâs ettirmiştir.

Bir kez, Amerikan emperyalistlerinin savaş alanında zaferi askerî birliklerin sayısının belirlediğine ilişkin görüşleri, gerek özel-savaş gerek sınırlı-savaş süresince, tüm anlamını yitirmiştir. Amerikalılar ve onların uşakları her zaman Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinden fazla birliğe sahip olmuşlar, ama hiçbir zaman bir zafer kazanamamışlardır. Olgular, Güney savaş alanında Amerikalıların savaşı kaybetmelerinin, birliklerden yoksun olmalarından, birliklerinin sayısının Kurtuluş Kuvvetlerinininkinden az olmasından değil, kendilerine karşı koymak için kararlı bir biçimde ayaklanan, güçlü bir halk savaşını geliştirmiş olan, güçlü ve tükenmez bir siyasî güce, yüksek savaş gücüne ve usta taktiklere sahip tüm bir ulusla karşılaşmış olmalarından ileri geldiğini göstermiştir.

Salt sayısal açıdan bakıldığında, asker sayısı 1 milyonu aşan Amerikan, kukla ve uydu kuvvetleri— özellikle saldırılarını yalnızca 170 bin kilometre karelik bir alanda uyguladıklarından— büyük bir kuvvet oluşturmaktadırlar. Ama çok sayıda birliklere sahip olmaları, mutlaka güçlü ve etkin bir savaş gücüne sahip oldukları anlamına gelmez. Yürüttükleri saldırı savaşı haksız bir savaş olduğundan, çarpışma ruhundan ve uygun taktiklerden yoksun olduklarından, bir stratejik savunma durumundadırlar. 1 milyondan fazla askerden oluşan Amerikan kukla ve uydu birlikleri kendilerinin savaş güçlerinden de iyice umutsuzluğa düşmüşlerdir.

Birliklerin gücüne ilişkin savla birlikte, zaferi teçhizat ve silâhların belirleyeceği savı da yerlebir olmuştur.

Denilebilir ki, Güneydeki savaş alanlarında Ame-

rikan emperyalistleri, bugüne dek büyük sayıda en son model teçhizat ve silâha sahiptirler. Nükleer silâhlar dışında, bütün bu en modern silâhlar ve savaş araçları alabildiğine kullanılmıştır. Bununla birlikte, bütün bu teçhizat ve silâhlar, Amerikan birliklerinin kendilerini korumasına ve Güney Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerini etkin bir biçimde tahrip etmesine yardımcı olamamıştır.

Tersine, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri hava araçlarından, zırhlı araçlardan, savaş gemilerinden yoksun olmasına karşın, yine de, modern silâh ve teçhizatla donatılmış Amerikan, kukla ve uydu birliklerini tahrip etmeyi sürdürmektedir.

Herkes bilir ki, silâhlı kuvvetler teçhizat ve silâhlara sahip olmalıdır, bunlar çarpışma gücü yaratmada önemli bir etkendir. Bununla birlikte, salt teçhizat ve silâhların zaferi belirleyebilen bir etken olmadığı açıktır. Savaş alanlarında zaferi belirleyen şey, silâhlı kuvvetlerin çarpışma ruhuna ve iyi çarpışma yöntemlerine sahip olup olmamasıdır. Ancak bunlara sahip olmakla, düşmanı yenmek için teçhizat ve silâhlardan en yüksek düzeyde yararlanabilmek olanaklıdır.

Savaş alanlarında, hava kuvvetleri gücünün ve kullanılmasının zaferi belirlediği savı da iflâs etmiştir. Güneyde, Amerikan emperyalistlerinin büyük hava gücü üstünlüğü vardır. Onlar Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerini tahrip etmek ve halkı mahvetmek için, B-52 stratejik bombardıman uçakları da içinde olmak üzere, hava araçları kullanarak çeşitli bombalar attılar. Ama yine de Amerikan piyade birliklerini yenilgiden kurtarmayı ve Güneyin Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin amansız, güçlü saldırılarını durdurmayı başaramadılar.

Amerikan birliklerinin Güneyde oldukça büyük

sayıda hava gücüne sahip oldukları doğruysa da, Amerikan Hava Kuvvetlerinin etkinliğinin sınırlı olduğu açıktır. Çünkü Güneyin kahraman ordusunun ve halkının yaygın halk savaşıyla başa çıkmak zorundadır. Tri Thien'den Ca Mau'ya dek Amerikalıların saldırmak istedikleri binlerce hedef var.

Bu yüzden, Amerikan Hava Kuvvetleri güçlerini dağıtmış ve sonuç olarak, çarpışma etkinliği istenilen düzeyde gelişmemiştir. Helikopter taktiklerinden büyük çaplı hava indirme taktiklerine dek başarısızlıkları, Amerikan emperyalistlerinin Güney savaş alanlarındaki hava gücüne ilişkin savlarının iflâsını göstermiştir.

Kuzeyde, Amerikan Hava Kuvvetlerine zorlu vuruşlar indirilmiştir. Çeşitli tipte en son model, yaklaşık 2300 avcı uçağı Kuzey göklerinde tahrip edilmiştir. Amerikan hava üstünlüğü feci bir biçimde çökmüştür. Amerikalıların hava araçları, bombaları ve mermileri halkımızı korkutamaz. McNamara'nın kendisi bomba ve mermilerin Kuzey Vietnam'ı zayıflatamıyacağını açıklamıştır. Bu, Amerikan emperyalistlerinin Vietnam'daki saldırı savaşında, Amerikan Hava Kuvvetlerinin yetersizliğinin bir kabulüdür.

Sınırlı-savaş stratejisi, Amerikan silâhlı kuvvetlerinin imgelenemez gücüyle birlikte çöküyor. Savaş sona ermedi. Bununla birlikte, Amerikan sınırlı-savaş stratejisinin Güneyde yetersiz kaldığı ve tam bir başarısızlığa uğrayacağı ileri sürülebilir.

Vietnam'daki haksız saldırı savaşında, modern teçhizatlı yaklaşık 500 bin askerden oluşan saldırgan Amerikan birlikleri hiçbir zafer kazanamamışlardır ve yenilmiş bir silâhlı güçten başka bir şey değildirler.

Savaş alanında kara birlikleri belirleyici rol oynarlar. Bununla birlikte, Amerikan Kara Kuvvetlerinin savaş gücü çok zayıf, moralleri çok düşük ve çarpışma

yöntemleri de çok kötüdür. Amerikan generalleri hayal peşinde koşan ve boş bir gurura sahip kişilerdir, her zaman sürprizle karşılaşmışlar ve yenilgiden yenilgiye uğramışlardır.

Amerikan emperyalistleri dünya halklarını, özellikle küçük ve zayıf ulusları korkutmak amacıyla silâhlı kuvvetlerinin sözümona görülmemiş gücünü reklam etmek için çok çaba harcadılar. Bu oyun başarısız oldu. Gerçek şudur ki, saldırgan Amerikan birlikleri, büyük toprakları ve fazla nüfusu olmayan, ama esas olarak kendi güçlerine dayanan, bağımsızlık ve özgürlüklerini kazanmak için savaşmaya kararlı Vietnamlıların halk savaşında yenilgiye uğramaktadırlar.

BÖLÜM III

HALK ÜLKENİN HER YERİNDE ÇOK BÜYÜK ZAFERLER KAZANMIŞTIR

BURAYA dek okuduğunuz bölümler Amerikan emperyalistlerinin saldırgan sınırlı-savaş stratejilerinin geçen iki yıl boyunca Vietnam'da karşılaştıkları ağır gerilemelerin bir özetidir. Bu geçen iki yıl, halkımızın anti-Amerikan ulusal kurtuluşu için, çok büyük ve parlak zaferlerin kazanıldığı zorlu çarpışmalar ve sınavlarla geçen yıllar olmuştur.

Amerikan emperyalistlerinin Güney Vietnam'a yığınla saldırgan birlikler göndermeleri ve Kuzeye karşı, özellikle hava ve deniz kuvvetleriyle bir yoketme savaşını çılgınca tırmandırmış olmaları karşısında, tüm ülkedeki halkımız kendisini çok ciddî bir durum içinde, ülkelerinin ölüm-kalım savaşı içinde bulmuştur. Bu durum ülkedeki tüm halkımız için ortak bir görev koymaktadır: tüm halkı birleştirmek, Kuzeyin ve Güneyin omuz omuza olmalarını sağlayarak büyük yurtseverlik savaşını yoğunlaştırmak, kararlı bir biçimde savaşarak Kuzeyi korumak, Güneyi kurtarmak ve anayurdun birleştirilmesine doğru ilerlemek için Amerikan emperyalistlerini yenmek.

Başkan Ho, "şimdiki durumda, Amerikan saldırı-

sına karşı ve ulusal kurtuluş için savaşım yürütmek her yurtsever Vietnamlının en kutsul görevidir. Bütün askerlerimiz ve halkımız birleşmiştir ve aynı düşüncededir, hiçbir özverilikten ve zorluktan yılmamaktadırlar ve nihaî zafere dek çarpışmaya kararlıdırlar" demektedir.

Güney Vietnam savaş alanında, özel-savaş stratejilerinin iflâsından sonra, Amerikan emperyalistleri sınırlı-savaş stratejilerine geçmek zorunda kalmışlardır. Bununla birlikte, savaşlarının niteliği yine de yeni-sömürgeciliğin siyasî amaçlarını sağlamayı gözeten bir saldırı savaşıdır. Böylece, savaşları bir yeni-sömürgeciliğin saldırı savaşıdır.

Vietnam halkının Güney Vietnam'daki anti-Amerikan ulusal kurtuluş savaşı, şimdiye dek görülmemiş derecede yüksek düzeyde geliştirilmiş bir devrimci savaştır, bir halk savaşıdır. Bu devrimci bir savaşımdır. Amerikan emperyalizminin yeni-sömürgeci saldırı savaşına karşı tüm halkın bir halk savaşıdır.

Büyük direniş savaşı, doğru ve yaratıcı bir çizgiyle yönlendirilmesi, siyasî savaşımdan başkaldırmaya ve savaşa dek Vietnam devriminin bütün değerli deneyimlerini ve savaşım yöntemlerini yaratıcı bir biçimde geliştirmesi ve sentezci bir biçimde uygulaması nedeniyle, olumlu bir çizgide gelişmektedir. Böylece halkımızın anti-Amerikan ulusal kurtuluş direniş savaşı yeni-sömürgeci bir saldırı savaşınm yasalarına karşı devrimci bir savaşın bütün yasalarına uygun olarak gelişiyor. Bu yasaların asıl özünü, kahraman bir halkın yılmaz savaşım ruhu, işçi sınıfının devrimci ruhu, işçi ve köylülerin temel yığınları, ormanlardan, kırsal alanlardan ve yaylalardan kentlere dek ülkenin bütün bölgelerinde her türlü savaşım biçimlerinin, özellikle siyasî savaşımla silâhlı savaşımın ustalıkla ve eşsiz bir biçimde birleştirilmesi oluşturur.

Doğaldır ki, bütün bu yasalar doğrultusunda, silâhlı ve siyasî savaşım gibi, her savaşım biçiminin kendine özgü yasası vardır. Halkımız, tutsaklar gibi hizmet etmektense ölmek daha iyidir, diyen baş eğmez bir niteliğe ve eşsiz değerde devrimci deneyimlere sahip olduğu içindir ki, yeni-sömürgeci saldırı savaşına karşı devrimci savaşm yasalarına sımsıkı bağlıdır, çok doğru strateji ve taktiklere sahiptir, düşmanca ve dostça durumları anlar, düşmanı yenmek için nasıl kararlı bir biçimde savaşılacağını çözümler ve bilir. Bu yüzdendir ki, onun anti-Amerikan ulusal kurtuluş direniş savaşı büyük zaferler kazanmıştır ve kesinlikle nihaî zafere de ulaşacaktır.

Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaşının niteliğini ve amacını kavrayan Güney Vietnam'daki halkımız, başarılarını geliştirmeye, halk savaşını hızlandırmak için çaba harcamaya, Amerikan saldırganlarıyla savaşmaya ve düşmanı yenmeye kararlıdır. Halk savaşınm strateji ve taktikleri yeni oluşumlar geçirmiş ve böylece savaşın yeni koşullarına uyum sağlamıştır.

Güney silâhlı kuvvetleri ve halkı, saldıracakları hedefleri açıkça kavramış, bu hedeflerin Amerikan ve aynı zamanda kukla kuvvetleri olduğunu ortaya koymuşlardır. Bunlar düşmanın, saldırı savaşını yürütmek için kullandığı stratejik kuvvetlerdir. Bunlar birbirlerine dayanırlar ve yakın işbirliği içinde çarpışırlar. Amerikan birlikleri, kukla silâhlı kuvvetlerinin ve yönetiminin payandası görevini gören ve aynı zamanda temel saldırı kuvveti olan asıl güçtürler. Ağır yenilgilere uğratılmaları, kukla birliklerinin dağılmasına ve kukla yönetimininin çabucak çökmesine yol açacaktır. Amerikan silâhlı kuvvetlerinin kapitalist dünyanın en modern silâhlı kuvvetleri olması dolayısıyla bol sayıda savaş araçlarına ve önemli lojistik üslere gereksinimi vardır. Bu yüzden biz, yalnız Amerikan askerî

gücünü yoketmeyi değil, aynı zamanda düşmanın savaş araçlarını ve lojistik üslerini de tahrip etmeyi gözetiyoruz.

Kukla silâhlı kuvvetleri varlıklarını sürdürmek, saflarını pekiştirmek ve geliştirmek için Amerikan kuvvetlerine dayanmaktadırlar. Ama yine-sömürgeci saldırı savaşında Amerikalılar için çok önemli bir rol oynamaktadırlar. Amerikan kuvvetlerine bir siyasî payanda görevini yerine getirmektedirler. Savaş alanlarında hem istilâ kuvveti hem de saldırı kuvveti olarak kullanılmaktadırlar. Baş görevleri halkı denetleme ve baskı altında tutmanın yanısıra pasifikasyon görevini de yerine getirmekle yükümlüdürler. Bunların tahrip edilmesi ve dağıtılması, Amerikan kuvvetlerini yenisömürgeci saldırı savaşlarını sürdürmede önemli bir destekten yoksun bırakacaktır.

Kukla yönetimi, yeni–sömürgeciliğin gerçekleştirilmesinde Amerikan emperyalistlerinin bir sayasî payandası ve aracıdır. Bu gerçeğin ışığında, Güney Vietnam'daki halkımız, kukla yönetimini, şimdiye dek yaptığı gibi, yalnız temel düzeyde değil, başka düzeylerde de devirmek için, silâhlı savaşımı siyasî savaşımla birleştirmiştir.

Güney Vietnam'daki halkımız savaş hedeflerini açıkça kavramakla, halk savaşının stratejik ve taktik sorunlarını doğru ve başarılı bir biçimde çözmüştür. Halkımız, bir halk savaşı yürütmektedir; her zaman saldırı durumunda, başlıca güç bildiği kendi öz gücüne güvenerek ve kardeş sosyalist ülkelerin, dünyanın her yerindeki ilerici halkların paha biçilmez desteğine sahip olarak, tüm halkın katıldığı, kapsamlı, uzun bir direniş savaşı yürütmektedir. Halkımızın direniş savaşı, özverilikleri ve zorlukları gerektirirse de, kesinlikle zaferle sonuçlanacaktır.

Halkımızın tümünün anti-Amerikan ulusal kurtu-

luş direniş savaşına katılması, ülkemizdeki halk savaşının stratejisinde temel noktalardan biridir. Güneydeki yurttaşlarımızın direniş savaşının amacı Güneyi kurtarmak, Kuzeyi savunmak ve anayurdun birleştirilmesine doğru ilerlemektir. Bu amaç tüm halkın derin özlemleriyle tamamıyla uyumludur. Bu, anti-Amerikan ulusal kurtuluş direniş savaşı için halkın tümünü seferber etme ve örgütlemede, böylece 14 milyon nüfuslu Güney Vietnam halkının düşmana karşı her araçla ve her yerde çarpışan güçlü direniş kuvvetlerini oluşturmada belirleyici bir etkendir.

Genel ayaklanmanın zaferinden buyana, Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi, büyük ulusal birliği geliştirmiş, genişletmiş, halkın tümünü ayaklandırarak ülkeyi kurtarmak için seferber etmeyi başarmış ve, köylülerin toprak edinme hakkı da içinde omak üzere, yaşamın her alanında insanların pratik çıkarlarını güvenceye almıştır. Bu nedenle, Cephe, Amerikan saldırısına karşı ulusal kurtuluş için işçi-köylü bağlaşmasını sağlam bir temel üzerinde pekiştirmeyi başarabilmiştir.

Güney Vietnam'a Amerikan birliklerinin istila için gönderilmelerinden buyana, Amerikan emperyalistleriyle ülkelerini satan Vietnamlı hainler ve Vietnam halkı arasındaki çelişmeler artan bir biçimde keskinleşmiş ve derinleşmiştir. Güney Vietnam'daki halkımız bir tüm olarak, Amerikan saldırısına karşı savaşmak ve ülkeyi kurtarmak için Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin yenilmez bayraktarlığı altında birleşmiş, saflarını sıklaştırmıştır. Güney Veitnam'daki halkımız, "tüm halk silâhlıdır ve düşmana karşı savaşa katılıyor" sloganını özümsediği için, halk savaşı yüksek ve geniş bir düzeyde geliştirilmiş ve büyük bir etki yaratılmıştır.

Tüm halkın anti-Amerikan ulusal kurtuluş direniş savaşına katılması temeli üzerinde, Güney Vietnam'-

daki halkımız hemen hemen üç tip birlikten—gerillalardan, bölgesel birliklerden ve temel-kuvvet birliklerinden— oluşan Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerini kurmuş ve hızla geliştirmiştir. Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin bu üç tip kuvveti, Güney halkının anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişi savaşında kendi öz gücünü oluşturmaktadır. Güney Vietnam halkı büyük bir siyasî güçle ve gittikçe büyüyen ve güçlenen Kurtuluş Kuvvetleriyle, 1 milyondan fazla askerden oluşan Amerikan, kukla ve uydu birliklerini kuşkusuz ve kesin olarak yenilgiye uğratacaktır.

Ülkemizde bugün Amerikan saldırısına karşı ulusal kurtuluş için savaşmak, bir tüm olarak Vietnam halkının büyük ve kutsal tarihsel görevidir. Halkımız, Güneyde ve Kuzeyde, ülkenin tümünün bağımsızlık ve özgürlüğünü sağlamak için nihaî zafere dek omuz omuza savaşmaya kararlıdır. Yeni-sömürgeci saldırı savaşlarında, düşmanın çok sayıda modern silâha ve sağlam teçhizata sahip, ama birçok çelişmeler ve güçsüzlüklerle dolu saldırgan birliklerini yoketmek ve gücümüzü bütün alanlarda geliştirmek için kapsamlı bir direniş savaşı vermek çok önemli bir stratejik sorundur.

Şimdi ülkemizin halk savaşının göze çarpan niteliği, sınırlı-savaşta bile, düşmana karşı askerî, siyasî, kültürel, diplomatik vb. bütün cephelerde verilen savaşım, savaşım biçimlerinin temelini oluşturan askerî ve siyasî savaşımlarla birlikte yürütülmektedir. Askerî ve siyasî savaşımlar birbirine sıkıca birleştirilmiştir. Bunlar birbirini tamamlar ve birbirini geliştirirler. Bu birleştirme, ülkemizde devrimci savaşımın bir yasasıdır; aynı zamanda devrimci uzun savaş sürecinde halkımızın bir inisiyatifidir.

Siyasî savaşım, anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişi boyunca çok önemli bir rol oynamıştır. Ülkemiz-

de yığınların siyasî savaşımı, askerî savaşımın gelişmesinde her zaman bir temel görevi görmüştür. Günümüzde Güney Vietnam'da, halkımızın savaşımı düşmanla doğrudan yüzyüze gelmiş, askerî savaşımla birlikte sürekli ve büyük başarılar elde etmiştir.

Bugünün sınırlı-savaşında siyasî savaşım çok önemli bir rol oynamaya devam etmektedir. Amerikan emperyalistleri Güney Vietnam'a doğrudan bir saldırı için saldırı kuvvetleri göndermişlerdir. Bu kuvvetler, yeni-sömürgeci bir politika izlemeye ve halkı kandırmak için her türlü siyasî manevraya başvurmaya zorlanmaktadırlar. Bu durum, Güney Vietnam halkının siyasî savaşımlarını daha da yoğunlaştırmasına bir fırsat sağlamaktadır. Ayrıca, Güney Vietnam'a doğrudan bir saldırı için Amerikan birliklerinin gönderilmesi, halkımızla Amerikan emperyalistleri arasındaki çelişmeleri daha da artırmıştır. Bu nedenle, tüm Güney Vietnam halkı, Amerikan saldırganlarının gerçek yüzünü göremeyenler ya da onları izlemeye kandırılanlar da içinde olmak üzere, şimdi düşmanla çarpışmak için ayaklanmışlardır. Bu durum, Güney Vietnam halkının savaşımının gelişmesi ve büyük zaferler kazanması için uygun koşulları oluşturmuştur.

Siyasî savaşımın temel amacı, halkı seferber etmek ve örgütlemek, düşmana karşı bütün savaşım biçimlerinde ona yol göstermek, aynı zamanda bu savaşımları askerî savaşımla sıkıca birleştirmek ve direnişin en büyük zaferler kazanmasına yardımcı olmaktır.

Savaş ne kadar kızışırsa, siyasî savaşım da, özellikle hem Amerikan emperyalistleri ve onların cellâtları arasında, hem de Amerikan emperyalistleriyle halkımız arasında ve hattâ Amerikan emperyalistlerinin kendi aralarında vb. çelişmelerin bulunduğu Güney Vietnam'ın kent merkezlerinde, o kadar güçlü ve etkili

olacaktır. Anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişi sürecinde, Güney Vietnamlı kentli yurttaşlarımızın siyasî savaşımı gittikçe daha da gelişecek ve düşmanı en derin inlerinde doğrudan vuracaktır.

Askerî savaşım, giderek daha da önem kazanmakta ve düşmanı savaş alanında doğrudan yenilgiye uğratmada kesin bir rol oynamaktadır. Bugün, Amerikan emperyalistleri Güney Vietnam'ı istilâ etmek ve halkımızı tutsak etmek için kuvvetlerini toplamakta, silâhlara ve zora dayanan bir politikaya başvurmaktadırlar. Bu nedenle, Güney Vietnam'daki halkımız, karşı-devrimci zora karşı devrimci zora başvurmakta, düşmanın silâhlı saldırısına karşı askerî savaşımı kullanmaktadır. Amerikan emperyalistleri Güney Vietnam'daki saldırısını yürütmek için büyük bir askerî kuvveti harekete geçirmiş bulunuyor. Bu yüzden, Güneydeki halkımızın askerî savaşımı daha da önemli bir duruma gelmiştir.

Askerî savaşımın temel amacı, düşmanın askerî kuvvetini tahrip etmek, halkı savunmak, halkın sevgisini kazanmak, siyasî savaşımla uyum sağlamak ve siyasî savaşımın direnişte en büyük zaferleri kazanmasına hizmet ve yardım etmektir.

Siyasî savaşımla birlikte, halkımızın Güney Vietnam'daki askerî savaşımı, özel-savaşta 500 binden çok kukla askerini yenmiştir, şimdi de sınırlı-savaşta asker sayısı 1 milyonu aşan Amerikan, kukla ve uydu kuvvetlerini yenilgiye uğratmaktadır.

Siyasî savaşımın yeni gelişmesiyle birlikte Güney Vietnam halkının askerî savaşımı da gelişmiş, hızla ve sürekli olarak hem gerilla hem de büyük çaplı çarpışma biçimlerinde gelişme göstermiştir.

Gerilla faaliyetleri ve büyük çaplı çarpışmalar birbiriyle sıkıca birleştirilmiş bir durumdadır; birbirine yardım ederler, gelişmek için birini yüreklendirirler.

Aynı zamanda, askerî alanda olsun siyasî alanda olsun, büyük zaferler kazanmak için siyasî savaşımla da sıkıca birleştirilmiş durumdadırlar ve böylece direnişi nihaî zafere götürmektedirler. Uzun direniş, küçük ve fazla nüfusu olmayan, ekonomik ve askerî kaynakları kısıtlı ama büyük ve güçlü silâhlı kuvvetlere sahip saldırgan bir düşmanla çarpışmaya, onu yenmeye kararlı bir ülke halkı için temel bir stratejidir.

Halkımızın Güney Vietnam'daki anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişi bir uzun direniş olmalıdır; çünkü halkımız, büyük askerî ve ekonomik kaynaklara sahip emperyalist kampın elebaşılarına, yani Amerikan emperyalistlerine karşı savaşmak zorundadır. Acı yenilgilerine karşın düşman hâlâ inat içindedir. Uzun direnişin süreci içinde, Güney Vietnam halkı ne kadar uzun savaşırsa o kadar güçlenecek, öte yandan, düşman ne kadar uzun savaşırsa o kadar büyük güçlüklerle karşılaşacaktır. Savaş alanındaki güçler dengesi halkımızın lehine dönmekte ve ileri atılarak düşmanın tam bir yenilgiye uğratılmasında halkımıza uygun koşullar yaratmaktadır. Uzun direnişi uygulamada Güney Vietnam halkı, Amerikan saldırganlarının stratejik *blitzkrieg* tasarısını boşa çıkarmış, düşmanı bizim stratejimize göre çarpışmaya zorlamış, böylece onu son derece kararsız ve mutlak bir yenilgiden kendisini kurtarmada yeteneksiz bir duruma sokmuştur.

Çağımızda, ulusal kurtuluş savaşları dünya devriminin ortak ileri atılımıyla birlikte, gelişmek için uygun koşullara sahiptirler. Ulusal kurtuluş savaşları bir dünya savaşına ya da emperyalist ülkelerdeki bir devrime zorunlu bir bağı olmaksızın da kesin zaferler elde edebilirler ve edeceklerdir. Bundan dolayıdır ki, ulusal kurtuluş savaşlarının, yeni-sömürgeci emperyalistlerin saldırgan amaçlarını boşa çıkarmaları ve nihaî zaferi kazanmaları için zamana, hattâ uzun bir zamana

gereksinimi vardır. Halkımız, Johnson yönetiminin Güney Vietnam'daki saldırgan savaşına karşı halkımızın haklı direnişini sevgiyle karşılayan ve onu destekleyen Amerikan halkının savaşımına büyük bir değer vermektedir. Bununla birlikte, halkımız anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişinin başarıya ulaşabilmesi için, kendi nesnel çabalarının, Vietnam savaş alanında güçler dengesini adım adım lehe döndürmekte belirleyici bir etken olduğunun açık-seçik bilincindedir. O savaş alanı ki, orada saldırganlarla saldırıya uğrayanlar arasında zorlu bir savaşım hüküm sürmekte ve savaş durumu adım adım kahraman Güney Vietnam halkının lehine gelişmektedir.

Halkımız Birleşik Amerika'daki gelecek Başkanlık seçimlerinden sonra, başkanlar değişse bile, Amerikan emperyalistlerinin saldırgan politikalarının niteliğinin değişmeyeceğini bilmektedir. Amerikan başkanlık seçimleri, Birleşik Amerika'daki egemen kapitalist sınıf partilerinin şahsiyetleri arasında bir hiyerarşi dağılımından başka bir şey değildir. Kuşkusuz, Amerikan halkı gelecek seçimler sayesinde, Johnson yönetiminin Vietnam'daki saldırgan savaşta düştüğü yanılgı ve gerilemelerini daha iyi anlayacaktır. Böylece, Amerikan halkının saldırgan savaşa karşı savaşımı daha da güçlenecektir.

Güney halkının uzun savaş stratejisi, halkımızın savaşma kararlılığını ve Amerikan emperyalistlerini bütün savaş koşulları altında yenilgiye uğratma yeteneğini yansıtmaktadır. Güney halkımız ve tüm ülke halkımız, direnişi beş, on, yirmi ya da daha uzun yıllar sürdürmeye hazırdır ve nihaî zafere olan güveni tamdır. Saldırgan Amerikan emperyalistlerine karşı bu uzun direnişinde, Güney halkımız zaman kazanmaya ve gittikçe daha büyük zaferler elde etmeye yetenekli ve kararlıdır. Güney halkımız bu güçtedir, çünkü geç-

mişte büyük başarılar kazanmıştır ve çünkü direniş kuvvetleri hızla olgunlaşmıştır.

Bu temel üzerinde, Güney ordusu ve halkı daha büyük çabalar gösterecek ve kuşkusuz gittikçe daha büyük başarılar kazanacaktır. Bunu yapabilir; çünkü Amerikan emperyalistleri, sık ve ağır yenilgilerinin ardından stratejik bir çıkmaz durumuna sürüklenmişlerdir. Amerikan birliklerinin savaş etkinliği sürekli olarak azalmış, oldukça dağılmış ve bir savunma durumu almıştır, kukla birlikleri ve yönetimi nerdeyse bir çöküntünün eşiğine gelmiştir. Amerikan yönetici çevreleri, Amerikan halkıyla giderek ters düşmeye başlamış ve uluslararası alanda da siyasî bakımdan iyice yalnızlığa itilmişlerdir.

Her ne kadar Birleşik Amerika'nın ekonomik ve askerî gücü büyükse de, sınırsız değildir. Ayrıca, Vietnam savaşının gerçekleri, Amerikan emperyalistlerinin çok sayıda askere, gelişkin silâhlara ve bol paraya sahip olmalarına karşın, kendilerini yenilgiden ve çıkmazdan kurtaramayacaklarının, Amerikalıların tam bir yenilgiye uğrayacaklarının kesin olduğunu göstermiştir.

Sosyalist kamptan ve dünyanın öteki halklarından yardım aramakla birlikte, temelde kendi öz gücümüze dayanmak, çok önemli bir stratejik sorundur. Bu, yenilmez bir geçmişe ve, Amerikan emperyalistleri bile olsalar, saldırgan düşmanı yenmek için yeterli koşullara ve yeteneğe sahip halkımıza ve ulusumuza tam bir güven duyan yığınların değişmez görüşünün bir belirtisidir.

Devrim yığınların işidir. Halkımızın Vietnam anayurdu için, bağımsızlık ve özgürlüğünü kazanmak için yürüttüğü direnişinde hiç kimse onun yerini alamaz. Halkımızın geleceğini yalnızca kendisi belirleyebilir. Halkımız, temelde kendi öz gücüne dayanarak,

tüm halkın birleşmiş gücüyle ve yenilmez halk savaşının strateji ve taktiklerini iyice kavramış olarak, saldırgan düşmanı, Amerikan emperyalistlerini yenıneye kararlıdır.

Temelde kendi öz gücüne dayanarak, halkımız saldırgan Fransız sömürgecilerinin yüzbinlerce paralı askerini yenmiştir. Temelde kendi öz gücüne dayanarak, Güneydeki halkımız bir genel ayaklanmayı başrıyla gerçekleştirmiş, Amerikalıların ve kuklalarının özel-savaşını yenilgiye uğratmıştır. Halkımız temelde kendi öz gücüne dayanarak, Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaş stratejilerinin birinci aşamasını yenmiştir; ve 1 milyondan fazla askerden oluşan Amerikan, kukla ve uydu kuvvetlerini kuşkusuz kesin yenilgiye uğratacaktır.

Çağımız, devrimci kasırgalar çağıdır. Güçlü sosyalist kamp, insan toplumunun gelişimini belirleyen bir etken olmakta ve bütün Asya, Afrika ve Latin Amerika baştanbaşa halk kurtuluş hareketleriyle kaynamaktadır. Amerikan emperyalistlerinin elebaşılığındaki emperyalizm, her yerde sürekli saldırıya uğramaktadır. Çağımızın bu olanaklarmdan halkımız tam olarak yararlanabilir ve yararlanacaktır. Gücümüzü ve yeteneğimizi geliştirmek ve saldırgan Amerikan emperyalistlerini yenebilmek için, halkımız etkin bir biçimde sosyalist ülkelerden ve dünyanın öteki halklarından yardım aramalıdır.

Halkımız anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişimizi çağımızdan soyutlamamakta, sosyalist ülkelerin ve dünyadaki dostlarımızm yardımlarına büyük değer vermektedir. Bununla birlikte, temelde kendi öz gücümüze dayanmak, birinci ve belirleyici önemde bir sorun olarak kabul edilmelidir. Ülkemizin güney bölgesinde, saldırı stratejisi, anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişinde halk savaşının stratejisidir.

Güneyde, saldırı stratejisi halkımızca genel ayak-

lanma döneminden buyana yürütülegelmiştir; ve, birleştirilmiş askerî ve siyasî saldırı stratejisi düşmanın özel-savaşını yenilgiye uğratmada büyük başarılar elde etmiştir. Bununla birlikte, Amerikan emperyalistleri Güneyi doğrudan istila etmek için yığınlar halinde birlik gönderince, sorun, halkımızın saldırı stratejisini sürdürüp sürdüremiyeceği sorunuydu. Güney halkımız saldırı stratejisini sürdürmüştür; çünkü direnişi zafere yönelmiştir, ve çünkü Amerikan emperyalistleri ve uşakları ağır yenilgiye uğratılırlar ve ciddi olarak zayıflarlarken, Güney halkı hızlı gelişmeye uygun koşullar yaratan olgun askerî ve siyasî kuvvetlere sahiptir. Daha başta, her yerde canlı bir biçimde gelişen halk savaşıyla başa çıkabilmek için Güneye sokulan Amerikan saldırgan birlikleri stratejik bakımdan pasif ve dağınık bir durumda kalmaya zorlandılar.

Güney halkımızın saldırı stratejisinin belirgin niteliği, kapsamlı ve sürekli olarak saldırıda bulunmak, her yerde, bütün kuvvetlerle ve silâhlarla, bütün uygun yöntemlerle düşmana saldırıda inisiyatifi ele almaktır. Kapsamlı saldırı, birleştirilmiş bir askerî ve siyasî saldırıdır, Amerikan ve kukla birliklerine ve yönetimine karşı, dağlarda, ormanlık alanlarda, deltalarda, kentlerde yürütülen saldırıları içerir. Bu çok büyük bir iradeyi, çok esnek ve yaratıcı saldırı yöntemlerini gerektirir. Halkımız bunu yapabilmeyi başarmıştır, çünkü onun yiğit bir çarpışma ruhu, olgun siyasî ve askerî kuvvetleri, eşsiz, değişken ve aman vermez çarpışma yöntemleri vardır.

Güney halkı düşmana saldırıda askerî ve siyasî savaşımların bütün yöntemlerini kullanmışlardır. Düşman üzerinde birleştirilmiş askerî ve siyasî saldırılar sayesindedir ki, saldırı stratejileri güçlü ve büyük bir etki kazanmıştır. Saldırı stratejisinin yere, zamana ve amaca göre esnek ve yaratıcı bir biçimde yürütülmesi

sayesindedir ki, Güney halkı çok sıkı bir stratejik saldırı durumu geliştirmiş, düşmanı her yerde yenik bir duruma, bir savunma durumuna sokmuştur. Saldırı stratejisini yalnızca silâhlı kuvvetleri oluşturan gerillalar, bölgesel birlikler ve nizamî birlikler yürütmekle kalmamış, kadın birlikleri ve siyasî birlikler de içinde olmak üzere, herkes, düşmana sürekli olarak saldırmıştır.

Bu saldırı stratejisi sayesindedir ki, çeşitli biçimleriyle Güney Vietnam'daki devrimci savaş başarıyla gelişmiş ve daha büyük bir güç kazanmıştır. Bu saldırı stratejisi sayesindedir ki, halkın ordusu ve siyasî savaşımları kırsal alanlardan kentlere, dağlardan ve ormanlık alanlardan deltalara doğru, özellikle savaş alanlarında ve çeşitli stratejik yönlerde başarılı bir biçimde gelişmiştir. En basitten en yüksek düzeye dek çok zengin bir içeriğe sahip siyasî savaşımı ve gerilla savaş biçiminden kapsamlı kuvvetlerle yapılan saldırılara dek usta, esnek ve eşsiz çarpışma yöntemlerinin kullanıldığı askerî savaşımı içeren bu yaratıcı savaşım biçimleri, halkın silâhlı ve siyasî kuvvetlerinin saldırı güçlerini yüksek bir düzeye çıkarmasını, düşmanın tahrip edilemez sandığı alanlara saldırmasını, böylece saldırı savaşında çok büyük ve yeni olanaklar ve yetenekler kazanmasını sağlamış ve kapsamlı ve sürekli bir saldırı için ona sınırsız ve yenilmez bir güç katmıştır.

Buraya dek olan kısım Güney halkımızın şimdiki anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişinde uyguladığı halk savaşı stratejisinin esaslarının bir özetidir. Bu strateji birçok büyük zaferler sağlamış, Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaş stratejisini, yakın geçmişteki en önemli aşamasında yenilgiye uğratmıştır.

"Ulusal kurtuluş için tüm halk Amerikalılara karşı direniyor" stratejisi, asker sayısı 1 milyonu aşan büyük

ve güçlü Amerikan, kukla ve uydu kuvvetlerinin küçülmesine ve zayıflamasına yol açmıştır. Kapsamlı direniş, savunma durumundaki düşmanı her alanda daha çok savunmaya itmiştir. Uzun savaş stratejisi, Amerikan emperyalistlerinin ve onların uşaklarının *blitzkrieg* stratejisini yenilgiye uğratmıştır. Saldırı stratejisi, tüm ulusun siyasî ve askerî gücünü yüksek bir düzeye ulaştırmış ve 1 milyondan fazla askerden oluşan düşman kuvvetlerini savunmada bekler bir duruma sokmuştur.

Halk savaşımızın stratejisi kuşkusuz saldırgan Amerikan emperyalistlerinin bütün stratejilerinden üstündür. Yenilmezliğini her gün tanıtlamıştır. Halkımızın, Amerikan emperyalistlerini yenmek için doğru, yaratıcı ve çok etkin stratejisinin yanısıra, usta taktikleri de vardır.

Biliriz ki, iyi taktiklere sahip belli sayıda birlikler düşmanı yenebilir, ama taktikleri kötü olan birlikler kolay kolay zafer kazanamazlar, bazan da kayıplara uğrarlar. Savaşta düşmanın stratejilerini yenmek ve daha büyük zaferlere doğru kapıları açmak için, kötü taktiklerle birçok çarpışma yapmak yerine, bazan iyi taktiklerle daha az çarpışma yapmak daha iyidir. Asker sayısı milyonları bulan bir düşmanla savaşırken, esnek ve yaratıcı taktiklerimiz yoksa birçok güçlüklerle karşılaşırız. Taktiklerimiz iyiyse savaşta yalnız iyi sonuçlar almakla kalmaz, askerî harekât ve stratejilerin etkinliğini de artırır ve saldırgan düşmana ağır vuruşlar indiririz.

Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri, ülkemizin güneyinde halk savaşının stratejisini güçlü bir biçimde geliştirerek halkımızın yürekliliğini, yeteneğini, yaratıcılığını ve egemenlik ruhunu yüksek bir düzeye ulaştırmış; düşmanın modern silâhlarının etkinliğini azaltmış; usta, değişken ve etkili taktikler bulmuştur.

Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin bütün taktikleri,

derin yurtseverlik, düşman için derin nefret, özverili, etkin ve kararlı bir ruhla düşmana saldırmaya ve onu bozguna uğratmaya uygun ve yaratıcı yöntemlerin temeli üzerinde bulunmuş ve geliştirilmiştir.

Güney savaş alanında gerilla kuvvetlerinin taktikleri çeşitli biçimlerde gelişmiş, böylece düşmana korku salmıştır. Gerillalar, kazık, mayın ve tuzaklar gibi ilkel silâhların yanısıra, yarı-modern ve modern silâhlarla da çarpışmışlardır. Düşmanı bozguna uğratmayı ve yoketmeyi amaçlayan yöntemlerle çarpışmışlardır. Gerillalar düşmanın zayıf noktalarını tanımışlar ve kendi güçlü yönlerini geliştirmişlerdir. Usta taktikler geliştirmişler, yüreklilikleri, özverilikleri ve zekâlarını bunları uygulamaya koymuşlardır. Şimdi Güney gerillalarının taktikleri çok güçlüdür.

Bir gerilla müfrezesinin bir düşman birliğini tümden yokettiği, düşmanın genel karargâhını tahrip ettiği, gerillaların düşman taburlarının akınlarını püskürttüğü birçok savaş olmuştur. Güney gerillaları arasında düşmanın zırhlı araçlarına, uçaklarına, savaş gemilerine vb. ateş açmak, onları tahrip etmek günlük olaylar haline gelmiştir. Güney gerillaları düşmanı tahrip ve yokederek, böylece düşman saflarına korku salarak, onu kuvvetlerini yaymaya zorlamışlardır.

Güney savaş alanında, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin kapsamlı kuvvetlerle düşman birliklerini topyekûn yoketme savaş yöntemi gittikçe evrimleşmiş, daha da etkili olmuştur. Çok yüksek bir düzeye ulaşmış gerilla ve bölgesel kuvvetlerle birleştirilmiş bir halk savaşına dayanarak, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin temel-kuvvet birlikleri bütün savaş alanlarında güçlü vuruşlar indirmişlerdir.

Kahramanlık ve ustalıkla düşmanın hava kuvvetlerinin ve topçusunun etkisini en aza indirerek, her türden silâhı geliştirerek ve Amerikan birliklerinin mo-

ral düşüklüğü, arazi ve iklime alışık olmama, zayıf kumanda vb. gibi zaaflarını derinleştirerek, Güney Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri, düşmana ağır vuruşlar indirmiştir; düşman, ister iyice tahkim edilmiş ve yeterince korunmuş üslerinde bulunsun, ister saldırıya geçmek ve temizlik harekâtları düzenlemek üzere ininden çıkmış olsun ister karşısına çıkan 1. Piyade Tümeni, Hava Şövalyeleri Tümeni, Amerikan Deniz Piyadeleri Tümeni gibi Amerikan ordusunun en deneyimli birliklerinden olsun.

Amerikan askerî üslerine ve lojistik kuruluşlarına saldırmak da, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin Güney savaş alanında başvurduğu güçlü bir savaş yöntemidir. Düşman her ne kadar çok iyi korunmuş üslerinde kalmaktaysa da, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri onun inine sızmayı başarmış, ona çok ağır kayıplar verdirmiş, düşmanın da teslim ettiği gibi, "korkuyu onun yatağına dek taşımıştır".

Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin Da Nang ve Chu Lai'daki Amerikan üslerine, büyük hava alanlarına, Lien Chiev, Long Bing ve öteki yerlerdeki lojistik kuruluşlarına yaptığı saldırılar, örneğin halk savaşının stratejik hava kuvvetlerinin üstün başarıları gibi, düşmanın da teslim etmek zorunda kaldığı önlenemez ve savuşturulamaz saldırılar, çok büyük sonuçlar elde etmiştir.

Güney savaş alanında Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin kentlere saldırı yöntemi geliştirilmektedir. Halkın siyasî kuvvetlerinin desteğiyle, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin küçük birlikleri yankılar yapan zaferler kazanmayı, düşmanın etkin bir kesiminin önemli bir bölümünü tahrip etmeyi başarmışlardır. Özellikle, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin Saygon'un, Hue'nin ve öteki kentlerin göbeğine yaptığı saldırılar, kentli yurttaşlarımızın savaşımına destek olmuş, düşmanı kor-

kıtmuş ve tüm ülke boyunca yurttaşlarımızı sevince boğmuştur. Kentlere yapılan saldırılar Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin üstün yürekliliğini, ustalığını ve esnekliğini tanıtlamıştır.

Güney savaş alanlarmda Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin askerî haberleşme kuruluşlarına, özellikle stratejik merkezlere saldırı yöntemleri çok etkili olmuştur. Bu yöntemler sayesinde Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri, düşman kara lojistik destek hareketini kesintiye uğratmış, tahrip etmiş ve savaş alanındaki etkinliğini zayıflatmıştır. Amerikan ve kukla birlikleri, kuvvetlerinin önemli bir bölümünü haberleşmeyi korumaya ve açmaya ayırmak zorunda kalmışlardır, ama bu güne dek, düşmanın askerî haberleşmesi yine birçok güçlüklerle karşı karşıyadır, önemli stratejik hatları sürekli ve zorlu saldırılara uğramakta ve tehdit altında bulunmaktadır.

Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin askerî haberleşme kuruluşlarına saldırı yöntemleri gitgide etkisini artırmakta, böylece Amerikan saldırgan kuvvetlerinin en modern teçhizatından ve yüksek hareket yeteneğinden yararlanmasını olanaksız duruma sokmaktadır. Şimdi Güneyde, üç tip birlik —gerillalar, bölgesel kuvvetler ve nizamî birlikler— askerî haberleşme kuruluşlarına saldırı yöntemlerini çok iyi bilmekte, Amerikan ve kukla birliklerini askerî haberleşme alanında gerçekten çok zor durumlara düşürmektedirler.

Güney savaş alanlarında, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri, örneğin düşman hatlarını tahrip etmek, düşman saflarını dağıtmak için savaşmanın yanısıra, düşman askerlerini ikna yoluyla kendi saflarına çekme, düşman birliklerini birbiri ardından tahrip etmek için savaşı askerî isyan çıkartmakla birleştirme, stratejik üsleri tahrip etmek için siyaî savaşımı askerî savaşımla birleştirme, kırsal alanlarda ayaklanmalar çıkartma

vb. gibi başka usta savaş yöntemlerine de sahiptirler.

Amerikan, kukla ve uydu kuvvetleriyle savaşma ve onları yenilgiye uğratma süreci içinde, Güney halkımız, düşmana her zaman ve her yerde sürekli ve yoğun saldırıda bulunmak, onun bütün strateji ve taktiklerini yenmek ve gitgide daha büyük başarılar elde etmek amacıyla, askerî ve siyasî kuvvetlerini geliştirmeye yardımcı olabilecek çarpışma yöntemlerini bulmak için çaba göstermiştir.

Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin bu çarpışma yöntemleri şimdi üç tip birliğin—gerillaların, bölgesel birliklerin ve nizamî birliklerin— hepsinde uygulanmaktadır. Bu savaş yöntemleri yalnızca Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin temel-kuvvet birliklerinin benimsediği ve geliştirdiği savaş yöntemleridir.

Savaş yöntemleri, Silâhlı Kuvvetlerin çeşitli dalları arasında sağlanmış uyumluluğa ve her bir dalın bağımsız yöntemine dayanır. Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin çeşitli silâhlı dallarının bu birleştirilmiş savaş yöntemi, düşmanın temel birliklerini ya da kumanda karargâhlarını yoketmek için, piyade birliklerinin, silâhlı dalların bir ya da birkaç dalıyla birleşerek, birlikte hareket etmesi ve üstün bir kuvvet ve güçlü bir savaş yeteneği oluşturmasıdır.

Düşman ve dost birliklerinin savaş alanındaki nitelikleri gereği, birleştirilmiş savaşın örgütlenmesi, bütün silâhlı dalların birliklerini içermesi gerekmez. Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri, piyadenin savaş alanındaki belirleyici rolünü geliştirmek amacıyla, piyade birliklerini temel-kuvvet olarak kullanmak üzere, birkaç silâhlı dalın çarpışmasını birleştirmekten birçok dal arasındaki savaşı birleştirmeye gitmektedir.

Böylece, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri, birleştirilmiş savaş yönteminin etkinliğini artırmak için, hareketlerini silâhlı kuvvetlerin öteki dallarıyla birleştirmek ve

halk savaşının birçok savaş yöntemlerini ve taktik biçim ve oyunlarını bütünleştirmek yoluyla, bütün koşullarda etkili bir biçimde dövüşen birçok birliğin oluşturulmasına büyük önem vermiştir.

Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri, temel öğesini piyade birliklerinin oluşturduğu silâhlı kuvvetlerin çeşitli dalları arasında sağlanmış uyumluluğa bağlı olarak, çeşitli silâhlı dalların kendi aralarındaki uyumluluğa dayanan savaş yöntemlerini de benimsemiştir. Örneğin, topçu birlikleriyle özel vurucu birlikler arasında, istihkâm birlikleriyle uçaksavar birlikleri arasında vb.. Düşman birliklerinin tam ve çabuk yokedilmesi ve zaferi güvenceye alabilecek bir savaş yönteminin benimsenmesi amacıyla, mevcut koşullar ve düşmanı yoketme gereğinin niteliği, bu ya da şu silâhlı dal arasındaki uyumluluğu belirleyecek temeli saptamada yardımcı olur.

Çeşitli silâhlı dallar arasında sağlanmış uyumluluğa dayanan savaş yönteminin gittikçe daha çok etkinlik kazanmasını sağlamak için Güney Kurtuluş Kuvvetleri, her tür silâh ve teçhizatın kullanımına, Kurtuluş Kuvvetlerinin savaş yeteneklerini yüksek bir düzeye çıkarmaya ve her birliği ve silâhlı dalı tam zamanında ve yerinde kullanmaya, savaş alanındaki üstünlük düzeyini artırmaya ve büyük düşman birliklerini topyekûn yoketmeye büyük önem vermiştir.

Kurtuluş Kuvvetlerinin silâhlı dallarının birleştirilmesine dayanan savaş yöntemleri, silâhlı dalların ve özellikle piyade birliklerinin sürekli gelişimi ve kapsamlı çarpışma için artan gereksinimi uyarınca, canla başla teşvik edilmektedir. Çeşitli silâhlı dallar arasında sağlanmış uyumluluğa dayalı bu savaş yöntemi, kuşkusuz düşmanın birçok büyük birliğinin ve birçok önemli üssünün tahrip edilmesini, savaş alanındaki durumun Güney halkı lehine değişmesini ve

Amerikan emperyalistlerinin 1 milyondan fazla askerden oluşan kuvvetinin tamamen yokedilmesini sağlayacak fırsatlar yaratmada belirleyici bir rol oynamaktadır.

Her bir silâhlı dalın savaş yöntemi, ülkemizin güney bölgesindeki halk savaşının eşsiz bir ürünüdür. Piyade birliklerinden başka, Kurtuluş Kuvvetlerinin öteki silâhlı dallarının, örneğin topçu birliklerinin, özel vurucu birliklerin, istihkâm birliklerinin, uçaksavar birliklerinin vb. kendi özel savaş yöntemleri vardır. Çeşitli silâhlı dallarca benimsenen bağımsız savaş yöntemlerinin ortak özelliği, düşmana bilinçle ve etkin bir biçimde saldırmak, onu yoketmek, her bir silâhlı dalın savaş yeteneğini en yüksek düzeye çıkarmak ve, herhangi bir düşman karşısında, herhangi bir yerde ve herhangi bir zamanda Güney Silâhlı Kuvvetlerinin ve halkının inisiyatifinin gelişmesine katkıda bulunmaktır.

Çeşitli dalların bağımsız savaş yöntemiyle, Güney Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri, düşmana saldırmak için birçok fırsatlar yaratmayı başarmış ve silâhlı dalların çok üstün ve yeni bir savaş yeteneği kazanmasını sağlamıştır.

Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri topçu birliklerinin savaş yöntemi şöyledir:

Bugün Güney savaş alanlarında, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin topçu birlikleri piyade birlikleriyle birleştirilmiş halde yürüttüğü savaşlarda olsun, bağımsız yürüttüğü savaşlarda olsun, üstün güçlerini gittikçe artırmışlardır. Bağımsız olarak dövüşülen birçok savaşta, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin topçu birlikleri, düşman birliklerinin önemli bir bölümünü, düşman daha manevraya ya da toplanmaya başladığı bir sırada, hızla yoketmiştir. Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerininin, düşmanın kumanda karargâhlarına, askerî üs-

lerine ve lojistik kuruluşlarıyla birlikte mevcut kamplarına yaptığı topçu baraj atışları ağır kayıplar verdirmiş ve düşmanı korkudan paniğe uğratmıştır. Açıktır ki, topçu birliklerinin bağımsız savaş yöntemi, savaş yöntemlerinden yalnızca biridir. Topçu birliklerinin birinci görevi, piyade birlikleriyle birleştirilmiş olarak çarpışmak ve önemli savaşlarda düşmanın büyük birliklerini yoketmek için piyadeyi desteklemektir.

Sayıları küçük ama yüksek nitelikleri olan özel vurucu kuvvetlerin bağımsız savaş yöntemi çok başarılı sonuçlar sağlamıştır. Düşman birlikleri nerede üslenseler ve nice yeterli biçimde korunsalar da, bunların Amerikan ya da kukla kuvvetleri olmalarına, ya da hava üslerinde, lojistik kuruluşlarda, Amerikan subay karargâhlarında vb. olmalarına bakmaksızın, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin özel vurucu birlikleri, bağımsız savaş yöntemleriyle onlara ağır zararlar verdirmeyi başarmışlardır. Sonsuz yüreklilik, üstün haber alma ve tam bir sınavdan geçmiş savaş yetenekleriyle, özel vurucu birlikler, kendi bağımsız savaş yöntemleriyle düşmana zorlu sürpriz vuruşlar indirmişler ve onun zamanmda tepki göstermesine fırsat vermemişlerdir. Küçük sayıları ama yüksek nitelikleriyle, düşmanı yenilgiye uğratmışlar ve ona, büyük piyade ya da topçu birliklerinin savaşı yürütmede zorluklarla karşılaştıkları alanlarda bile, ağır kayıplar verdirmişlerdir. Üç tip birlik içinde özel vurucu birliklerin bağımsız savaş yöntemi hızlı bir biçimde gelişiyor. Bu, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerine, her yerde düşmanın gittikçe artan sayıda birliklerini yoketmek için yeni savaş yetenekleri ve güç sağlamıştır.

Silahlı Kurtuluş Kuvvetlerinin ihtihkâm birlikleri bağımsız savaş yöntemleriyle, düşmanın haberleşmesini felce uğratarak, önemli stratejik hatları keserek,

köprüleri tahrip ederek, düşmanın mekanize araçlarına saldırarak vb. düşmana çok ağır kayıplar verdirmişlerdir. İstihkâm birlikleri savaşta kuşkusuz piyade ve topçu birliklerini de desteklemek zorundadırlar. Ama, bağımsız yöntemleriyle, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin istihkâm birlikleri, çok sayıda modern silâh ve araçlara sahip Amerikan birliklerine karşı yürütülen savaşta, onların yokedilmesine önemli katkılarda bulunmuşlardır.

Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin uçaksavar birlikleri, bağımsız savaş yöntemleriyle düşmanın hava kuvvetlerine oldukça önemli kayıplar verdirmişler, hava araçlarının ve özellikle helikopterlerin faaliyetlerini en aza indirmişlerdir.

Daha yeni kurulmuş birlikler olmalarına karşın, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin uçaksavar birlikleri yiğit bir çarpışma ruhu ve yeteneği göstermişler, Güney savaşa alanına uygun savaş yöntemleri geliştirmişlerdir. Bunun sonucu, düşmana oldukça büyük zararlar verdirmişler, Güney savaş alanında düşman hava gücünün etkisini geliştirmesinde birçok güçlükler yaratmışlardır. Güney Kurtuluş Kuvvetlerinin uçaksavar birlikleri savaş içinde gittikçe olgunlaşmışlardır; ve kuşkusuz Amerikan Hava Kuvvetlerine daha çok ağır vuruşlar indireceklerdir.

Silâhlı kuvvetlerin çeşitli dalları arasındaki uyumluluğa dayanan çarpışma yöntemi ve Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin her bir dalının bağımsız savaş yöntemleri onun düşmanı yoketmek için kuvvetlerin toplanması evrensel ilkesini ve aynı zamanda modern teçhizatlı büyük sayılarda düşman birliklerini küçük birliklerle yoketme ilkesini uygulayabildiğini gösterir. Bu olgu halk savaşının ve Vietnam askerî sanatının bir başka yönüdür. Yalnızca stratejik alanda, daha büyük bir kuvvet karşısında küçük bir kuvvet kullanırız;

taktik alandaysa, küçük bir kuvvete büyük bir kuvvetle saldırmanın yanısıra, daha büyük bir kuvvete karşı küçük bir kuvvet de kullanırız. Güney Vietnam savaş alanındaki olaylar, bu savaş yönteminin tamamıyla ve kesin olarak geçerli olduğunu ve verimli bir biçimde uygulanmış olduğunu göstermiştir. Büyük bir kuvvete karşı küçük bir kuvvetle çarpışma taktiği sözkonusu olduğunda, şu koşulların varlığının gerekirliği doğaldır: Birliklerin nitelikleri yüksek olmalıdır; hedefler dikkatle seçilmiş olmalıdır; özellikle, düşman sızmayı başardığı zaman, fırsatlar yaratılmalı ve durum korunmalıdır; hareketler sürpriz biçiminde ve hızla yapılmalıdır vb..

Böylesine çeşitli ve yaratıcı savaş yöntemleriyle, Güney Vietnam Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri, tahkimat içerisinde olsun tahkimat dışında olsun, bütün hedeflere saldırabilmiş, düşmanın gücünü ve savaş yöntemlerini felce uğratmayı, hattâ onun askerî karargâhlarına, askerî ve lojistik üslerine, ulaştırma hatlarına, kentlere vb. saldırmayı başarmış, böylece, düşman kuvvetlerini her alanda ve her yerde ağır zararlara uğratmıştır.

Bu yöntemlerle, özellikle çeşitli silâhlı dallar arasında sağlanmış uyumluluğa dayanan savaşla, Güney Vietnam Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri, yalnızca düşmanın karşısaldırı stratejisine karşı saldırıda bulunmada ve onu ezmede inisiyatifi ele almakla kalmamış, düşmana sürekli olarak saldırmış, parlak zaferler kazanmış, ormanlarda ve dağlarda olsun, kırsal alanlarda ve kentlerde olsun, bütün savaş alanlarındaki saldırı durumunu büyük ölçüde geliştirmiştir. Bu savaş yöntemleri, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerine askerî gücünü yüksek bir düzeye çıkarma ve üç tipteki birliklerinin saldırı durumunu geliştirme olanağını sağlamıştır. Çeşitli silâhlı dallar arasında sağlanmış uyum-

luluğa dayanan savaş yöntemini yalnız temel-kuvvet birlikleri değil, giderek bölgesel kuvvetler ve gerilla kuvvetleri de benimsemektedirler. Siyasî savaşım yöntemleriyle sıkıcı birleştirilmeleri sonucu, bu çeşitli ve yaratıcı savaş yöntemleri gitgide daha güçlü ve etkili olmuş, savaş alanlarında yankılar uyandıran zaferler sağlamıştır.

Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin bütün çarpışmalarda zaferini belirleyen çok önemli bir etken, usta, yaratıcı savaş teknikleridir. Amerikan kuvvetleri birçok savaşa girdikleri halde, yöntemlerinin kabalığı yüzünden zafer kazanamamamamışlardır. Güney Vietnam silâhlı kuvvetleri ve halkının savaş yöntemleri, Amerikan, kukla ve uydu kuvvetlerinin yöntemlerinden üstündür. Bunlar, yaratıcı halk savaşının, yürekli, kahraman, yılmaz, zeki ve yetenekli, ülkeleri küçük ve daha az nüfuslu olmasına karşın anayurtlarını savunmada sarsılmaz iradeli ve 1 milyondan fazla askerden oluşan Amerikan saldırganlarını yenme kararında ve bilincinde olan bir halkın teknikleridir.

Buraya dek, Güney Vietnam halk savaşının strateji ve taktiklerinin nasıl olup da Amerikan emperyalistlerinin ve uşaklarının sınırlı-savaş stratejilerini alt ettiğini inceledik. Ama strateji ve taktik sorunlarından başka çok önemli bir temel sorun da, Amerikan emperyalistlerinin 1 milyonu aşkın askerden oluşan saldırgan silâhlı kuvvetlerini yenmek için halkımızın ne kadar askere gereksinimi olduğudur. Güney Vietnam'daki halkımız bu sorunu çok yeterli ve başarılı bir biçimde çözmüştür.

Halk savaşının gelişmesine bağlı olarak, Güneydeki halkımız askerî ve siyasî kuvvetlerin geliştirilmesine önem vermiş ve bunu halk savaşının strateji ve taktiklerinin yerine getirilmesinde belirleyici bir etken olarak kavramıştır. Güneydeki halkımız, Ulusal Kur-

tuluş Cephesi'nin şanlı bayrağı altında, Fransız'lara karşı verilen direniş savaşının deneyimlerini geliştirmiş ve şimdiki anti-Amerikan ulusal kurtuluş direniş savaşının koşullarına uyumlu bir biçimde silâhlı ve siyasî kuvvetlerin evrimleşmesini sağlayan bir politikayı geliştirmeyi başarmıştır.

Güney Vietnam'ın küçük ve az nüfuslu olmasına karşın, Güneyli yurttaşlarımız, modern teçhizatlı 1 milyonu aşkın askerden oluşan Amerikan, kukla ve uydu birliklerini alt edecek yetenekte büyük bir güce sahip askerî ve siyasî kuvvetler yaratmanın üstesinden gelmişlerdir. Bu silâhlı kuvvetler yaratma politikası, halkın tümünü seferber etmekten, silâhlandırmaktan ve savaşın temel gücü olan silâhlı kuvvetlere katılmalarını sağlamaktan oluşmaktadır. Bu politika, gitgide daha büyük ve geniş halk siyasî kuvvetleri yaratmanın yanısıra, üç tipten oluşan silâhlı kuvvetleri kurma politikasıdır.

Askerî kuvvetler yaratmaya ilişkin olarak, Güneydeki halkımız, halk savaşını yüksek düzeye çıkarmak ve silâhlı savaşımı hızlandırmak için üç tipte birlik yaratılmasına önem vermektedir. Sağlam, güçlü, geniş bir biçimde kendini koruyan gerilla ve temel-kuvvet birliklerinin kurulması zorunludur.

Bölgesel ve temel-kuvvet birliklerinin yaratılıp geliştirilmesi her birliğin ve savaş alanının pratik koşullarına uymalıdır. Gerçekten, böylesine birlik halindeki silâhlı kuvvetler, düşmanın askerî birliklerini yoketmede, halkı korumada ve giderek daha büyük başarılar elde etmede temel grupları oluştururlar. Temel-kuvvet birliklerinin düşmanınkine eşit durumda olması zorunlu değildir, ama düşmana demir gibi vuruşlar indirebilmeleri için niteliklerinin yüksek ve savaş yöntemlerinin etkili olması gerekir. Büyük yoketme savaşlarında çarpışacak, düşmana ağır vuruşlar

indirecek ve savaşta durumu lehimize çevirecek nitelikte olmaları gerekir. Bugün Güney halkının üç tipteki birlikleri —gerilla, bölgesel ve temel-kuvvet birlikleri— uyumlu bir biçimde gelişmiştir. Çeşitli savaş alanlarında uygun bir biçimde dağılmışlar, büyük savaş güçlerini daha da geliştirmişler, anti-Amerikan ulusal kurtuluş savaşımlarında durumlarını daha da iyileştirmişler ve Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin stratejik etkinliğini artırmışlardır.

Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri bir yandan gücünü artırırken, bir yandan da savaşmış ve savaşçı niteliğini durmadan geliştirmiştir. Siyasî ve askerî eğitimi yoğunlaştırmanın yanısıra, teçhizatın, silâhların ve savaş araçlarının geliştirilmesine de yeterince önem verilmiştir. Bunun sonucu, üç tipteki birliklerin hepsi de daha üstün savaş gücü kazanmışlardır ve kuşkusuz düşmana daha da zorlu vuruşlar indireceklerdir.

Siyasî kuvvetlerin yaratılmasına ilişkin olarak, Güney halkı, tüm halkın birliğini geliştirerek ve işçi-köylü bağlaşmasının kilit rolünü pekiştirerek, siyasî kuvvetlerini nicel yönden geliştirmek ve niteliğini sürekli iyileştirmek arasındaki ilişkiyi yeterli bir biçimde çözmüştür. Şimdi Güney halkımızın siyasî kuvvetleri yüksek bir sayıya ve güce erişmiş bulunuyor. 14 milyon nüfuslu Güney halkımızın saflarını sıklaştırdığı, düşmana hem askerî hem de siyasî saldırıya geçtiği söylenebilir.

Halkın siyasî savaşımının temel öğelerini oluşturan siyasî birlikler hem nicelik hem de nitelik yönünden güçlendirilmişler, kentlerde olsun köylük bölgelerde ve dağlarda olsun, hızla gelişmişlerdir.

Güney kentlerinde ve kasabalarında halkın siyasî kuvvetleri gitgide daha kapsamlı bir biçimde gelişmiştir; siyasî savaşımlarını ve düşman karargâhlarına sürekli saldırılarını artıracakları kuşkusuzdur. Gü-

ney halkının silâhlı ve siyasî kuvvetleri doğru ve yaratıcı bir çizgi üzerinde kurulmuşlardır. Böylece, halk savaşını hızlandırmanın temelini oluşturan görkemli bir güce erişmişler, silâhlı ve siyasî savaşımlarını sıkı bir biçimde birleştirmişler, büyük başarılar sağlamışlardır; ve kuşkusuz, Amerikan emperyalistlerinin saldırı savaşını tam bir yenilgiye uğratacaklar, kukla yönetimini yıkacaklardır.

Geçen iki yıl boyunca, silâhlı kuvvetlerimiz ve halkımız, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin önderliğinde, Güney Vietnam'da nasıl büyük zaferler kazanmışsa, Kuzey Vietnam'daki silâhlı kuvvetlerimiz ve halkımız da partinin, hükümetin, saygın ve sevgili başkanımız Ho'-nun önderliğinde Amerikan emperyalistlerinin tahrip savaşını yenmişler, temel tasarılarını başarısızlığa uğratmışlar, aynı zamanda sosyalizmin kuruluşunu sürdürerek soydaşlarımız, akrabalarımız Güneyli yurttaşlarımızın kurtuluş savaşımlarını yürekten desteklemişlerdir. Düşmanla doğrudan savaşarak, halkın hava savunmasına doğrudan katılarak ve tahrip savaşına karşı bir direniş için halkın tümünü seferber ederek örgütledik.

Amerikan hava kuvvetlerine ve donanmasına karşı doğrudan yürütülen savaşta temel güç olarak silâhlı kuvvetlerimizi kullanarak savaşmak için halkın tümünü seferber ettik. Aynı zamanda Amerikan hava araçlarının düşürülmesine katılmak için halkın tümünü örgütledik ve düzenledik; ve, uçaksavar savunma kuvvetlerini, kıyı koruma kuvvetlerini, sınır savunma kuvvetlerini güçlendirdik. Amerikan hava araçlarına karşı bütün silâhlı dalların, bölgesel sivil savunma ve milis kuvvetlerinin savaş yeteneğini artırırken, uçaksavar savunmamızı ve topçu birliklerimizi de güçlendirmiş, teknik ve taktik yeterliliklerini geliştirmiş bulunuyoruz.

Etkili atış gücü sağlamak için, jet uçaklarının ve

uçaksavar füzelerin etkinliğini geliştirmeye çabalarken, uçaksavar toplarımızın ve öteki piyade silâhlarımızın etkinliğini de büyük ölçüde artırdık. Bir yandan savaşırken, eğitimimizi de sürdürdük, ve silâhlı kuvvetlerimizin uçaksavar savunmasının niteliğini artırmada savaş deneyimimizden yararlandık. Savaş etkinliğimizi geliştirirken, düşmanın savaşı Kuzeye tırmandırmaya kalkışması durumunda savaşmaya ve düşmanı yenmeye hazır beklerken, düşman uçaklarına ve savaş gemilerine kararlı bir biçimde karşı koyduk.

Amerikan emperyalistlerinin havadan ve denizden yürüttükleri saldırı savaşına karşı koymada düşmanı kesin olarak yoketmek, düşmanın saldırmak istediği hedefleri ve birliklerimizi korumak ve geliştirmek, silâhlı kuvvetlerimizin benimsediği bir savaş ilkesidir. Ancak düşmanı tahrip etmeyi başarabildiğimiz takdirde, hedeflerimizi ondan koruyabilir, kuvvetlerimizi koruyabilir ve geliştirebiliriz. Tersine, ancak hedefleri korumayı başarabilir, kuvvetlerimizi koruyabilir ve geliştirebilirsek, düşmanı yoketmek için uygun koşulları yaratabiliriz. Somut örneklere bakarsak, bazan düşmanı yoketmeyi, bazan da hedefleri ondan korumayı ana görev bilmişizdir. Ama olağan koşullarda, düşmanı kesin olarak yoketmek, görevimizin en temel ve en belirgin özelliğidir.

Düşmanın hava araçlarına ve savaş gemilerine karşı savaşma ilkesini tam olarak kavramaları sonucu, Kuzey silâhlı kuvvetleri ve özelikle uçaksavar ve hava kuvvetleri birlikleri, çok sayıda ve oldukça etkili savaş yöntemleri geliştirmişlerdir. Her silâhlı dalın savaş yeteneğine ve çeşitli silâhlı dallar arasındaki uyumluluğun geliştirilmesine bağlı olarak, her bir somut çarpışma amacına tam olarak uyacak çarpışma yöntemlerine özel dikkat göstermek gereklidir.

Genel olarak söylemek gerekirse, savaşın hedefle-

ri, Amerikan hava kuvvetleri ve donanmasıdır. Bununla birlikte, genel olarak savaş alanında, her bölgede, her yönde ve her bir özel-savaşta savaşın somut amacını belirlemek gerekir. Çünkü ancak bunu yapmakla, her bir silâhlı dalın gücünü sonuna dek geliştirebiliriz. Hangi hedefe ve nasıl vuruş indirileceğini saptamada temel gereksinim, düşmanın hareketlerini ve kendi güç ve yeteneklerimizi iyice bilmektir.

Etkin bir savunma için, Amerikan hava kuvvetleri ve donanmasının yol açtığı insan ve mal kayıplarını azaltmak amacıyla halkın uçaksavar savunmasını geliştirdik. Halkın uçaksavar savunmasını ve çabuk haber alma örgütlerini iyileştirdik, ve her yerde barınak ve ulaşım kanallarının yapımını ve bunların pekiştirilmesini güçlendirdik. Halkı sık nüfuslu yerlerden boşalttık, iş, çalışma ve yaşam alışkanlıklarını savaşın koşullarına uydurduk. Amerikan hava kuvvetlerinin ve donanmasının bombardıman ve top atışlarına karşı savunma önlemleri aldık, ve aynı zamanda, güvenliğin ve düzenin korunmasıyla ilgili çalışmaları artırdık, gericilerin, casusların pis tuzaklarına olduğu gibi, düşmanın psikolojik savaş yöntemlerine karşı da önleyici ve koruyucu önlemler aldık.

Amerikan emperyalistlerinin saldırı savaşına karşı savaşımın iki yılı içindeki olaylar, savunma önlemlerimizin büyük başarılar sağladığını göstermektedir. Her ne kadar Amerikan emperyalistleri halkımıza belli bir miktar can ve mal kaybı verdirdiyse de, esas olarak birliklerimizin ve halkımızın yaşamları dengesini sürdürmektedir; yerel ekonomi gelişmekte, tarım üretimi artmaktadır; haberleşme ve ulaşımda kesinti yoktur; genel eğitim ve öteki kültür ve sanat faaliyetleri sürmektedir. Doğaldır ki, bu sonuçların kökenleri, halkımızın aynı zamanda savaş ve üretim görevlerini yeterli bir biçimde yerine getirmiş olması gerçeğinde

yatmaktadır. Ama kuşkusuz aldığımız savunma önlemleri de bu göreve önemli katkıda bulunmuştur.

Tahrip savaşına karşı iki yıllık savaşım süresi içindeki olaylar, halkımızın ve ordumuzun düşman uçaklarına ve savaş gemilerine karşı savaşımındaki taktiklerinin tamamıyla doğru olduğunu ve büyük sonuçlar elde ettiğini tanıtlamıştır. Amerikan emperyalistlerinin yaklaşık 2300 avcı uçağını düşürdük, düşman donanmasının birçok komando botunu, savaş gemisini batırdık ya da tahrip ettik ve birçok düşman pilotunu düşürdük, tutsak aldık. Böylece, Amerikan emperyalistlerine, havalarımıza ve kara sularınıza saldırmalarının bedelini çok ağır bir biçimde ödettik.

Düşman uçaklarına ve savaş gemilerine etkin biçimde karşısaldırıda bulunmanın ve etkin savunma önlemleri almanın yanısıra, ekonomik yapımızda zamanlı düzenlemeler yaptık, bütün hatlarda, özellikle cepheye giden yollarda haberleşme ve ulaşımı sağladık ve geliştirdik. Bu, halkımızın, partimiz, hükümetimiz ve başkanımız Ho'nun önderliğinde elde ettiği çok önemli bir başarıdır.

Ekonomimizde zamanlı düzenlemeler yapmakla, savaşın zorlu koşullarında sosyalizmin kurulmasını sürdürebildik. Sosyalist Kuzeyin savaş zamanı ekonomisi, halk savaşının ağır gereksinimlerini karşılamış, halkımıza uzun bir süre ve zaferlerle savaşması için yeterli gücü sağlamıştır.

Üretim cephesinde, halkımız devrimci kahramanlığı güçlendirmiş, bütün güçlüklerin üstesinden gelmiş ve saldırı savaşının gitgide kızışmasına karşın yiğitçe üretimde bulunmuştur. Vinh Linh, Quang Binh ve öteki yerlerde olduğu gibi, düşmanın sürekli saldırıda bulunduğu yerlerde bile, halkımız karada, denizde ve fabrikalarda görevine dört elle sarılmış, bir yandan savaşmış, bir yandan da üretimi sürdürmüştür.

Etkin bir biçimde korunan ve gelişen haberleşme ve ulaşım sayesinde, ekonomik yapının, kültürel gelişimin ve halkın yaşamının olduğu kadar, cephenin gereksinimlerini de yeterli bir biçimde karşılamayı başardık. Halkımız, bütün güçlüklerin ve zorlukların üstesinden gelmiş, cepheye büyük miktarda mal ulaştırmak, cepheye hızlı ve yeterli bir biçimde hizmet edebilmek amacıyla haberleşme ve ulaşımın sürekliliğini sağlamada hiçbir özverilikten kaçınmamıştır. Stratejik önemde büyük bir kahramanlıktır bu. Bu, Amerikan emperyalistlerinin haberleşme ve ulaşımımızı engelleme, böylece büyük cephe gerisinin büyük cepheye olan desteğini kesme amaçlarını boşa çıkarmıştır.

Halkımızın Amerikan emperyalistlerinin saldırı savaşını yenilgiye uğrattığı açıktır. Savaşın ateşi altında, sosyalist Kuzey gittikçe daha da güçlenmiştir. Halkımızın tümünün tekvücut birliği gitgide daha sağlam ve sarsılmaz bir durum kazanmıştır. Halkın ulusal kurtuluş için Amerikalılara karşı koyma kararlılığı gitgide yükselmiştir. Yaklaşık 17 milyon Kuzeyli yurttaş Güneydeki 14 milyon akraba ve soydaşıyla nihaî zafere dek omuz omuza olma kararlılığı içinde savaşım vermektedirler.

Amerikan emperyalistleri ülkemizin kuzeyine karşı yönelttikleri saldırı savaşında ağır yenilgilere uğramışlardır. Bütün stratejik hesapları boşa çıkmıştır. Şurası açıktır ki, tekbaşına bir hava kuvvetinin bağımsız faaliyeti, bu Amerikan emperyalistlerinin modern hava kuvveti de olsa, savaş alanında zaferi belirleyici bir etki sağlayamaz. Amerikan hava kuvvetleri halkımıza bazı zararlar verdirebilir; ama bu, halkımızın kurtuluş için Amerikalılara karşı kaya gibi karşı koyma kararlılığını sarsamaz; ve kuşkusuz, Güneye karşı yaptıkları saldırı savaşında Amerikan emperyalistlerini kesin yenilgiden kurtaramaz. Kuzeyin büyük

zaferleri halk savaşının ve sosyalist sistemin büyük gücünü tanıtlar. Bu güç, Amerikan hava kuvvetlerine ağır vuruşlar indirmiştir, indirmeye devam edecektir ve böylece onun sözde üstünlüğünü yerlebir edecektir.

Güneyin her yerinde halkımız büyük zaferler kazanmıştır. Halkımız Amerikan saldırganlarını Kuzeyde olsun Güneyde olsun, yenmek, gitgide daha büyük zaferler elde etmek ve nihaî zaferi kazanmak için, sağladığı bu üstünlüklerden yararlanarak ileriye atılmaktadır.

BÖLÜM IV

İKİ YILLIK ANTİ-AMERİKAN ULUSAL KURTULUŞ DİRENİŞİNDEN ÇIKAN DÖRT SONUÇ

GEÇEN iki yılın savaş bilançosuna, Amerikan emperyalistlerinin ağır yenilgilerine ve halkımızın büyük zaferlerine dayanarak, şu dört sonucu çıkarabiliriz:

1. Halkımız, Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaş stratejilerinin en önemli aşamasında büyük zaferler kazanmıştır. 1 milyondan fazla askerden oluşan Amerikan, kukla ve uydu kuvvetlerini tam bir askerî yenilgiye uğratma zamanı yaklaşmaktadır.

Denebilir ki, geçen iki yıl, Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaş stratejilerinin çok önemli bir aşamasını oluşturmuştur. Bu dönem içinde emperyalistler çok yoğun bir savaş çabası göstermişlerdir. Geçen iki yıl boyunca birliklerinin sayısını çok artırmışlar, Güney Vietnam'daki Amerikan saldırgan birliklerinin sayısını hızla 50 binden 500 bine ve toplam Amerikan, kukla ve uydu birliklerinin sayısını da 1 milyonun üstüne çıkarmışlardır. Birliklerini Güney Vietnam'da iki stratejik karşısaldırı için seferber etmişler ve aynı zamanda Kuzeye karşı yöneltikleri saldırı savaşlarında çok ciddî tırmanma girişimlerinde bulunmuşlardır.

Kesin bir zafer kazanmak ve savaşı bir dönüş noktasına getirmek umuduyla, savaş alanına muazzam sayıda modern savaş araçları yığmışlar ve çok vahşi savaş yöntemlerine başvurmuşlardır.

Ama ağır yenilgilere uğramışlardır. Zafer için bir dönüş noktası sağlayamamakla kalmamışlar, tersine, yenilgiye doğru bir geriye dönüş yapmak zorunda kalmışlardır. Nizamî birlikleri arayıp bulmak ve yoketmekten kırsal alanları pasifleştirmeye, kukla ordusunu pekiştirmeye ve Güney devrimini tercit etmek ve çembere almak için Saygon kukla hükümetini sağlamlaştırmaya dek, bütün stratejik amaçları acıklı bir biçimde boşa çıkmıştır. Amerikan birliklerinin stratejik yeterliliğinin zayıfladığına kuşku yoktur. Kukla birliklerinin de savaş etkinliğini yitirdiği görülmektedir.

Geçen iki yıl boyunca, halkımız birçok zorlu sınavdan geçmiş ve, askerî alanda olsun siyasî alanda olsun, stratejik önemde birçok zafer kazanmıştır. Güney savaş alanında —bu belirleyici bir savaş alanıdır— kahraman Güneyin ordusu ve halkı, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin bayraktarlığında askerî ve siyasî savaşımları artırmak ve düşmana sürekli saldırmakla, büyük halk savaşını görülmemiş bir düzeyde geliştirmişlerdir. Güneydeki yurttaşlarımız ve Ulusal Kurtuluş Kuvvetleri, Amerikan, kukla ve uydu kuvvetlerinin önemli bir bölümünü yoketmişler, kendi askerî ve siyasî kuvvetlerini hızla geliştirmişler, güç dengesinin sürekli olarak lehimize dönmesini sağlamışlar, savaş alanındaki inisiyatiflerini daha da geliştirmişler, kurtarılmış bölgeleri pekiştirmişler, tüm halkı anti-Amerikan ulusal kurtuluş savaşımında birleştirerek cepheyi genişletmişler, Amerikan saldırganlarını ve ülkelerini satan hainleri tecrit etmişler ve tüm halkın savaşma ve kazanma kararlılığını sürekli olarak yükseltmişlerdir.

Kuzey savaş alanında, ordumuz ve halkımız, saygın ve sevgili başkanımız Ho'nun başkanlığındaki partimizin önderliğinde, Amerikan emperyalistlerini, savaşı tırmandırma girişimlerinin hepsinde üst üste yenmişler, ağır kayıplara uğratmışlar ve böylece onları Vietnam'daki saldırgan savaşlarında gitgide daha çok utanç verici ve çıkmaz bir duruma sokmuşlardır. Gittikçe güçlenen ve gelişen sosyalist Kuzey, büyük cephe hattına yönelik büyük cephe gerisi görevini başarıyla yürütmüştür.

Geçen iki yıl boyunca, halkımızın tüm ülkede kazandığı zaferler, askerî ve siyasî alanlarda kazanılmış kapsamlı zaferlerdir. Yakın geçmişte, Amerikan emperyalistleri ülkemizi istilâ etmek ve savaş politikalarını sürdürmek için kuvvetlerini seferber etmişlerdir. İşte bu nedenledir ki, halkımız da Amerikan haydutlarını savaş alanında yenme görevini yerine getirmek için birliklerini seferber etmek zorunda kalmıştır. Şimdi, halkımız 1 milyondan fazla askerden oluşan Amerikan, kukla ve uydu birlikleri ordusunu yenilgiye uğratmaktadır.

Bu büyük önemde bir askerî zaferdir, ve halkımıza boyun eğdirmek, ülkemizin güneyini fethetmek amacıyla zora başvuran Amerikan savaş manyaklarının saldırısına karşı indirilmiş ağır bir vuruştur. Ordumuzun ve halkımızın bu büyük zaferi, ülkemizin halk savaşının büyük gücünü gösteren parlak bir kanıtıdır; bu bizim, 1 milyondan fazla askerden oluşan Amerikan, kukla ve uydu birliklerini askerî alanda kesinlikle yenebileceğimize olan inancımızın sağlam bir kanıtıdır. Bu yetenek, giderek bir gerçek halini almaktadır.

2. Halkımızın bu zaferi, her şeyden önce, halkın savaş stratejisi ve taktiğinin bir zaferidir, anti-Amerikan ulusal kurtuluşun zaferidir.

Silâhlı bir savaşımın zaferi, birçok etkene dayanır:

savaşın niteliği, karşı karşıya gelen kuvvetlerin karşılaştırması, silâhlı kuvvetlerin gücü ve niteliği, silâhlı kuvvetlerin ve halkın çarpışma ruhu, ekonomik ve askerî kaynaklar, stratejik ve taktik önderlik, dış yardım vb..

Güçlü silâhlara sahip ve çok büyük bir askerî yığınak yapmış olan emperyalist kampın elebaşısına karşı savaşım vermesi gereken küçük ve az bir nüfusa sahip ülkemizin, yalnızca savaşmak ve kazanmak için çok büyük bir iradeye sahip olması yetmez, aynı zamanda nasıl savaşılacağını ve zafer kazanılacağını da bilmemiz gerekir; yani, düşmanı yenebilmek için iyi bir savaş yöntemimizin olması gerekir.

Anti-Amerikan ulusal kurtuluş savaşımımızın önemli bir bölümünü oluşturan halkımızın savaş stratejisi ve taktikleri, yalnızca savaşma ve zafer kazanma kararlılığını ve halkımızın taşıdığı gücü ortaya çıkarmakla kalmamış, düşmanı yenmek için halkımızın zekâsını ve savaş manevralarını sonuna dek geliştirmesine de yardımcı olmuştur. Doğru siyasî ve askerî yönetimlerin önderliğinde, halkımızın savaş stratejisi ve taktikleri onun yaratıcı yeteneklerini harekete geçirmiştir; ayrıca, geçmişte atalarımızın yabancı saldırılara karşı savaşımlarında edindikleri deneyimler ve öteki ülkelerdeki devrimci savaşımların deneyimleri, halkımızın Fransız sömürgecilerine karşı direnişinde de parlak zaferler kazanmasına yardımcı olmuştur.

Halkımızın savaş strateji ve taktikleri daha da umut verici ve yaratıcı bir biçimde evrimleşmiş, Amerikalıları ve kuklalarını özel-savaş stratejilerinde yenmiş, şimdi de sınırlı-savaş stratejilerinde yenilgiye uğratmaktadır. Geçen iki yıl boyunca, halkımızın savaş strateji ve taktiklerinin gücü, Amerikan emperyalistlerinin özünü burjuva askerî doktrininin oluşturduğu strateji ve taktikleriyle doğrudan bir sınavdan

geçmiştir. Halkımızın savaş strateji ve taktikleri, savaşımlar sonucu, üstünlüğünü ve yenilmez gücünü göstermiştir. Oysa, düşmanın strateji ve taktiklerinin, emperyalizmin gerilemesi ve çöküşüyle birlikte, etkisiz, köhne, zayıf ve çöküş içinde olduğu ortaya çıkmıştır.

Halkımızın savaş strateji ve taktikleri, burjuva askerî doktrininin, karşı karşıya gelen kuvvetler arasındaki güç dengesine dayanan görüşüne temelden bir vuruş indirmiş ve emperyalistlerin silâh gücüne dayanan doktrinini tamamıyla iflâs ettirmiştir. Bu strateji ve taktikler, düşmanı, sayıca çok olmasına karşın, kuvvetlerinin yetersiz kaldığı bir duruma sürüklemiştir. Düşman, yüksek hareket gücüne karşın, hantaldır. Büyük sayıda uçağı, topçu donanımları ve mekânik araçları olmasına karşın, saldırıda olsun savunmada olsun, güçsüzdür.

Dahası, düşman birçok güçsüzlükler ve zaaflar göstermiştir. Savaş her ne kadar sona ermemişse de, halkımızın savaş strateji ve taktiklerinin, Amerikalıların sınırlı-savaş strateji ve taktiklerini yendiği söylenebilir. Halkımızın savaş strateji ve taktiklerinin başarıları ve yenilmez gücü, gelecek günlerdeki daha büyük zaferlerin yolunu açmaktadır. Savaşta, bir kez stratejik ve taktik bir çıkmaza düşülünce, ne kadar çok birliğe, silâha ve paraya sahip olunsa da, nihaî yenilgiden kurtulmak olanaksızdır. İşte Amerikan emperyalistlerinin içinde bulunduğu durum budur.

Halkımızın kazandığı büyük başarılar, anti Amerikan ulusal kurtuluş doktrininin tam doğruluğunu ve yalnızca silâhlı kuvvetlerimizin ve halkımızın çelik iradelerini yansıtmakla kalmamış, aynı zamanda, bu çizgiyi benimsemekle, marksizm-leninizmin askerî bilimini ve savaş önderliği sanatını kavradığımızı, kendimizin ve düşmanın ve her iki taraf arasındaki güç

dengesinin güçlü ve zayıf noktalarının bilimsel bir çözümlemesini yaptığımızı, düşmanın tasarılarını doğru değerlendirdiğimizi ve böylece halkımızın kurtuluşunu sağlamak amacıyla doğru bir çizgi izlediğimizi tanıtlamaktadır.

Bu çizgi tüm halkımızı örgütlemiş, seferber etmiş ve Amerikan saldırganlarını yenmede ülkemizin gücünü artırmıştır. Bu, kardeş sosyalist ülkelerin ve, ilerici Amerikan halkı da içinde olmak üzere, dünyanın bütün ilerici halklarının yardımlarına büyük önem vermekle birlikte, özgürlük ruhu ve temelde kendi öz gücümüze dayanmamızı içeren bir çizgidir. Bu çizgi, yalnızca halkımızın bağımsızlık ve özgürlük bayrağının sürekli en yukarda tutulmasını sağlamakla kalmamış, aynı zamanda, halkımızın anti-Amerikan ulusal kurtuluş savaşımını dünyanın bütün ilerici haklarının barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm uğrunda yürüttükleri ortak savaşıma önemli bir katkıda bulunduğu için, halkımızm uluslararası proletarya ruhunu da parlak bir biçimde tanıtlamıştır.

İşte bu nedenledir ki, direnişimizin saygınlığı gitgide yükselmiş, dünya halklarının halkımıza desteği gitgide artmıştır. Tarihteki hiçbir ulusal kurtuluş savaşımı halkımızın bugünkü anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişi kadar içten ve kapsamlı bir sevgiyle karşılanmamıştır. Amerikan emperyalistleri her türden yönteme başvurarak kurtuluş kuvvetlerimizi güçten düşürmeye çalışmışlarsa da başarısızlığa uğramışlardır. Dünyada korkunç bir yalnızlığa itilmişlerdir. Anti-Amerikan ulusal kurtuluş çizgimizin başarısı, aynı zamanda partimizin doğru marksist-leninist çizgisinin bir zaferidir; bağımsızlık ruhunun, kendine güvenin ve uluslararası dayanışmanın parlak bir zaferidir.

3. Savaş ne kadar uzarsa kuvvetlerimiz o kadar ol-

gunlaşmakta, düşman kuvvetleri de o kadar zayıflamaktadır. Anti-Amerikan ulusal direnişimizde halkımızın bütün kuvvetleri her tür sınavdan geçmiş ve gitgide olgunlaşmıştır. Büyük cephe hattı boyunca Amerikan saldırgan birlikleriyle iki yıllık doğrudan karşılaşma sonucu, Güney ordusu ve halkı, yalnızca büyük başarılar elde etmekle kalmamışlar, birçok zengin deneyimler de kazanmışlardır. Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri gitgide daha çok olgunlaşmış, savaş etkinliğini, stratejik etkinliğini gitgide artırmış, saldırı gücünü gitgide güçlendirmiştir. Güney Vietnam'ın Ulusal Kurtuluş Cephesi gittikçe pekişmiş ve genişlemiş, halkın siyasî kuvvetlerini sürekli olarak güçlendirmiştir. Kurtarılmış bölgeler genişletilmiş ve sıkıca pekiştirilmiştir. Siyasî savaşım hareketi geniş bir biçimde gelişmiştir. Güney kentlerindeki halk Amerikan saldırganlarına ve ülkelerini satan hain Vietnamlılara karşı gitgide daha zorlu bir savaşım için ayaklanmışlardır.

Kuzeyde, halkın silâhlı kuvvetleri, sayıca ve nitelik yönünden geliştikçe, Güney Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin savaş deneyimlerinden yararlandıkça, savaşma gücünü daha da artıracaktır.

Amerikan emperyalistleri Kuzeye vahşice saldırmışlarsa da, halkımızı hiçbir zaman sarsamamışlardır. Halkımızın savaşma kararlılığı sürekli yükselmiştir. Ordumuz ve halkımız üretim ve savaşı her zamankinden daha yiğitçe yürütmüşlerdir. İyi haberleşme ve ulaşımı sağlamaya kararlıdırlar, ve kendilerini cepheyi desteklemeye adamışlardır. Kuzey ve Güney arasındaki arkadaşlık ve kardeşlik bağları, hiçbir zaman, 17 milyon Kuzeyli yurttaşın cephe için üretim ve savaş çabalarını yoğunlaştırdığı şu an kadar içten ve coşkuyla kendini hissettirmemiştir. Kuzey ordusu ve halkı, hiçbir özverilikten ve zorluktan kaçınmadan, "her şey cephe için, her şey zafer için" sloganıyla ge-

ce-gündüz çaba harcayarak, büyük cephe için görevlerini yerine getirmektedirler.

Oysa düşman, ekonomik ve askerî kaynakları çok büyük olmasına karşın, Vietnam'daki saldırı savaşını ne kadar yoğunlaştırmışsa, o kadar zayıflamış ve daha çok güçlüklere uğramıştır. Muazzam bir güç olmasına karşın, Amerikan kuvvetleri dünyanın dörtbir yanına dağılmış durumdadır. Amerikan emperyalistleri, ulusal kurtuluş hareketleriyle, sosyalist kampla, Amerikan halkıyla ve öteki emperyalist ülkelerle savaşım yürütmek zorundadırlar.

Amerikan emperyalistleri, Vietnam'daki saldırı savaşları için kuvvetlerinin tümünü seferber edemezler. Şimdiki seferberlik düzeyi ilk hesaplarını çok aşmıştır ve Birleşik Amerika'nın dünya stratejisine temelden aykırıdır. Bugün Birleşik Amerika'nın Westmoreland'in istemlerini karşılamaya yeter birlikleri yoktur. Gelecekteki günlerde Amerikan emperyalistleri Güneye daha çok birlik gönderseler bile, Amerikan saldırgan kuvvetlerinin ve kukla kuvvetlerinin çöküşünü durduramayacaklardır.

Amerikan birliklerinin çarpışma ruhu düşmüştür ve Amerikan subaylarının yönetimi çok zayıftır. Westmoreland, Amerikan emperyalistlerinin batak durumundan çıkmaları, Amerikan birliklerinin etkinliğini artırmak için herhangi bir yol bulma ve gitgide zayıflayan kukla birliklerin gücünü yeniden kazanmaları sorunlarında yapacak hiçbir şey bulamamaktadır.

Düşmanın güçsüzlükleri, çelişmelerinden ve temel zayıf noktalarından doğmaktadır, ama bu, yine belirleyici bir etkene dayanır: Halkımızın yenilmez gücüne ve büyük başarılarına.

Gücümüz, anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişinin yüzdeyüz haklılığından, tekvücut halkın büyük birliğinden, savaşma ve kazanma kararlılığından, ye-

nilmez halk savaşının strateji ve taktiklerinden, yabancı saldırı karşısında halkımızın yürekli ve yılmaz bir geleneğe sahip olmasından, taşıdığı güçten ve savaş deneyimlerinden, büyük cephe gerisi sosyalist Kuzeyin kesin üstünlüğünden, kardeş sosyalist ülkelerin ve dünyanın her yerindeki ilerici halkların sevgi ve desteğinden gelmektedir. Geçen yılların olguları, ne kadar uzun savaşırsak o kadar güçlendiğimizi, düşmanınsa ne kadar uzun savaşırsa o kadar güçsüzleştiğini göstermiştir. Bu, zor ama kesin zafere götüren uzun savaşın yasasıdır.

4. Geçmiş büyük başarılar, halkımızın nihaî zafere doğru ilerleyebileceği sağlam bir temel oluşturmaktadır. Düşmanın ağır gerilemeleri kuşkusuz onu tam bir yenilgiye götürecektir. Başlangıçta bir şeyi yapabilmek zordur. Geçen iki yıl içinde, halkımızın anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişi yoğun sınavlardan geçmiş ve Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaş stratejilerini daha baştan yenilgiye uğratmıştır. Bütün güçlükleri daha baştan alt etmiş olmamız, gelecek güçlükleri ve zorlukları kuşkusuz daha üstün bir biçimde yeneceğimizin kanıtıdır. Yakın geçmişteki başarılarımız, halkımızın nihaî zafere doğru ilerleyişinin sağlam bir temelini oluşturmuştur.

Başarılarımızı öznel olarak değerlendirmiyoruz. Başkan Ho, "zafer ne kadar yakınlaşırsa, güçlükler de o kadar artar" demiştir. Amerikan emperyalistleri hâlâ çok inatçı ve hilekârdırlar. Ama, ne kadar çılgınca kıvransalar da, kuşkusuz, nihaî yenilgiden kurtulmak için durumlarını düzeltemiyeceklerdir. Hiçbir biçimde yenilgi etkenini zafer etkenine dönüştüremiyecekler, ancak kendilerini yenilgiye doğru götürecek nedenleri derinleştireceklerdir. Esnek-karşı-koyma stratejisini başlatan ve bir zamanlar Birleşik Amerika'nın Güney Vietnam'daki savaşını doğrudan yöneten Taylor bile,

Responsipility and Response adlı yapıtında, Amerikalıların bu savaşta zaman, yer ve amaç seçiminde yanılgıya düştüklerini teslim etmiştir. Taylor, Amerikalıların Güney Vietnam'a birliklerini planlı bir düşünceyle değil, içgüdüyle yolladıklarından, insan ve maddî kaynaklar yönünden bu çok masraflı savaşa çok geç ve çok fazla girmiş olmalarından yakınmıştır. Ve, Saygon'daki kukla ordusu ve yönetiminin çok zayıf ve çökmekte olduğunu vb. söylemiştir.

Amerikan emperyalistleri Vietnam'daki saldırı savaşlarında kesinlikle tam bir yenilgiye uğrayacaklardır; çünkü, yalnızca savaşmaya ve kazanmaya kararlı bir halkla değil, aynı zamanda bütün saldırgan düşmanlara karşı nasıl savaşılacağını ve nasıl yenilgiye uğratacağını bilen bir halkla karşılaşmışlardır. Vietnam'ın büyük toprakları ve fazla bir nüfusu yoktur. Ama Vietnam halkı, geleneksel bir yılmazlığı, kendine güveni olan bir halktır, bütün saldırgan düşmanlarını yenmiştir. Geçen birkaç on yıl boyunca Vietnam halkı, temelde kendi öz gücüne dayanarak, Japon faşistlerini, Fransız sömürgecilerini ve Amerikan müdahalecilerini yenmiştir. Halkımız şimdi de, Amerikalıların özel-savaş stratajilerini yenmiş ve 1 milyondan fazla askerden oluşan Amerikan, kukla ve uydu birliklerinin sınırlı-savaş stratejilerini yenmektedir.

Bu açık gerçek, çağımızda bir halk, küçük bir ülkenin halkı bile olsa, doğru ve yaratıcı siyasî ve askerî yönetimle, bağımsızlık ve özgürlük için birleşme ve savaşma kararlılığında olabileceğini, nasıl kendi öz gücüne dayanmanın bilincinde olabileceğini, zamanın uygun koşullarını nasıl değerlendirebileceğini, kendi ülkesinin özelliklerine ve durumuna uyarak nasıl bir halk savaşı verebileceğini tanıtlamaktadır. Etkili savaş yöntemleri olan halkımız, Amerikan emperyalistleri de içinde olmak üzere, bütün emperyalist saldırganları yenecek güçtedir ve kesinlikle yenecektir.

Küçük bir ülke, yalnızca kendi öz gücüne dayanarak, emperyalizmin başı, büyük askerî ve ekonomik kaynaklara sahip Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaş stratejilerini yenebelir mi? Bu, zamanımızın en canalıcı sorunudur. Vietnam halkı bu soruyu büyük zaferleriyle yanıtlıyor. Bu zaferler Vietnam halkının dünya halklarına büyük armağanıdır. Tarih bu büyük görevi, tüm düşünce ve yeteneklerini Amerikan saldırganlarını mutlak bir yenilgiye uğratmaya hasreden ve böylece bu tarihî görevi yerine getiren halkımıza emanet etmiştir.

BÖLÜM V

AMERİKAN EMPERYALİSTLERİNİN GELECEKTEKİ DOLAPLARI VE BİZİM GÖREVİMİZ

AMERİKAN emperyalistleri, trajik bir savaş durumuyla karşı karşıyadırlar. Askerî cephede stratejileri etkin olmamış, başarısızlığa uğramıştır. İki geniş çaplı stratejik karşısaldırının başarısızlığından sonra Amerikan emperyalistleri şimdi bir dönüm noktasındadırlar. Savaş sınırlandırılmalı mı, yoksa yaygınlaştırılmalı mı? Savaş yaygınlaştırılacaksa, bu ne ölçüde olmalıdır? Çabalar, esas olarak Güneydeki saldırı savaşını hızlandırmaya mı, yoksa Kuzeye saldırarak bir dönüş noktası aramaya mı yoğunlaştırılmalıdır? Çabuk savaş stratejisi başarısızlığa uğradığına ve uzun bir savaş vermek zorunlu olduğuna göre, bu savaş ne kadar sürüp gidecektir? Çok zayıf olan Amerikan birliklerinin savaş etkinliğini artırmak, gitgide zayıflamakta olan kukla birliklerini güçlendirmek, atıl, dağınık ve savunmaya düşmüş bir durumdan kurtulmak ve bir saldırı stratejisi uygulamak için ne yapmak gerek?

Bütün bu stratejik sorunlar, Amerikan emperyalistleri için şaşırtıcı ve çok acildir. Johnson ve McNa-

mara'dan Westmoreland'e dek hepsi, Vietnam'daki batağa saplanmış çıkmaz durumlarını açıkça anlamışlar, ama henüz hiçbir çözüm bulamamışlardır. En sonunda, birliklerin takviyesi önlemine başvurmuşlardır. Ama bu sorunda da, büyük güçlüklerle karşı karşıyadırlar. Küçük takviye yollanırsa, savaş alanlarında tehlikeye düşen Amerikan birliklerinin durumunu düzeltmek olanaksız olacaktır. Büyük takviye yollanırsa, bu da Amerikan halkının siyasî ve ekonomik yaşamını ve Birleşik Amerika'nın dünya stratejisini büyük ölçüde etkileyeceğinden, Amerikan emperyalistlerini tam bir başarısızlığa uğramaktan kurtaramıyacaktır.

Siyasî alanda, pasifikasyon işi gitgide daha büyük başarısızlığa uğramış ve hiçbir ilerleme göstermemiştir. Kukla birlikleri gitgide daha çok zayıflamışlar ve stratejik etkinliklerini gitgide daha fazla yitirmişlerdir. Hileli seçimlerden sonra kukla yönetim çelişmeli, şaşkın ve sıfıra düşmüş durumundan kurtulamamaktadır. Amerikan uşakları arasındaki, kukla generaller arasındaki ve askerî kesimle sivil klikler arasındaki çelişmeler her zamankinden daha çok keskinleşmiştir. Amerikan emperyalistleri, Thicu-Ky kliğine bir kat daha boya çekmek amacıyla hileli seçim maskaralığına başvurmuşlardır. Ama bu maskaralık sırasında, Thicu-Ky kliğinin, ülkelerini satan Vietnamlı hainlerle Amerikan uşaklarından oluştuğu gerçeği daha da açık bir biçimde ortaya çıkmıştır. Amerikan kamuoyu da Thicu ve Ky'nin utanmazlığını ve yetersizliğini öğrenmiştir. Kukla Saygon yönetimi, gitgide daha çok tecrit olmuş ve kahraman Güney ordusunun ve halkının savaşındaki yaygın ve güçlü gelişme karşısında tehlikeye düşmüştür.

Amerikan emperyalistleri, uluslararası alanda da yeni güçlüklerle karşı karşıyadırlar. Vietnam'daki saldırı savaşına sıkı sıkıya bağlandıklarından, birbiri ar-

dına başarısızlıklara uğradıklarından, zayıflıklarını, yetersizliklerini gitgide daha çok ortaya koymaktadırlar. Tüm dünyadaki devrimciler, Amerikan emperyalistlerinin zengin ama güçlü olmadıklarını, ekonomik ve askerî kaynaklarının büyük ama sınırlı olduğunu daha açık bir biçimde anlamışlardır. Amerikan emperyalistleri, küçük ama kahraman bir halk karşısında yenilgiye uğramaktadırlar. Vietnam'daki saldırı savaşını ne kadar çok uzatırlarsa Amerikan emperyalistleri dünyada siyasî açıdan o kadar çok yalnızlığa itileceklerdir.

Ortadoğu ve yakın doğudaki mevcut çatışmalarda, Amerikan emperyalistleri yeni bir cepheyle uğraşmak zorundadırlar. İsrailli paralı askerlerin, bu Amerikan uşaklarının geçici askerî zaferleri, bu bölgedeki Arap ülkelerinde kaynayan ulusal kurtuluş hareketine bir son vermek yerine, bu hareketin yeni bir adımını noktalayan olaylar olmuştur. Arap ülkelerindeki halklar savaşımlarını kararlılıkla sürdürüyorlar ve kurtuluşa dek kesinlikle sürdüreceklerdir.

Amerikan emperyalistlerinin ve İsrailli paralı askerlerin geçici zaferleri, kendi stratejik yanılgılarına dönüşmüştür ve bütün alanlarda onlara gitgide daha büyük güçlükler çıkarmaktadır. Amerikan emperyalistlerinin her zaman kendi arka bahçeleri olarak gördükleri Latin Amerika'da devrimci hareket canlı bir biçimde gelişmekte ve Latin Amerika halkı, dünyanın bu kesiminde Amerikan emperyalistlerinin müdahaleci, saldırgan siyasetine ve Amerikan uşağı gerici hükümetlere karşı çıkmaktadır.

Birleşik Amerika'da da Johnson hükümeti, Amerikan yönetici kliğiyle Amerikan halkının gitgide daha çok güçlenen protestoları arasındaki çelişmelerle karşı karşıyadır. Amerikalı zencilerin kaynayan, yaygın savaşımı, Johnson kliğinin iç ve dış siyasetine indiril-

miş zorlu bir saldırı vuruşudur. Başkan Johnson bugüne dek böylesine bir çıkınaza girmemişti. 14 Ağustos 1967 tarihli *U.S. News World* dergisi, savaşın, ırk çatışmasının, büyüyen bütçe açığının, kongre, müttefikler ve dolarla ilgili dertlerin hükümete her yönden baskı yapan kötü haberler olduğunu kabul ediyordu. Birdenbire, Beyaz Saray'daki durum çatısı çökmek üzere olan bir binadaki durumu andırmaktadır.

Amerikan emperyalistleri Vietnam'da, dünyada ve hattâ Birleşik Amerika'da zorluklarla ve açmazlarla karşılaşmalarına karşın, inatçı, savaşçı ve saldırgan nitelikleri yüzünden, ekonomik ve askerî kaynaklara da sahip olduklari için, ülkemizdeki saldırı savaşlarını yürütmek üzere hâlâ bir askerî güç politikasını benimsemeyi sürdürmektedirler. Amerikan emperyalistlerinin planları nelerdir?

1. Güneydeki Amerikan birliklerinin sayısını artırarak Kuzeye zorlu akınlar düzenlemek, sınırlı-savaşı büyük bir hızla sürdürmek. Johnson, geniş hesaplar yaptıktan, lehte ve aleyhteki öğeleri tarttıktan sonra, Güneydeki Amerikan birliklerinin sayısını 50 bin kişi daha artırmaya, böylece Güney Vietnam'daki toplam Amerikan kuvvetlerinin sayısını Temmuz 1968'e dek 500 binin üstüne çıkarmaya karar vermiştir.

Oysa, Amerikan emperyalistleri, Vietnam'da birliklerinin az olmasından dolayı değil, haksız bir saldırı savaşı yürüttükleri, savaşın yönetiminde birçok hatalar işledikleri ve stratejik bir çıkmaza ve taktik bakımdan bunalımlara düştükleri için, zor ve kımıldayamaz bir durumdadırlar. Bu nedenle, birliklerini 50 bin, 100 bin ya da daha fazla artırsalar bile, ülkemizin güneyindeki genel çıkmaz durumlarından kendilerini kurtaramazlar. Dağınık ve savunma durumundaki güçlüklerinin üstesinden gelemezler, kendi lehlerine bir dönüş noktası sağlayamazlar ve hiçbir biçimde

kahraman Güneyin silâhlı kuvvetlerinin ve halkının gitgide güçlenen kararlı saldırı vuruşularıyla baş edemezler.

Denilebilir ki; Amerikan emperyalistleri Güneydeki birliklerini 100 bin, 200 bin ya da daha fazla artırsalar da, ülkemizin güneyinde kesinlikle daha da ciddi yenilgilere uğrayacaklardır.

Bu yakınlarda, Saygon'a dokuzuncu yolculuğunda McNamara, Westmoreland'e Güneydeki mevcut Amerikan birliklerinin etkinliğini artırmak için, Amerikan askerlerinin şimdi sekizde-bir fiili savaşa katılma oranının yükseltilmesini önermiştir. Ama Amerikan ve kukla birliklerinin birçok bölgelere dağıldığı ve birçok görevler yüklendiği bir zamanda, Westmoreland bunu nasıl gerçekleştirebilir? Bu durum düzeltilemez. Amerikan birliklerinin örgütlenmesi büyük çapta savaş malzemesine ve teknolojiye bağlıdır, bu yüzden de çok hantaldır ve büyük bir lojistik desteği gerektirir. Teknik donatım ve lojistik malzemeler azaltılırsa, Amerikan birlikleri savaş görevlerini yürütemez duruma düşerler, çünkü güçlerini oluşturan bu şeylerden yoksun bırakılmış olacaklardır. Bu yüzden de, savaşa fiilen katılan Amerikan saldırgan birliklerinin oranı düşük kalmaya mahkumdur. Bu, Amerikan emperyalist saldırganları için acı bir gerçek, bir zayıflık ve önemli bir güçlüktür.

Amerikan emperyalistleri, geçici askerî sınır çizgisi boyunca bir engel çekmeyi planlıyorlar. Oysa hiçbir müstahkem engel halkımızın gücü karşısında yıkılmaktan kurtulamaz. Bu engeli çekmenin sonucu, Amerikan birlikleri daha da dağınık bir hale gelecekler, daha da atıl ve bir savunma durumu içine düşeceklerdir.

Amerikan emperyalistlerine göre, savaşı hızla bitirmek için, hava ve deniz kuvvetlerinin Kuzeye karşı

akınlarını hızlandırmaları gerektiğinden, karadaki, su yollarındaki ulaştırma hatlarımıza, öncü kuruluşlara, kentlere ve kasabalara, yerleşik yerlere vb. vuruşlarını hızlandırıyorlar. Oysa, son zamanlarda McNamara'nın kendisi kabul etmektedir ki, Kuzeyde yeni hedefleri bombalamakla, bunun sonuçları ne olursa olsun, Birleşik Amerika savaşı kazanamaz ya da kısaltamaz. Sorun şudur ki, savaş, Güney Vietnam topraklarında çözüme ulaşacaktır.

Artık Amerikan emperyalistleri, açmaz durumlarıyla daha çok çileden çıkarak kıvranacaklardır. Kentlerimize, köylerimize, yerleşik yerlere zorlu vuruşlar indirebilirler, ulaştırma hatlarımıza indirdikleri vuruşları daha da yoğunlaştırabilirler, barajlarımızı, kanallarımızı bombalayarak harap etmeyi hızlandırabilirler ve kıyı bölgelerimizdeki kuşatmayı güçlendirebilirler. Ama yine de, halkımızın, Kuzeyi korumak, Güneyi kurtarmak ve anayurdu yeniden birleştirmeye doğru ilerlemek için Amerikan saldırganlarını tamamıyla yenilgiye uğratmadaki kararlılığını sarsamayacakları kesindir.

Halkımız özverilikler göstermekten ve zorluklardan yılmaz, Amerikan emperyalistlerinin hiçbir tehditinden korkmaz. Halkımız, derin yurtseverliği, zekâsı, yaratıcılığı ve büyük örgütlenme yeteneğiyle Kuzeyi ekonomik bakımdan daha da güçlü yapmaya, ulusal savunma alanında, savaşın ateşi ortasında üretimin daha da ilerlemesini sağlamaya, bütün durumlarda kesintisiz ulaştırma ve haberleşme sağlamaya ve halkımızın bütün gereksinmelerini, özellikle cephenin gereksinimlerini karşılamaya kararlıdır.

Ülkemizin güneyine saldırmak için büyük bir saldırgan kuvvet kullanmak, Amerikan emperyalizminin tarihindeki en ciddi stratejik yanılgılardan biridir. Bu yanılgının bir parçası olarak, savaşı ülkemizin kuzeyi-

ne tırmandırmak için hava ve deniz kuvvetlerinin kullanılması da, Amerikan emperyalistlerinin en ciddi yanılgılarından, benimsedikleri en şaşkın önlemlerden biridir. Amerikan generalleri ve Pentagon'daki saha hizmeti subayları, bu gerçeğe bakmaksızın, ancak savaşı Kuzeye tırmandırmakla inisiyatifin yeniden elde edileceği ve durumun tersine döneceği savındadırlar.

Şu açık bir gerçek ki, sürekli yenilgiyle karşılaşan şaşkın Amerikan emperyalistleri daha da şaşkınlığa uğramışlardır. Askerlerinin sayısını ne kadar artırırlar, Kuzeye karşı yoketme savaşını ne kadar çok tırmandırırlarsa siyasî açıdan o kadar çok yalnızlığa itilecekler, yalnızca Kuzeyde değil, Güneyde ve esas olarak Güneyde, daha kepazece yenilgilere uğrayacaklardır.

2. Amerikan emperyalistleri, sınırlı-savaşlarını tüm ülkeye yayma macerasına girişebilirler. Bu olasılığa karşı kendimizi yeterince hazırladık. Sınırlı-savaşı Kuzeye yayarlarsa, Amerikan emperyalistlerinin hızla, tam bir yenilgiye uğrayacakları kesindir. Ellerinde 1 milyondan fazla asker bulunmasına karşın, Amerikan emperyalistleri Güneyde yenilmişlerdir. Piyade birlikleriyle savaşı Kuzeye yayarlarsa daha ne kadar birliğe gereksinimleri olacaktır? Kuzeye saldırı, bir başka büyük savaş alanı açmak demektir. Amerikan emperyalistlerinin kuvvetleri daha da dağınık hale gelecek ve kolayca yokedilebileceklerdir.

Biz kendimizi yeterince hazırlamış bulunuyoruz; Kuzeye piyade birlikleri yollama macerasına girişirlerse, Amerikan emperyalistlerine çökertici vuruşlar indirmeye hazırız. Savaşı Kuzeye yayarlarsa, savaş daha da karmaşık bir durum alacaktır; çünkü, Kuzeye saldırmakla, sosyalist kampa üye bir ülkenin kıta topraklarına saldırmış olacaklardır. Amerikan emperyalistleri, ölçülemez derecede ciddi sonuçlarla karşılaşa-

caklardır. Savaş Amerikan emperyalistlerinin öznel umutlarına göre gelişmeyecektir. Bu, hasımlarının siyasetine ve eylemlerine de dayanacaktır. Halkımız saldırganları yoketmeye hazırdır.

Amerikan emperyalistleri savaşı Laos Krallığına da yayabilirler ve Kamboçya Krallığına karşı kışkırtmalarını yoğunlaştırabilirler. Amerikan emperyalistleri, savunma durumuna düşmüşler ve Güney Vietnam'daki saldırılarında yenilgiye uğramışlardır. Savaşı tüm Hindiçini yarımadasına yayarlarsa, kesinlikle daha büyük güçlüklerle karşılaşacaklar ve daha ciddi yenilgilere uğrayacaklardır. Yaşamda olduğu kadar ölümde de birleşmiş olan Vietnam, Laos ve Kamboçya halkları, güzelim Hindiçini yarımadası üzerindeki üç kardeş halk, tam zaferi kazanabilmek için, ortak düşmanları emperyalist Amerikan saldırganlarına karşı omuz omuza savaşacaklardır. Amerikan emperyalistlerinin bütün faaliyetleri, çok inatçı olduklarını açıkça göstermektedir. Acı yenilgilerine karşın, hâlâ, ülkemizin güneyine karşı saldırılarını sürdürmekte diretiyorlar. Vahşi saldırı savaşlarını hızlandırmaya çalışıyorlar.

Bu durum karşısında, halkımızın anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişi yeni, büyük ve acil görevler ve gereksinimler ortaya koymaktadır. Kazandıkları büyük zaferlerle halkımız, her iki bölgede de, sıkıca birleşecek, bütün güçlüklerin ve engellerin üstesinden gelecek, saldırı durumunu güçlü bir biçimde geliştirecek, Amerikan emperyalistlerinin tüm savaş çabalarını kesin bir biçimde ezerek ileri atılacak, 1 milyondan fazla askerden oluşan Amerikan, kukla ve uydu birliklerini tamamıyla yenecek, yüce tarihsel görevini yerine getirecek ve anti-Amerikan ulasal kurtuluş direnişini nihaî zafere götürecektir.

Anayurdun büyük cephesi Güney Vietnam'da, yurt-

taşlarımız ve kahraman Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri, baş eğmezliği, yürekliliği ve zekâyı bilemekten, bütün zor sınavlardan başarıyla geçmekten ve kahraman Vietnam halkının tarihine en şerefli sayfaları yazmaktan bir ana bile geri durmamışlardır. Güney Vietnam halkı zafer bayrağını yükseklerde dalgalandırmış, yenilgi bilmez Nguyen Ding Chicu, Truong Dinh, Thu Khoa Huan geleneklerine, Nam Ky ayaklanma geleneğine, anayurdun asıl kalesi olma şanına, tüm ulusun ve sevgili Başkan Ho'nun güvenine tam yaraşır olduğunu göstermiştir.

Güney Vietnam halkı kahramandır. Tüm ulus gözlerini yurttaşlarımıza ve Güney Vietnamlı savaşçılara çevirmiş bulunuyor ve, GüneyVietnam'ın mutlaka zafere ulaşacağına, Vietnam halkının mutlaka zafere ulaşacağına olan sarsılmaz inançla Güney Vietnam'la sıkıca birleşiyor. Silâhlı kuvvetler ve Güney Vietnam halkı, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin önderliği altında zafere doğru ilerlemeye, düşmana durmadan saldırmaya, inisiyatiflerini geliştirmeye ve çeşitli savaş alanlarında halk savaşını hızlandırmaya çalışıyorlar.

Başarılı 1966-67 kış-bahar saldırısından buyana, silâhlı kuvvetler ve Güney Vietnam halkı ileri atılımlarını, siyasî alanda olsun askerî alanda olsun, dağlık ve ovalık bölgelerde olduğu kadar kent merkezlerinde de düşmana saldırılarını sürdürüyorlar. Tru Thien, Beşinci Bölge ve Tay Nguyen yüksek yaylalarından doğu, merkezî ve batı Nam Bo'ya dek, gerillalar ve büyük çaplı kuvvetler, etkinliklerini güçlü bir biçimde geliştiriyorlar, düşmana ağır kayıplar verdiriyorlar ve düşmanı daha da kımıldayamaz bir duruma sokuyorlar.

Güney Vietnam savaş alanında, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri, Amerikan birliklerini ve kukla savaş gruplarını yok etme yeteneğini açıkça ortaya koymuştur. Önümüzdeki günlerde, Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri

mutlaka amansız vuruşlar indirecek ve büyük zaferler kazanacaktır. Düşmana tekrar tekrar saldıracak, birçok büyük Amerikan ve kukla birliklerini yokedebilecek ve daha büyük zaferler kazanacaktır. Güney Vietnam savaş alanında gerilla faaliyetleri daha da geliştirilmiştir. Önümüzdeki günlerde, bu faaliyetler, düşmanı her yerde yoketme yeteneğini açıkça gösterecek, savaşmak için düşmanı dağılmaya zorlayacak, büyük çaplı savaşlarla birlikte, birçok büyük zaferler sağlayacaktır.

Güney Vietnam'daki askerî faaliyetlerin yanısıra, siyasî savaşımlar da, düşmanı doğrudan etkilemekte, Amerikan birliklerinin savaşma azmini kırmakta, kukla yönetimin ve silâhlı kuvvetlerinin silâhlarını elinden almaktadır. Önümüzdeki günlerde, Güney Vietnam halkının, özellikle kent merkezlerindeki siyasî faaliyetleri, mutlaka birçok şanlı zaferler kazanacaktır. Güney Vietnam halkı ve silâhlı kuvvetleri, düşmana karşı giriştikleri üst üste ve genel saldırıların yanısıra, başarılı 1966-67 saldırısını sürdürmeye, kurtarılmış bölgeleri geliştirmeye ve pekiştirmeye, direnişi daha da hızlandırmak ve nihaî zafere ulaştırmak için daha çok insan gücü ve kaynağı seferber etmeye çalışmaktadır.

Ağustos ortalarında, Güney Vietnam savaş alanlarında kazanılan büyük zaferlerin yarattığı coşkulu hava içinde, olağanüstü bir toplantı yapan Ulusal Kurtuluş Cephesi, Güney Vietnam devriminin geçmişteki büyük zaferlerini geliştirmeyi amaçlayan, mevcut durumun ve devrimin gereklerine karşılık veren ve kahraman Güney Vietnam halkının anti-Amerikan ulusal kurtuluş savaşımında daha büyük zaferlerin yolunu çizen Cephe'nin siyasî programını onaylamıştır.

Siyasî program, ulusal kurtuluş hedeflerini ve Güney halkımızın görevlerini göstermektedir: tüm halkı birleştirmek, Amerikan emperyalistlerinin saldırgan

savaşlarını kararlı bir biçimde yenilgiye uğratmak, kukla yönetimi devirmek, ulusal ve demokratik geniş bir koalisyon yönetimi kurmak, bağımsız, demokratik, barışçı, tarafsız ve müreffeh bir Güney Vietnam kurmak, anayurdun barışçı yollarla yeniden birleştirilmesine doğru ilerlemek.

Cephe'nin siyasî programı, kahraman Güney halkının büyük ulusal birlik bayrağıdır; bu, savaşma ve kazanma kararlılığının bir bayrağıdır; bu, Amerikan saldırganlarını yerlebir etme kararlılığının bayrağıdır. Bu, 14 milyon nüfuslu Güney halkını, zaferlerinden yararlanmaya, 1 milyondan fazla askerden oluşan Amerikan, kukla ve uşak kuvvetlerini yenmek, büyük ve kahramanca zaferler kazanmak için ileri atılmaya çağıran bir hücum borusudur.

Kahraman Güney halkı, Cephe'nin geçenlerde açıkladığı siyasî programın ışığında, taşıdığı bütün yeteneklerini ve saldırı gücünü büyük ölçüde geliştirecek, askerî ve siyasî savaşımını hızlandıracak, büyük halk savaşını yeni bir düzeye çıkaracak ve Amerikan saldırganlarını ve uşaklarını tam bir yenilgiye uğratacaktır.

Kuzeyde, Partimizin Merkez komitesi'nin, saygın ve sevgili Başkan Ho'nun başkanlığındaki hükümetin önderliğinde silâhlı kuvvetlerimiz ve halkımız, yürekten ve tüm yeteneğini ortaya koyarak, üretimi ve savaşı birlikte yürütmeye, büyük cepheye karşı büyük cephe gerisinin yükümlülüğünü kararlılıkla yerine getirmeye çalışmaktadırlar. İki yılı aşkın bir süredir Kuzey silâhlı kuvvetlerimiz ve halkımız bütün güçlükleri yenmiş, yüreklilikle savaşmış, üretimde, savaşta ve cepheye hizmette birçok büyük başarılar göstermişlerdir. Önümüzdeki günlerde savaşımız daha da zorlu olacaktır. Bu nedenle silâhlı kuvvetlerimizin ve halkımızın görevleri daha ağır olacak ve bütün alanlarda

daha büyük başarılar elde etmek için görülmemiş çabalar harcamamız gerekecektir.

Kuzeyin partimiz, hükümetimiz ve Başkan Ho tarafından saptanan şerefli ve ağır görevleri şunlardır: "Hem üretimi hem savaşı yürütmek, insan ve malzeme kaynaklarını seferber etmek, düşmanı Kuzeye karşı giriştiği yoketme savaşında yenilgiye uğratmaya katkıda bulunmak, bütün savaş koşullarında üretimi şaşmadan hızlandırmak, Güneydeki devrimi içtenlikle ve elden gelen her şeyle desteklemek, ve aynı zamanda, Amerikan emperyalistlerinin sınırlı-savaşı ülkemizin her yanına yayma planlarına karşı önlemler almak." Bu görevleri her yönüyle ve derinliğine kavramalı, yılmadan, elden gelen her yolla yerine getirmeye çalışmalıyız. Savaş cephesinde, halk savaşını hızlandırmalı, Amerikan emperyalistlerinin ülkemizin kuzey kesimine karşı yoketme savaşını yılmadan yenilgiye uğratmalı, yiğit ve başarılı eylemlerle Amerikan saldırganlarını yenmek için kararlılığın bayrağını yükseltmeliyiz.

Silâhlı kuvvetlerimiz ve halkımız, Amerikan emperyalistlerinin savaşı tırmandırmak için attıkları her adıma gereken karşılığı vermelidirler. Sosyalist Kuzeyin o manevî, maddî, siyasî ve askerî gücünü şevkle geliştirmeli, aynı zamanda Amerikan emperyalistlerini yenmek için, sosyalist ülkelerin yardımından etkin bir biçimde yararlanmalıyız. Uyanıklığımızı sürekli olarak artırmalı, Amerikan emperyalistlerinin yoketme savaşına karşı savaşma görevimizin sürekli, uzun ve kararlı yapısını iyice kavramalıyız. Amerikan emperyalistlerinin barış için iyiniyet gösterecekleri konusunda hiç hayal kurmuş değiliz. Onların caniyane ellerini ancak, hava, deniz ve topçu kuvvetlerine zorlu ve sürekli vuruşlar indirerek, onlara ağır kayıplar verdirerek, güçlerini ve saldırganlıklarını zayıflatarak, dur-

durabiliriz. Amerikan emperyalistlerinin hava, deniz ve topçu kuvvetlerine zorlu ve sürekli vuruşlar indirmek, kahraman Güneyin silâhlı kuvvetleriyle halkının bütünlüğünü sağlamaya yönelik en gerçekçi ve en etkin eylemdir; aynı zamanda, ülkemizin her yerindeki silâhlı kuvvetler ve halkımız için büyük bir yüreklendirme öğesidir.

Silâhlı kuvvetlerimizin ve halk ordusunun çeşitli dallarının savaş etkinliğini geliştirmeye çalışmalı, olabildiğince çok Amerikan uçağını, savaş gemisini ve topçu birliğini yoketmek ve sosyalist Kuzeyi daha yeterli bir biçimde korumak için, Amerikan uçaklarına, savaş gemilerine ve topçu birliklerine karşı atış şebekemizi daha da etkin bir duruma getirmeliyiz.

Amerikan hava kuvvetleriyle savaşmak için daha başka yöntemler bulmalıyız. 14 Eylül 1967'ye dek, iki yılı aşkın bir süredir, Amerikan eperyalistlerinin Kuzey üzerinde 2300 uçağı düşürülmüştür. Bu, Amerikan hava kuvvetlerinin taktiklerinin trajik iflâsını, bizim de kuvvetlerimizin ve silâhlı dallarımızın her biri tarafından geliştirilmiş yaratıcı ve uygun taktiklere sahip olduğumuzu gösterir.

Şimdi, Amerikan emperyalistlerinin yeni planları ve baltalama eylemleriyle karşı karşıya olduğumuza göre, düşmanı sürekli olarak şaşırtmak ve ağır yenilgilere uğratmak için, daha yürekli, daha verimli taktikler hazırlamak bizim açımızdan daha da gerekli olmuştur. Ayrıca, Amerikan donanmasına ve topçu birliklerine karşı savaş yöntemlerini iyileştirmeye ve geliştirmeye de çok dikkat etmeliyiz. Yılmaz, militan bir kararlılık, kahramanlık, yüreklilik ve zekâyla, mevcut silâhlarımızın üstünlüğünü geliştirmek için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız. Amerikan donanmasına ve topçusuna gereken karşılığı vermek için son derece etkin taktikler bulmakta kararlı olmalıyız. Düşmana

karşı amansız bir savaş yürütmenin yanısıra, hava savunma görevlerimizi de gerçekleştirmemiz gerekecektir. Halkımızın hava savunma sistemini sağlamlaştırmaya devam etmek, düşman uçaklarının ve savaş gemilerinin saldırılarına karşı alârm şebekemizi geliştirmek ve sağlamlaştırmak, özellikle fabrika, hastane, okul vb. gibi nüfusun yoğun olduğu yerlerde daha çok sığınak ve haberleşme siperleri yapmak ve bunları pekiştirmek gereklidir. Halkın hava savunmasında başarı gösteren kişileri, birimleri ve bölgeleri övmek ve armağanlandırmak gerekir. Aynı zamanda, hava savunma görevlerini savsaklayan kişilere, birimlere ve bölgelere karşı uygun disiplin önlemleri alınmalıdır. Böyle bir savsaklama, kaçınmamız gereken zararlara, kayıplara yol açacaktır.

Haberleşme ve ulaştırma alanında, askerlerimiz ve halkımız büyük çabalar harcadılar, yüreklilikle, kahramanca savaştılar, görülmemiş başarılar kazandılar. Gelecek günlerde, bu alanda daha büyük zaferler kazanmak için daha büyük çabalar harcamalıyız. Düşman saldırıları nice zorlu, nice gaddarca olursa olsun, cephenin, savaş ve üretimin istemlerini en iyi biçimde karşılamak için, düzgün haberleşme hatları sağlamada ve halkın geçimini güvenceye almada da kararlı olmalıyız.

Kuzeyin silâhlı kuvvetleri ve halkı, Amerikan emperyalistlerinin yoketme savaşına karşı direnişlerini sürdürürlerken, kara savaşını Kuzey Vietnam'a da yaymayı göze almaları olasılığına karşı, düşmanla savaşmak ve onu yenmek için hazırlanmaktan da geri kalmamalıyız. Amerikan kara kuvvetlerini, ayrıca, hangi çapta olursa olsun, silâhlı kuvvetlerinin herhangi birini alt etmek için, ideolojik ve örgütsel hazırlıklar yapmayı daha dikkatli ve daha acil bir biçimde sürdürmeliyiz. Düşmanı bütün savaş koşullarında yenebil-

mek için, yoketme savaşına karşı verdiğimiz savaşımı bu hazırlıklarla sıkı sıkıya birleştirmeliyiz.

Üretim alanında parti ve devletin ekonomiyi kurma ve geliştirmedeki eğilim değişiklikleri içeren politika ve planlarını kesinlikle uygulamalı, sosyalizmin maddî ve teknik temelini kurma çalışmalarını sürdürmeliyiz. Anti-Amerikan ulusal kurtuluş savaşımının ivedi istemlerini, sosyalist kuruluşun istemlerini, halkın günlük yaşama ilişkin istemlerini karşılayabilmek için elimizden gelen her şeyi yapmalı, devlet planını kararlılıkla gerçekleştirmeliyiz.

Tarımsal ve endüstriyel üretimi hızlandırmalı, yerel sanayileri geliştirmeye önem vermeli, halkımızın ekonomik kaynaklarını ve ulusal savunma gücünü artırmaya çalışmalıyız. Son iki yıl içinde, partinin ve hükümetin doğru önderliği altında ve zorlu savaş koşullarında Kuzey Vietnam ekonomisi sosyalizmin üstünlüğünü gösteren bir örnek oluşturmuştur.

Kuzey Vietnam'ın sosyalist tarımı, gübreleme, sulama, üretimi artırma amacıyla entansif tarım, yıllık üründe artış, tarıma yeni toprak açma vb. gibi sorunlarda iyi sonuçlar vermiştir. Yeni yaratılan sanayimiz, üretimi geliştirme, halkın geçimini iyileştirme ve ulusal savunmaya hizmet alanlarında çok önemli katkılar sağlamıştır.

Halkımız, bu başarılara dayanarak, zorlu savaş koşulları altında, Kuzey Vietnam'da sosyalist kuruluşu daha yeterli bir biçimde gerçekleştirebilir ve kesinlikle gerçekleştirecektir. Halkımızın, tüm ülkedeki anti-Amerikan ulusal kurtuluş savaşımı çok ivedi bir duruma girmiştir. Kuzey Vietnam, tüm ülkenin büyük cephe gerisi olarak, "her şey cephe için, her şey zafer için" sloganını gerçekleştirme uğrunda tüm insan gücünü ve kaynaklarını seferber etmeye kararlıdır.

Partinin ve hükümetin uzak görüşlü önderliği, hal-

kın sarsılmaz dayanışması, savaşmak ve kazanmak için kararlılığı, anayurdun bağımsızlık ve özgürlüğü için her şeyden özveride bulunma ruhu ve olağanüstü çabaları, uzun ve zorlu bir savaş verebilmek için yeterli bir güce sahip olmanın, daha büyük başarılar kazanmanın ve nihaî zafere doğru ilerlemenin en temel güvenceleridir.

Halk Silâhlı Kuvvetlerimiz, düşmanın tasarılarını ve bugünkü devrimci ve askerî görevlerimizi tam olarak derinliğine bilmeli, zaferi kazanmak için kararlı bir biçimde savaşma ruhunu ayakta tutmalı, kahraman Vietnam halkının gerçekten yenilgi bilmez silâhlı kuvvetleri haline gelebilmek için savaş gücümüzü artırmalıdır. Anti-Amerikan savaşın bütün alanlarında, Halk Silâhlı Kuvvetlerimizin subayları, erleri, birlikleri binlerce kahramanlık örneği vermişlerdir. Anti-Amerikan savaşm bütün alanlarmda Halk Silâhlı Kuvvetlerimiz, Başkan Ho'nun, Amerikan saldırganlarmı kararlı bir biçimde savaşarak yenilgiye uğratma bayrağını halkla omuz omuza vererek yükseltmişler ve parlak zaferler kazanmışlardır.

Bugünkü, anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişsavaşında Halk Silâhlı Kuvvetlerimiz, halkımızın vurucu gücü olarak, başarılarından, saflarını sıklaştırmaktan ve düşmanla savaşmaktan büyük kıvanç duymaktadır. Öznelliğe ve kendini beğenmişliğe düşmemeli, savaşma yeteneğimizi iyileştirmek için aralıksız savaşım vermeye, savaş gücümüzü geliştirmeye ve bugüne kadar iyi savaşmış olan Halk Silâhlı Kuvvetlerimizi daha iyi savaşmaya, savaşın bütün koşullarında kararlı bir biçimde savaşmaya ve emperyalist Amerikan saldırganlarını yoketmeye çaba göstermeliyiz.

Halk Silâhlı Kuvvetlerimizin bugünkü görevi, savaşmak ve aynı zamanda Amerikan saldırganlarını

tam bir yenilgiye uğratmak için çelik gibi, yenilmez bir güç olmaktır. Biliyoruz ki, düşmanı yenmek için, silâhlı kuvvetler belli bir sayıda birliğe ve aynı zamanda üstün bir niteliğe sahip olmalıdır. Bu ikisinden, niteliğe özel önem verilmelidir. Bir bölüğün üstün nitelikte olması için, sıradan on bölük kadar güçlü olması gerekir.

Marksizm-leninizmin askerî teorisine göre bir devrimci kuvvetin gücü yalnızca birliklerinin sayısıyla ölçülmez. Kuşkusuz nicelik zorunludur, ama belli bir niceliğe ulaşıldıktan sonra nitelik belirleyici rol oynar. Niteliği geliştirmeye önem vermek, Halk Silâhlı Kuvvetlerimizin değerli bir geleneği ve büyük bir deneyimidir. 1945 öncesi genel ayaklanma döneminin gerilla birliklerinden, sömürgeci Fransız saldırganlarına karşı direniş sırasındaki ordu birliklerine dek, halk ordumuz, yüksek savaş niteliği sayesinde, büyük düşman birliklerini yenmede küçük birlikler kullanmış ve her yerde zaferler kazanmıştır.

Zaferler kazanmak için birliklerin, subayların eğitimine, erlerin geliştirilmesine, siyasî ve askerî yeniden eğitime harcanan çabalar, Halk Silâhlı Kuvvetlerimizin Fransa'ya karşı direnişinde savaşın bütün görevlerini üstün bir biçimde yerine getirmesine hizmet etmiştir. Son birkaç yıldır, "ilk üç" atılım ve "yenme kararlılığı" birliklerini kurma seferberliği Halk Silâhlı Kuvvetlerimizin hızla büyümesine ve parlak zaferler kazanmasına önemli katkıda bulunmuştur. Sayıca üstün ve daha güçlü silâhlarla donanmış bir düşmanı yenmede yüksek nitelikte bir kuvvet kullanan Güney ordusunun ve halkının verdiği örnek, bizi, sürekli savaşıma ve Halk Silâhlı Kuvvetlerimizin niteliğini daha da iyileştirmeye özendiriyor.

Amerikan emperyalistlerinin yoketme savaşına karşı savaşımda, savaşma niteliğini geliştirme göre-

vinin önemli etkisini açıkça anlamış bulunuyoruz. Nguyen Viet Xuan Uçaksavar Topçu Taburu, 6. Roket Alayı, hava kuvvetlerinin 1. ve 2. bölükleri, donanmanın 7. Bölüğü, birçok topçu birlikleri, birçok sivil savunma milis birlikleri vb. çok iyi savaşmışlardır; bunlar yüksek savaşma niteliğine sahip birliklerin tipik örnekleridir. Halkımızın, geçmişteki Fransızlara karşı direnişi, gerek tüm süreci boyunca, gerek çeşitli çarpışmaların ve harekâtlarm gelişmesinde, birlik niteliğinin büyük rolünün parlak örneklerini vermiştir.

Bugünkü anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişinde, Amerikan emperyalistleri ve uşakları kadar çok askerimiz ve modern silâhlarımız yok, ama onları yine de yendik. Bu, birliklerin niteliğinin büyük rolünü kanıtlar. Her tip birliğin, her askerî görevin ve her özel birliğin, genel olarak da Halk Silâhlı Kuvvetlerinin tümünün stratejik etkinliğini ve savaş etkinliğini dikkatle inceledikten sonra, birliklerin niteliğinin büyük rolünü açıkça anlamış bulunuyoruz. Bu yüzden, bugün, birliklerin niteliğini iyileştirme ve savaş gücünü geliştirme sorunu, stratejik önem taşıyan, halkımızın Amerikan saldırganlarmı tam bir yenilgiye uğratma yolundaki kesin, büyük kararının gerçekleştirilmesinde belirleyici anlamı olan bir sorundur. Birliklerin niteliğini iyileştirmek ve üç tip birliğin savaş gücünü geliştirmek için harcanan çabalar, verilen savaşımlar, hiç kuşkusuz Halk Silâhlı Kuvvetlerimizin stratejik ve savaş yeterliliğini kat kat artıracak, büyük bir ilerleme ve ileri doğru büyük bir atılım yaratacak, direnişin siyasî ve askerî durumunda büyük değişikliklere yol açacaktır.

Silâhlı kuvvetlerin niteliğini iyileştirme sorunu, siyasî, askerî, lojistik, ideolojik ve örgütsel yeterlilik gibi bütün alanları kapsayacak bir biçimde, geniş kapsamlı olarak ele alınmalıdır. Amerikan emperyalistlerini

bütün savaş koşullarında yenmek için, Halk Silâhlı Kuvvetlerinin her parçasının gücünü geliştirmek amacıyla, bu politikayı, üç tip birliğin —nizamî, yerel ve gerilla birliklerinin— her birinde, bütün askerî görev ve dallarda, her düzeydeki bütün askerî organlarda uygulamalıyız.

Nizamî birliklerin savaş yeteneğini daha da artırmaya çalışmalıyız; bütün nizamî birliklerin daha iyi savaşır duruma gelmelerine, gerçekten de her savaşı kazanacak, ülkemizin her yerinde düşmanı sürekli olarak, çabucak ve tam olarak yokedecek demir yumruklar olmalarına çaba göstermeliyiz. Yerel kuvvetlerin savaş gücünü, dağlık bölgelerden kıyı bölgelerine dek güçlü olmaları, bölgelerinde üstün savaş yeteneğine sahip olmaları, gerek bağımsız gerek milis ve nizamî kuvvetlerle birlikte çarpışabilmeleri, bütün görevleri üstün bir biçimde başarabilmeleri, düşman kuvvetlerini yoketmeleri, gerilla savaşı yapmaları ve halkı korumaları için artırmaya daha da önem vermeliyiz.

Savunma milislerinin savaş gücünü ve sayısal gücünü artırmaya, böylece savunma milisinin güçlü, sağlam ve düşmana karşı eldeki silâhlarla ya da elde edilecek bütün silâhlarla çarpışmaya ve iyi çarpışmaya hazır yaygın bir silâhlı kuvvet durumuna gelmesine, üretimde bir atılım gücü rolü oynamasına, yerel ve nizamî birliklere yüksek nitelikli subay ve asker sağlamasına önem vermeliyiz.

Silâhlı kuvvetlerin askerî organlarının ve okullarının, askerî önder ve kumandanlara yardımcı olabilecek üstün nitelikte pek çok subay eğiten, geliştiren, böylece Halk Silâhlı Kuvvetlerinin geliştirilmesine ve savaş görevini yerine getirmesine etkin bir biçimde katkıda bulunabilen bir niteliğe kavuşturulmasına daha da önem vermeliyiz. Şu koşulları yerine getirmeye çaba göstermeliyiz:

1. Subay ve erlerin, kutsal anti-Amerikan ulusal kurtuluş görevini daha iyi anlayabilmeleri, engin bir devrimci ruha, güçlü, atılgan bir ruha ve yüksek savaş iradesine sahip olmaları, Parti Merkez Komitesi'nin, hükümetin ve Başkan Ho'nun çevresinde sıkıca birleşmeleri, parti politika ve çizgisini, partinin yüksek organlarının emirlerini ve başka görevleri tam olarak yerine getirmeleri, Amerikan saldırganlarını kesinlikle yenilgiye uğratmaları, savaşın bütün koşulları altında en büyük zaferler kazanmalarını sağlamak için siyasî ve ideolojik düzeylerini yükseltmek.

2. Subay ve erlerin teknik ve taktik düzeylerini yükseltmek için, eğitimlerinin, silâh ve teçhizatın bakımını yapabilecek, bunları ustaca kullanabilecek, halk savaşının taktik ilkelerini ve savaş yöntemlerini esnek ve etkin bir biçimde uygulayabilecek bir düzeye ulaşmalarını sağlamak. Savaşta ve eğitimde kararlılık, yüreklilik, beceri ve yaratıcılık niteliklerinin gelişmesine önem vermek. Aynı zamanda, askerî harekâtlara girişebilmeleri, birliklerini yerleştirebilmeleri, zorunlu ve çetin koşullarda bütün savaş alanlarında sürekli olarak savaşabilmeleri için, birliklerin eğitimine özel önem vermek.

3. Örgütleri ve teçhizatı, bunların savaş gereklerine, farklı birliklerin özelliklerine, görevlerine ve farklı savaş koşullarına ve kendi yeteneklerimize uyabilmelerini, böylece çeşitli birliklerin düzenli, esnek, örgütsel açıdan güçlü, büyük bir savaş gücü haline gelebilmelerini sağlamak için yeniden düzenlemek ve iyileştirmek. Örgütleri biçimlendirmek, kuvvetleri akılcı bir biçimde düzenlemek ve askerî harekâtlarda ve çarpışmalarda uygulanmak üzere çeşitli örgütler için çalışma alışkanlıkları ve yöntemleri yerleştirmek.

4. Parti örgütlerini ve yığın örgütlerini biçimlendirmek; parti komite ve kollarını, her alanda güçlü ve

dengeli olabilmelerini sağlamak için biçimlendirmek; partiyi düzenli bir biçimde geliştirmek; parti üyelerini, yüksek bir siyasî düzeye sahip olmaları ve yığınları seferer edebilmeleri için geliştirmek; parti kademeleri için yukarıdan aşağıya önderlik yöntemleri yaratmak; partinin önder rolünü bütün koşullar altında sürekli olarak yükseltmek; bütün görev ve amaçları gerçekleştirebilmeleri için bütün üyelerin zekâ ve yeteneklerini sonuna dek geliştirmek ve her birlik içinde büyük bir güç haline gelmelerini sağlamak için yığın örgütlerini biçimlendirmeyi sürdürmek.

5. Birliklerin maddî yaşamını iyileştirmek, teknik düzeylerini yükseltmek, güç ve dayanıklılıklarını geliştirmek; silâh ve askerî teçhizatı koruma ve onarım sistemlerini kesinlikle uygulamak; donatımımız için düşmandan silâh sağlama ilkesini kesinlikle uygulamak; savaşçı er yüzdesini artırmak için, birliklerin beslenmesini, fizikî eğitimlerini, güç ve dayanıklılıklarının gelişmesini, sağlıklarının iyileşmesini yeterli bir biçimde örğütlemek; yaralı ve hasta askerlerin çabucak iyileşip birliklerine dönmelerini sağlamak için tedavilerini yeterli bir biçimde örgütlemek.

6. Bütün düzeylerdeki kadroların etkinliğini geliştirmek ve artırmak. Kadrolar silâhlı kuvvetlerin kuruluşunda ve savaş yeteneklerinin geliştirilmesinde çok önemli rol oynamışlardır. Kadrolar iyi olursa ancak, birlikler de iyi duruma gelir ve savaş görevleriyle öteki görevlerini yerine getirebilirler. Bu yüzden, bütün düzeylerdeki kadroları geliştirmeye ve etkinliklerini artırmaya çalışmak, zor ve karmaşık koşullar altında, özellikle ivedi ve çetin savaş durumlarında bütün somut görevleri yerine getirebilmek için, askerî birliklerdeki önderlik, kumanda, yönetim ve örgütleme düzeyini yükseltmeye dikkat etmek gerekir.

Bütün düzeylerdeki kadroların etkinliğini çabucak

artırmak için büyük bir kararlılığa ve birçok etkin önleme sahip olmalıyız. Bu temel üzerinde ancak, silâhlı kuvvetlerde ve savaşın gelişmesinde hızla yetkinleşmenin gereklerini yerine getirebiliriz. Bugün, Halk Silâhlı Kuvvetlerinin niteliğini yükseltmek ve savaş gücünü geliştirmek, Amerikan saldırganlarıyla savaşma ve onları yenme kararlılığını artırmak için girişilen hareket, Halk Silâhlı Kuvvetlerimizin savaş ve kuruluş görevleri açısından büyük anlam taşır. Bu hareket, bütün kadroların ve savaşçıların büyük çabalar harcamalarını ve kendilerini bütün birliklerin savaş gücünü yeni, daha yüksek bir düzeye çıkarmaya vermelerini gerektirir.

Önderlik ve kumanda kadroları çok büyük bir sorumluluk taşımaktadırlar. Bu önemli harekette hiç kuşkusuz kadrolar ve parti üyeleri önderlik etmelidirler. Her düzeydeki bütün kadroların, büyük bir savaş kararlılığına, Amerikan saldırganlarını tam bir yenilgiye uğratma kararlılığına sahip olmaları gerekir. Düşmanın bütün gerilemelerini görmek, zorluklarını, uğradığı bozgunu ve çıkmazını, aynı zamanda ordumuzun ve halkımızın bütün büyük başarılarını ve yeteneklerini görmek, düşmanı ve kendimizi ayrıntılı bir biçimde incelemek, ve direnişin yasalarını ve halk savaşının ustalık isteyen askerî sanatını iyice kavramak gerekir ki, her düzeydeki bütün kadrolar coşkuyla ilerlesinler, daha kararlı ve yiğit olsunlar, Halk Silâhlı Kuvvetlerimizin şanlı görevine değerli katkılarda bulunmak için saldırganlarla kararlılıkla savaşsınlar ve onları yenmeyi bilsinler.

Geniş cephe hattı üzerinde, Güney Silâhlı Kurtuluş Kuvvetleri, savaş ve kuruluş görevlerini aynı zamanda yürütmekte ve savaş gücünü aralıksız artırmaktadır. Kahraman Güney Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin yankılar uyandıran yiğit eylemleri ve pek çok

başarılar kazanması Halk Kurtuluş Kuvvetlerimizdeki kadro ve savaşçıları daha da yüreklendirmektedir. Kahraman Güney Silâhlı Kurtuluş Kuvvetlerinin savaş görevini, savaş gücünü ve kararlılığını artırma görevini yerine getirirken, büyük başarılar kazanacağını ve tüm halkımızla birlikte Amerikan saldırganlarını tam bir yenilgiye uğratmak için ileri atılacağını umuyoruz.

Halk Silâhlı Kuvvetlerimiz, Başkan Ho'nun kutsal anti-Amerikan ulusal kurtuluş çağrısını gerçekleştirirken, 1 milyondan fazla askerden oluşan Amerikan, kukla ve uydu birliklerini tam bir yenilgiye uğratabilmek için, şu öğüdü akılda tutmalı ve uygulamalıdır: Partiden ve halktan kopma, bütün görevleri yerine getir, bütün güçlüklerin üstesinden gel, bütün saldırganları yen. Bütün kadro ve savaşçılarımız görevlerini iyice anlamalıdır, Halk Silâhlı Kuvvetlerinin savaş gücünü hızla artırma ve anti-Amerikan ulusal kurtuluş savaşında tüm halkımızın vurucu gücü olma şanlı görevini kararlılıkla yerine getirmelidir.

Savaş alanlarında kazanılan zaferler bizi daha da yüreklendiriyor, yüreğimizi coşkuyla dolduruyor. Tüm halkımız, önümüzdeki günlerde, Halk Silâhlı Kuvvetlerimizden ileri doğru yeni adımlar ve daha çok yankılar uyandıracak daha büyük yiğitlikler bekliyor. Halkımızın tarihi, yenilmez bir halkın tarihidir. Tran Hung Dao, Le Loi, Nguyen Trai ve Quang Trung, kendilerinden daha büyük güçte bir düşmanla amansızca çarpışmışlar ve parlar zaferler kazanmışlardır.

Partinin ve Başkan Ho'nun önderliği ele almalarından buyana, halkımız, Ağustos Devrimini ve direnişi başarıya ulaştırmış, birbiri ardından Japon faşistlerini, Fransız emperyalistlerini ve Amerikan müdahalecilerini başarıyla yenmiştir. Son on yılda halkımız Amerikan emperyalistlerinin bütün saldırgan tasa-

rılarını, yeni-sömürgeci saldırgan politikalarını ve geleneksel dolaplarını, 500 binden fazla askerden oluşan kukla birliklerle sürdürdükleri özel-savaş ve Güneyde 1 milyondan fazla askerden oluşan Amerikan, kukla ve uydu birliklerle yürüttükleri sınırlı-Savaş stratejilerini, aynı zamanda Kuzey için uyguladıkları havadan ve denizden yoketme savaş stratejilerini yenmiştir ve yenmektedir.

Vietnam halkı yeterli kararlılığı ve yeteneği olan bir halktır. Amerikan istilacılarının saldırı savaşını kesinlikle tam bir yenilgiye uğratacağına kuşku yoktur. Şimdiki savaşın en zalim ve barbar emperyalist ele başıları olan Amerikan saldırganlarına karşı yürüttüğü amansız savaşımda, Vietnam halkı kesinlikle tam bir zafere ulaşacaktır; çünkü büyük ulusal kurtuluş direnişimiz haklı bir davaya dayanmaktadır, doğru bir siyasî, askerî doktrine ve savaşım için ayaklanan halkımızın birleşmiş gücüne sahiptir, kesin bir kararlılığa, usta çarpışma yöntemlerine sahiptir ve kardeş sosyalist ülkelerin büyük yardımına, Amerikan halkı da içinde olmak üzere, ilerici dünya halklarının güçlü sevgi ve desteğine sahiptir.

Halkımızın anti-Amerikan ulusal kurtuluş direnişi, Ağustos Devrimi savaşımının ve geçmişteki Fransa'ya karşı direnişin bir uzantısı ve gelişimidir. Bu direniş, birçok özverilikler ve zorluklar isteyecek, ama kesinlikle parlak zaferler yazacaktır. Bu, halkımızın tarihinde şimdiye dek hiç görülmemiş ölçüde ülkeyi kurma ve koruma amacıyla verilen büyük bir savaşımdır. Bu savaşım ayrıca, büyük bir uluslararası önem taşımaktadır. Çünkü sosyalist kampın korunmasına, halkların kurtuluşu ve dünya barışının korunması hareketine katkıda bulunmaktadır. Bu, Amerikan emperyalistlerinin elebaşılığını yaptığı emperyalizme karşı koyma ve barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sos-

yalizm için düya halklarının sürdürdükleri ortak devrimci savaşıma Vietnam halkının büyük bir katkısıdır.

Tüm ordu ve halkımız, "Amerikan saldırganlarını yenmek için kararlı olmaya" çağıran Başkan Ho'nun bayrağı altında ileri atılmak için, zaferlerinden yararlansın. Vietnam halkı 1 milyondan fazla askerden oluşan Amerikan, kukla ve uydu birliklerini tam bir yenilgiye uğratmaya kararlıdır. Amerikan emperyalistlerinin yeni-sömürgeci saldırı savaşı kesinlikle yenilecektir. Kahraman Vietnam halkının halk savaşı kesinlikle tam bir zafere ulaşacaktır.

bilim ve sosyalizm yayınları

Vietnam halkı, ülkelerini boyunduruk altına almak ve halk düşmanlarının düzenini yerleştirip sürdürmek isteyen emperyalist kuvvetlere karşı verdiği tarihin en uzun direniş savaşından zaferle çıktı. Mayıs 1954'te Dien Bien Phu'nun düşmesiyle Fransız emperyalistlerini ve yerli uşaklarını yenilgiye uğratarak ülkenin kuzeyinde kendi iktidarını kuran Vietnam halkı, direniş savaşını ülkenin güneyinde, Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin önderliğinde, Fransız emperyalistlerinin yerini alan Amerikan emperyalistlerine ve uşaklarına karşı sürdürdü. Savaşın niteliği, Vietnam'ı dünya halklarının anti-Amerikan cephesi ve ulusal kurtuluş savaşımlarının odak noktası durumuna getirdi. Vietnam'ın haklı savaşı, sosyalist ülkelerin ve dünyanın bütün ilerici halklarının gitgide büyüyen sevgi ve desteğini kazandı. Amerikan emperyalistleri saplandığı halk savaşı batağında gitgide boğuldu. Ve, Vietnam halkı Nisan 1975'te Saygon'u da düşürerek tüm ülkenin bağımsızlığını sağlayan nihaî zaferine ulaştı.

Bu nasıl mümkün oldu? Küçük bir ülkenin halkı, en modern silâhlarla donatılmış ve asker sayısı 1 milyonu aşan Amerikan ve uşak birliklerinin karadan, denizden, havadan saldırılarını nasıl olup da ezebildi? Savaşta zaferi belirleyen temel etkenin silâh üstünlüğü, hava gücü üstünlüğü ya da kara savaşını yürüten kuvvetlerin sayısal üstünlüğü olduğu görüşüne dayanan burjuva askerî teorisi nasıl iflâs ettirildi? Bu sorular, bir halk savaşı ustası Vo Nguyen Giap'ın bu yapıtında bütün boyutlarıyla açıklığa kavuşuyor.